

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

2 maart 1998

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van professionele muziekensembles,
concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals,
het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, het subsidiëren van muziekprojecten
en compositieopdrachten en het verlenen van werkbeurzen**

BELEIDSBRIEF

Muziek

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur en Sport
uitgebracht door de heer Joachim Coens**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Louis Bril

Vaste leden : de heer Joachim Coens, mevrouw Kathleen Helsen, de heer Hugo Marsoul, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Louis Bril, Jozef Browaeys, Marino Keulen ;

mevrouw Kathy Lindekens, de heer Michiel Vandenbusche, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh ;

de heren Frank Creyelman, Emiel Verrijken ;

mevrouw Nelly Maes ;

de heer Jos Stassen.

Plaatsvervangers :

de heren Eddy Schuermans, Walter Vandenbossche, Gilbert Vanleenhove, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey ;

de heren Freddy Feytons, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Dirk Van Mechelen ;

de heren Peter De Ridder, André Van Nieuwkerke, Tuur Van Wallendael ;

de heren Pieter Huybrechts, Felix Strackx ;

de heer Herman Lauwers ;

de heer Jos Geysels.

Zie :

903 (1997-1998)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

398 (1995-1996)

– Nr. 1 : Beleidsbrief

INHOUD

I.	TOELICHTING DOOR DE HEER LUC MARTENS, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN	5
1.1.	Beleidsbrief muziek	5
1.2	Het ontwerp van decreet houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals, het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, het subsidiëren van muziekprojecten en compositieopdrachten en het verlenen van werkbeurzen (Muziekdecreet)	5
	– Een omvattende regeling voor de meest uiteenlopende muziekgenres	5
	– Harmoniseren en vereenvoudigen van de erkenningsprocedures	6
	– Nadruk op kwaliteit en evaluatie	6
	– Erkenning	6
	– Subsidiëring	6
	+ Subsidiëring voor de professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals	6
	+ Subsidiëring van muziekprojecten	7
	+ Werkbeurzen en compositieopdrachten aan Vlaamse componisten	7
	– Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap	7
	– Het statuut van de musicus	7
	– Evaluatie	7
	– Financiële impact	7
II.	ALGEMENE BESPREKING	7
	– Algemene beoordeling van de beleidsbrief en het ontwerp van decreet	7
	– Subsidiëringsbeleid	8
	– Ondersteuning van alle muziekgenres	8
	– Ondersteunen van jongereninitiatieven	8
	– Taken van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap	9
	– Erkenning van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs muziekeducatieve organisaties en festivals	9
	– Toekennen van projectsubsidies	9
	– Verplicht uitvoeren van werk van Vlaamse componisten	10
	– Beroepsvereniging voor Vlaamse componisten	10

– Situering van het muziekdecreet binnen het algemeen muziekbeleid	10
– Infrastructuur, repetitie- en opnameruimten	10
– Financiële middelen, statuut van de kunstenaar en afschaffing van de BTW-vrijstelling	11
– Commerciële versus niet-commerciële muziek	11
– Rock- en popbeleid	11
– Het economische belang van de muzieksector	12
– Onderzoeksopdracht betreffende de ondersteuning van populaire muziek door de overheid	12
– Geografische spreiding	12
III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING	12
IV. STEMMING EN EINDSTEMMING	18
V. TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE	19
Bijlagen	33

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur en Sport besprak op 29 januari en op 5 februari 1998 de beleidsbrief muziek en het ontwerp van decreet houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muzikeducatieve organisaties en festivals, het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, het subsidiëren van muziekprojecten en compositieopdrachten en het verlenen van werkbeurzen (verder afgekort als het Muziekdecreet).

Op 29 januari 1998 werd door de Commissie voor Cultuur en Sport een hoorzitting georganiseerd waarop een groot aantal actoren uit de muziekwereld werden uitgenodigd. Het verslag van deze hoorzitting werd opgenomen als bijlage bij dit verslag (zie bijlage 1).

Op 5 februari 1998 werden vervolgens de beleidsbrief muziek en het ontwerp van muziekdecreet besproken. Het verslag van deze besprekingen wordt hieronder weergegeven.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER LUC MARTENS, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

1.1. Beleidsbrief muziek

De minister benadrukt dat de beleidsbrief muziek reeds anderhalf jaar geleden werd ingediend, en grotendeels wordt ingevuld door het voorliggende ontwerp van decreet houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekensembles, muzikeducatieve organisaties en festivals, het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, het subsidiëren van muziekprojecten en compositieopdrachten en het verlenen van werkbeurzen (Muziekdecreet). De voorstellen die op het einde van elk hoofdstuk in de beleidsbrief werden samengebracht, werden immers grotendeels vertolkt in de concreet voorliggende maatregelen opgenomen in dit ontwerp van decreet.

De beleidsbrief is volgens de minister terug te brengen tot een aantal grote gehelen. Er is aandacht besteed aan de situatie van de componisten als creërende kunstenaars, naast de uitvoerders die de gecreëerde werken in groep of individueel uitvoeren. Daarnaast zijn er de concertorganisatoren die de band leggen tussen uitvoerders en het

publiek, en de concertlocaties die qua infrastructuur aan een aantal vereisten moeten voldoen. Ook werd aandacht geschonken aan het ondersteunen van jongereninitiatieven.

De minister wenst uitdrukkelijk te stellen dat de gesprekken ter voorbereiding van het muziekdecreet, tot een verruiming van de visie hebben geleid, zodat alle muziekgenres op dezelfde voet worden behandeld. Hierdoor worden de scheidingslijnen tussen klassieke en niet-klassieke muziek en tussen traditionele en niet-traditionele muziek overstegen. De oprichting van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap met een inventarisatie- en promotietaak vormt hierbij een belangrijk element.

De uitgangspunten van de voorliggende beleidsbrief, aldus de minister, worden grotendeels gerealiseerd in het eveneens ter bespreking voorliggende ontwerp van Muziekdecreet. Er zijn echter ook andere kanalen die worden ingezet voor het realiseren van deze doelstellingen, zoals bijvoorbeeld via Wetenschapsbeleid, lokale ondersteuning voor de Vlaamse aanwezigheid op de Brusselse podia, steun aan concertlocaties in het kader van het infrastructuurbeleid en de restauratie van orgels en beiaarden via monumentenzorg.

1.2 Het ontwerp van decreet houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muzikeducatieve organisaties en festivals, het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, het subsidiëren van muziekprojecten en compositieopdrachten en het verlenen van werkbeurzen (Muziekdecreet)

- *Een omvattende regeling voor de meest uiteenlopende muziekgenres*

De minister stelt dat het de bedoeling is om via het voorliggende ontwerp van decreet een algemene regeling uit te werken waarbinnen het muziekgebeuren kan plaatsvinden. Dit betekent een ingrijpende wijziging t.a.v. de huidige regelgeving die trouwens vaak niet meer wordt toegepast.

Muziek wordt, aldus de minister, zeer ruim opgevat. De overheidsinspanningen ten aanzien van de muziek worden immers verruimd van de klassieke muziek naar andere muziekgenres, zoals volks- en etnische muziek, jazz, rock en pop. Belangrijk is hierbij de realisatie van het Muziekcentrum van de

Vlaamse Gemeenschap dat verschillende taken krijgt toegewezen. Het moet instaan voor het inventariseren van composities en voor het ontsluiten van de verschillende muziekbibliotheken die momenteel in Vlaanderen bestaan. Ook het systematisch bijhouden van wat er aan nieuwe composities verschijnt, behoort tot deze opdracht. Hierbij moet het Muziekcentrum aandacht schenken aan alle muziekgenres, van lichte muziek tot de hedendaagse klassieke muziek. Het Muziekcentrum zal ook worden belast met een promotiebeleid. De praktijk leert immers dat de Vlaamse componisten te weinig bekend zijn in binnen- en buitenland. Op dit vlak kan veel worden geleerd van landen als Nederland, Denemarken, Zweden en Noorwegen die met succes op internationaal vlak informatie verspreiden over partituren van hun eigen componisten. Het economisch potentieel van de muziek in Vlaanderen wordt in dit kader onvoldoende naar waarde geschat. In Zweden heeft onderzoek uitgewezen dat de muziek het belangrijkste exportprodukt van het land is geworden. Een goede coaching van zowel het scheppen als het uitvoeren van werk van eigen bodem, zal dus niet alleen cultureel, maar ook economisch positieve resultaten afwerpen.

– *Harmoniseren en vereenvoudigen van de erkenningsprocedures*

De minister benadrukt dat het voorliggende ontwerp van decreet rekening houdt met de resultaten van het Departementaal Integratie Project (DIP) dat ernaar streefde de erkenningsprocedures binnen het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) te harmoniseren en te vereenvoudigen. In het ontwerp van decreet werden met betrekking tot de dossierbehandeling de na te leven termijnen vastgelegd, samen met de procedure voor het indienen van een bezwaarschrift. De rechtszekerheid werd nog verder uitgebouwd via het inschrijven van verhaalrecht.

– *Nadruk op kwaliteit en evaluatie*

Veel meer dan vroeger wordt de nadruk gelegd op kwaliteit en evaluatie. Zowel bij de erkenningsprocedure als bij de subsidiëring zal niet louter rekening worden gehouden met zakelijke aspecten van orkesten en concertorganisaties, maar ook met artistieke elementen die in een beleidsplan moeten worden opgenomen. Er zal ook een periodieke evaluatie worden ingebouwd en een kwaliteitsbewaking.

– *Erkenning*

Er wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen erkenning en subsidiëring, waarbij voor beide aparte voorwaarden worden voorzien. De erkenning van professionele muzikensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muzikeducatieve organisaties en festivals is gekoppeld aan een aantal formele en kwalitatieve criteria die uitdrukkelijk worden opgesomd. De formele criteria betreffen o.a. de juridische structuur, de statuten, het aantal uitgevoerde muziekproducties- en uitvoeringen, naast het voeren van een verantwoord zakelijk beleid. Cruciaal bij de kwalitatieve voorwaarden is de beleidsnota over meerdere jaren, die door de muziekverenigingen moet worden voorgelegd. Deze moet een visie bevatten op het concept en de filosofie van de vereniging, op de kwaliteitsontwikkeling en de programmatie. Concertorganisaties en festivals moeten getuigen van professionaliteit en een originele programmatie, en moeten zich inschakelen in een geografisch bepaald spreidingsbeleid.

– *Subsidiëring*

+ Subsidiëring voor de professionele muzikensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muzikeducatieve organisaties en festivals

De subsidiëring gebeurt via een vierjarig financieringsbudget. Hierdoor wordt door middel van een verzekerde overheidsbijdrage een lange-termijnplanning door de betrokken organisaties mogelijk. Om de rechtszekerheid van deze organisaties nog te verhogen, is de overheid gebonden aan bepaalde termijnen om haar beslissingen inzake subsidiëring kenbaar te maken.

Om voor de subsidie in aanmerking te komen zullen een aantal voorwaarden worden opgelegd inzake professionaliteit, openheid en artistieke waarde. Dit vertaalt zich concreet in de voorwaarden betreffende een minimumpercentage aan eigen inkomsten, naleving van boekhoudwetten, honorering van het artistiek personeel, het vastleggen van een CAO voor professionele muzikensembles en het eenmaal per vier jaar toevertrouwen van een compositieopdracht aan een componist die sinds vijf jaar bij het Vlaams muziekleven betrokken is. Deze laatste voorwaarde betekent niet dat de componist uit Vlaanderen afkomstig is, maar wel dat hij sinds vijf jaar deel uitmaakt van de Vlaamse muziekwereld. Daarnaast kan de Vlaamse regering nog bijkomende beoordelingscriteria opleggen.

Wat de voorwaarde betreft in verband met het minimumpercentage aan eigen inkomsten, verduidelijkt de minister dat de achterliggende basisfilosofie uitgaat van het noodzakelijke maatschappelijke draagvlak in ruil voor een lange-termijn subsidiëring. In dit verband verwijst hij naar de opmerkelijke vaststellingen vervat in het eindrapport over de “begrotingsenquête in de sector van de gesubsidieerde vaste orkesten en ensembles” die door Inspectie van Financiën van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd opgesteld. (zie bijlage 2).

+ Subsidiëring van muziekprojecten

Om organisatoren te ondersteunen, kunnen ook muziekprojecten in de meest verschillende muziekgenres worden gesubsidieerd. Dit geldt eveneens voor professionele muziekensembles die zich duidelijk profileren via een originele formule die beantwoordt aan een actuele behoefte. De combinatie van subsidiëring via een financieringsbudget én een eenmalige projecttoelage is echter niet mogelijk. Projectsubsidies zijn immers bedoeld om specifieke projecten te ondersteunen die niet of nog niet in aanmerking komen voor een reguliere subsidiëring.

+ Werkbeurzen en compositieopdrachten aan Vlaamse componisten

De aanvraag voor het bekomen van een subsidie voor een compositieopdracht aan een Vlaamse componist kan zowel door een binnen- al buitenlandse opdrachtgever worden aangevraagd, op voorwaarde dat een gedeelte van de opdracht uit eigen middelen wordt bekostigd, én op voorwaarde dat de opdrachtgever garant staat voor de uitvoering van het opdrachtwerk. Het uitvoeren van werk van Vlaamse componisten wordt trouwens eveneens bevorderd door de aanbeveling aan erkende muziekensembles om werk van hedendaagse Vlaamse componisten op het programma te plaatsen.

Daarnaast worden niet alleen aan componisten, maar ook aan uitvoerende musici, musicologen en cultuurmanagers werkbeurzen toegekend met als doel een belangrijke compositieopdracht uit te voeren of zich te herbronnen.

– *Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap*

De minister meent dat er voor het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap een zeer belangrijke taak is weggelegd. Het is de bedoeling om tot

een goede inventarisering te komen van wat er aan composities bestaat. Dit geldt zowel voor composities uit het verleden, als voor het systematisch bijhouden van nieuwe composities. Ook hier moeten alle muziekgenres in aanmerking worden genomen. Een centraal muziekcentrum sluit niet uit dat de diverse muziekbibliotheken autonoom blijven bestaan, maar zij moeten via een centraal beheersysteem systematisch op elkaar worden betrokken.

– *Het statuut van de musicus*

De minister verwijst naar de diverse tussenkomsten die tijdens de hoorzitting werden gedaan en die de dubbelzinnige situatie hebben aangeklaagd van de musicus die enerzijds als werknemer onder de toepassing valt van artikel 3,2° van het KB van 28 november 1969, en anderzijds fiscaal als zelfstandige wordt beschouwd. In de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet werd onder punt IV de zeer diverse situatie van de verschillende soorten musici reeds beschreven. Het is duidelijk dat de toestand zeer complex is en dat voor een volledige regeling ook de federale regering bij dit dossier zal moeten worden betrokken.

– *Evaluatie*

De minister benadrukt dat de criteria voor het beoordelen van de kwalitatieve eisen waaraan moet worden voldaan voor het bekomen van een vierjarig financieringsbudget, zullen worden voorgesteld door de onafhankelijk samengestelde beoordelingscommissie in de schoot van de Raad voor Cultuur.

– *Financiële impact*

De minister deelt mee dat voor de realisatie van het voorliggende muziekdecreet ongeveer 106 miljoen frank extra in de uitgavenbegroting 1999 werd ingeschreven.

II. ALGEMENE BESPREKING

– Algemene beoordeling van de beleidsbrief en het ontwerp van decreet

Mevrouw Kathy Lindekens en de heer Peter De Ridder zijn tevreden over de evolutie die ongetwijfeld heeft plaatsgevonden tussen het opstellen van de beleidsbrief en het voorstel van decreet. Waar de beleidsbrief nog grotendeels was gericht op de klassieke muziek, is het blikveld intussen veel ruimer geworden en gericht op een uiteenlopende

waaier van muziekgenres. Zij spreken hun tevredenheid uit over het feit dat alle muziekgenres in het voorliggende decreet kunnen aan bod komen, maar waarschuwen voor de bijna traditionele bevoordeling van de klassieke muziek op de andere muziekgenres.

Mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Marino Keulen menen dat de voorafgaande hoorzitting heeft aangetoond dat de muziekwereld zeer divers is, wat een overkoepelende regelgeving niet vergemakkelijkt. Toch is het voorliggende muziekdecreet een goed initiatief dat heel wat positieve elementen bevat en inderdaad ruimte schept voor een brede benadering van de muziekwereld.

De heren Gilbert Vanleenhove en Jos Stassen menen dat met dit decreet eindelijk een actualisering van de regelgeving in de muziekwereld wordt gerealiseerd. Deze was broodnodig, aangezien de verouderde wetgeving in een aantal gevallen niet meer werd nageleefd. Naast deze actualisering van de regelgeving worden er ook interessante stimulansen aan het muzikleven gegeven, dat hierdoor hopelijk nieuw leven wordt ingeblazen. Het pleit voor de rijkheid en de creativiteit van het Vlaamse muzikleven dat ondanks de bescheiden middelen uit het verleden zelfs op internationaal niveau zeer bevredigende resultaten werden voorgelegd.

– Subsidiëringsbeleid

Mevrouw Mieke Van Hecke is blij dat er met het voorliggende decreet eindelijk een structureel subsidiëringsbeleid wordt uitgewerkt. Het openstellen van de subsidiëring voor alle muziekgenres is een lovenswaardig initiatief, al bleek uit de hoorzitting dat dit niet altijd evident is wegens het sterk uiteenlopend karakter van de muziekwereld. Het basisidee tot ondersteuning van creatief talent in de muziekwereld wordt echter algemeen positief onthaald.

De heer Marino Keulen hoopt dat de extra middelen binnen het subsidiëringsbeleid hoofdzakelijk zullen gaan naar het ondersteunen van artistieke activiteiten. Het gevaar bestaat immers dat via het reglementeren van de sector veel geld zal afvloeien naar o.a. het naleven van CAO's en andere sociale bepalingen. Daarnaast merkt hij op dat het subsidiëringsbeleid vaak te statisch werkt, waarbij de gevestigde waarden veel te lang en te veel subsidies krijgen toegestopt, terwijl ontluikend talent onvoldoende wordt ondersteund.

De heer Felix Strackx keert zich tegen elke vorm van subsidiëring in de culturele sector van zowel de

muzikant, de organisator of de consument. Enkel het systeem van een soort overbruggingskrediet, waarbij aan een kunstenaar een later terug te betalen krediet wordt toegestaan om een periode te overbruggen waarin hij aan een kunstwerk werkt, is eventueel aanvaardbaar.

De minister stelt dat dergelijke kredieten enkel gangbaar zijn in de economische sector. In het voorliggende muziekdecreet werd de optie genomen om projectsubsidies toe te kennen evenals werkbeurzen om de realisatie van een bepaald werk of om de vervolmaking van de kunstenaar te ondersteunen.

– Ondersteuning van alle muziekgenres

De heer Peter De Ridder pleit ervoor om de traditionele bevoordeling van de klassieke muziek te doorbreken en alle muziekgenres op gelijke voet te behandelen. De termen van het ontwerp van decreet zoals componisten, ensembles, artistieke leiders ... zijn moeilijk toe te passen op alle muziekgenres en zorgen in de praktijk voor moeilijkheden. Hij meent samen met de heer Jos Stassen dat de vertegenwoordiging van alle sectoren in de verschillende organen zoals o.a. de adviescommissie van wezenlijk belang is voor het slagen van het decreet.

De minister stelt dat samen met de sector, in de vele voorbereidende gesprekken, naar een goede basis voor het muziekbeleid werd gezocht, waarin alle muziekgenres werden vervat. Essentieel hierin is dat er werd geopteerd om geen aparte decreten voor de uiteenlopende genres te maken, maar alles in een globaal decreet te bundelen. Zowel bij de samenstelling van de beoordelingscommissie, verantwoordelijk voor de artistieke appreciatie, als bij de opbouw van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap moet dan ook worden gezocht naar een aanvaardbaar evenwicht tussen alle genres. De minister wijst er trouwens op dat er ook binnen de klassieke muziek talrijke opdelingen mogelijk zijn, waarvoor in het verleden ook een bevredigende oplossing werd gevonden.

– Ondersteunen van jongereninitiatieven

De heer Gilbert Vanleenhove vraagt bijzondere aandacht voor het ondersteunen van jongereninitiatieven. Naast de directe impact op het muziekgebeuren wordt hiermee immers automatisch aan de basis gelegd voor een toekomstgericht muziekbeleid.

De heer Peter De Ridder vraagt aandacht voor het clubcircuit, een groepering van jongeren- en muziekclubs die niet-commerciële muziek en groepen programmeren, en die voor de 8 clubs samen vorig jaar een subsidie van anderhalf miljoen verkregen.

De minister verzekert dat in het decreet mogelijkheden tot stimulering van de jongereninitiatieven zijn opgenomen. Betreffende het clubcircuit deelt hij mee dat net zoals vorig jaar, er ook dit jaar een bedrag van minstens anderhalf miljoen voor het clubcircuit ter beschikking staat. Mogelijk kan dit bedrag nog iets worden verhoogd.

- Taken van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap

Mevrouw Mieke Van Hecke, de heer Peter De Ridder, de heer Joachim Coens, mevrouw Kathy Lindkens en de heer Jos Stassen benadrukken dat de samenstelling van het muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap zeer zorgvuldig moet worden onderzocht. Het is immers noodzakelijk dat dit muziekcentrum met gezag kan optreden, wat enkel mogelijk is indien de gehele muziekwereld hierin is vertegenwoordigd..

De heer Marino Keulen sluit zich hierbij aan. Hij hoopt dat het muziekcentrum een grotere rol zal vervullen dan enkel het archiveren van muziekwerken. Het promotioneel aspect van ervan is minstens even belangrijk.

De heer Gilbert Vanleenhove benadrukt eveneens het belang van de promotionele taak van het muziekcentrum. Hij hoopt dat dit centrum in de mogelijkheid kan worden gesteld om op eigen initiatief en al dan niet in samenwerking met andere initiatiefnemers waardevolle muziekstukken op CD of in de vorm van partituren uit te geven. Op deze wijze kan worden voorkomen dat wat momenteel als niet-commerciële muziek wordt ervaren, voor het nageslacht verloren gaat. Het is ook belangrijk dat de muziekstukken die met steun van de Vlaamse overheid tot stand komen, wettelijk worden gedeponereerd. De coördinerende rol van het muziekcentrum kan hierbij niet alleen tot het heden worden beperkt, maar moet ook het archiveren van muziekwerken uit het verleden omvatten.

Mevrouw Nelly Maes sluit zich hierbij aan en dringt erop aan dat het muziekcentrum uitgroeit tot een echt actief centrum met een archiverende maar ook met een stimulerende functie, beheerd door deskundigen uit de sector.

Betreffende het te voeren beleid van het Vlaams muziekcentrum benadrukt de minister dat met dit orgaan een beheersovereenkomst zal worden opgesteld waarin de werkingsvoorwaarden zullen worden uitgestippeld in ruil voor subsidiëring. Anderzijds is echter ook een zekere afstandelijkheid geboden om de deskundigen uit de muziekwereld toe te laten een eigen en dynamisch beleid te voeren dat op de evoluerende markt is afgestemd. Hij wijst erop dat zowel bij de samenstelling van de beoordelingscommissie, als bij de opbouw van het muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap zal worden gezocht naar een aanvaardbaar evenwicht tussen alle genres. Deze oefening zal echter niet gemakkelijk zijn. Naast de gevraagde vertegenwoordiging van alle genres, moet ook nog rekening worden gehouden met de vertegenwoordiging van filosofische en ideologische strekkingen in overeenstemming met het cultuurpact én met het decreet van 15 juli 1997 houdende invoering van een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen. De minister hoopt dan ook op de medewerking en begrip vanuit de muziekwereld om deze moeilijke oefening tot een goed einde te kunnen brengen.

- Erkenning van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals

De heer Marino Keulen vreest dat het principe van een vierjarige erkenning haaks staat op de praktijk van het muziekgebeuren, waar vaak op vrij korte termijn wordt gepland.

De minister erkent dat het niet voor elke organisatie even evident is om een vierjarig beleidsplan op te stellen, en dat bepaalde hedendaagse muziekgenres meer onderworpen zijn aan wisselende marktsituaties dan andere. In dit geval zal rekening moeten gehouden worden met de specifieke kenmerken van de betrokken sector. Hij merkt op dat de erkenning van een muziekvereniging echter niet noodzakelijk leidt tot subsidiëring ervan. Erkenning zonder subsidiëring is mogelijk indien niet aan de subsidiëeringsvoorwaarden wordt voldaan. Nochtans biedt louter de erkenning reeds een zeker kwaliteitslabel dat toegang geeft tot bijvoorbeeld bepaalde tewerkstellingsprojecten.

- Toekennen van projectsubsidies

De heer Marino Keulen meent dat projectsubsidies niet alleen moeten worden toegekend aan starters en beginners. Vanuit de muziekwereld was er ook de vraag naar het toekennen van projectsubsidies

voor de artistieke invulling van het beroep en voor projecten die de alledaagse werking overstijgen.

De minister heeft hier geen principieel bezwaar tegen, maar gezien de beperktheid van de middelen is het aangewezen dat organisaties die reeds structurele subsidies ontvangen, in hun eigen werking bepaalde vormen van onderzoek, ontwikkeling en management integreren. Net als in de privé-sector is dit een basishouding om voeling te blijven houden met de evoluerende tendensen op de markt waarop men zich situeert.

- Verplicht uitvoeren van werk van Vlaamse componisten

De heer Gilbert Vanleenhove wijst erop dat de Vlaamse regering een zeer belangrijke taak heeft bij het promoten van Vlaamse muziekwerken. Deze taak is ruimer dan het opleggen van de verplichting aan gesubsidieerde organisaties om minstens eenmaal per vier jaar een compositieopdracht toe te vertrouwen aan een componist die sinds vijf jaar bij het Vlaams muziekleven betrokken is. Indien de Vlaamse regering bepaalde concerten organiseert of subsidieert, zou het normaal zijn dat minstens het werk van één Vlaams componist op het programma staat. Op deze wijze zal ook de Vlaamse regering haar steentje bijdragen tot het promoten van het Vlaamse muziekleven.

De minister wijst op de formele verplichting om eenmaal om de vier jaar een compositieopdracht aan een in Vlaanderen verankerd componist toe te wijzen. In de formele beoordelingscriteria werd bovendien onder artikel 17, §1, 1° de noodzakelijke aandacht voor de Vlaamse en/of hedendaagse muziek ingeschreven. De minister onderstreept dat de aandacht voor de Vlaamse muziek ook werd benadrukt in het “decreet tot machtiging van de Vlaamse regering om mee te werken aan de oprichting van de vzw Vlaams omroepkoor en Kamerkoor”.

- Beroepsvereniging voor Vlaamse componisten

De heer Gilbert Vanleenhove verwijst naar de tussenkomst tijdens de hoorzitting van de componist Walter Hus, die een pleidooi hield voor het oprichten van een beroepsvereniging voor Vlaamse componisten. Hij vraagt zich af of de overheid hierin een stimulerende taak kan hebben en of een afvaardiging van deze beroepsvereniging al dan niet zou kunnen worden opgenomen in de beoordelingscommissie die in de schoot van de Raad voor Cultuur zal worden opgericht.

De minister antwoordt dat de samenstelling van de beoordelingscommissie zo ruim mogelijk zal worden bekeken. De praktische invulling ervan is echter een zeer complexe oefening die nog niet werd gefinaliseerd.

- Situering van het muziekdecreet binnen het algemeen muziekbeleid

Mevrouw Nelly Maes vraagt zich af op welke wijze het voorliggende ontwerp van decreet zal worden gekaderd in het algemeen muziekbeleid. Hoe zullen bijvoorbeeld de opleidingen in het deeltijds kunstonderwijs, de muziekacademies en muziekconservatoria worden beïnvloed door de in het muziekdecreet opgenomen muziekgenres. Voor bepaalde muziekgenres is het immers nog steeds niet mogelijk om aan deze onderwijsinstellingen een opleiding te volgen. Tevens is in de lichte muziek het onderscheid weggefallen tussen de professionele kunstbeoefening en de amateuristische kunstbeoefening, wat eveneens beleidsimplificaties met zich meebrengt.

De minister wijst erop dat de amateuristische kunstbeoefening over een eigen reglementering beschikt, maar dat er in de praktijk een intense samenwerking bestaat tussen de professionele kunstbeoefening en de amateuristische kunstbeoefening. Dit is bijvoorbeeld het geval voor Jeugd en Muziek. Het is voor andere muziekgenres zelfs wenselijk dat er gelijkaardige systemen groeien die coachend optreden voor jongeren. Betreffende de opleiding stelt de minister dat er zich in het Deeltijds Kunstonderwijs reeds een wijziging voltrekt. Er zijn verschillende initiatieven waarbij aandacht wordt besteed aan Rock- en pop in specifieke klassen. Dit zal echter in een volgend stadium verder moeten worden besproken met de ter zake bevoegde minister van onderwijs.

- Infrastructuur, repetitie- en opnameruimten

Mevrouw Nelly Maes vraagt aandacht voor de infrastructurele noden die tijdens de hoorzitting werden aangekaart door vooral de organisatoren van pop- en rock concerten.

Mevrouw Kathy Lindekens sluit zich hierbij aan en vraagt ook speciale aandacht voor repetitie- en opnameruimten. Voor jonge muzikanten zijn vooral de repetitieruimten van zeer groot belang.

De minister heeft begrip voor de noden die er bestaan. Hij vestigt er echter de aandacht op dat hierbij in de eerste plaats de provinciale en

gemeentelijke overheden moeten worden betrokken.

- Financiële middelen, statuut van de kunstenaar en afschaffing van de BTW-vrijstelling

Mevrouw Nelly Maes vraagt aandacht voor het statuut van de kunstenaar. Enkel indien rond dit statuut een aanvaardbare oplossing wordt gevonden, kan dit blijvend de nodige aantrekkingskracht uitoefenen op getalenteerde kunstenaars. Ze dringt tevens aan op een snelle actie van de Vlaamse regering om de maatregel te doen opheffen waarmee de federale BTW-administratie de BTW-vrijstelling heeft opgeheven voor de gage die zangers, dansers en muzikanten ontvangen die deel uitmaken van een groep. Indien de overheid voor beide problemen geen oplossing vindt, betekenen de 106 miljoen frank bijkomende middelen voor het muziekdecreet enkel een vestzak-broekzak operatie, aangezien de kunstenaar in de praktijk niet meer mogelijkheden zal hebben dan vroeger om zich aan de kunst te wijden.

De heer Joachim Coens sluit zich hierbij aan. Hij wijst erop dat de middelen voor een zeer breed veld worden ingezet, waardoor er mogelijk valse verwachtingen worden gecreëerd. Hij hoopt dat er zal worden op toegekeken dat de beschikbare middelen effectief tot een bevordering van het muziekleven zullen leiden.

Mevrouw Kathy Lindekens benadrukt dat de nodige aandacht moet worden besteed aan de evenwichtige verdeling van het beschikbare budget. Niet-klassieke genres moeten alleszins meer dan vroeger aan bod kunnen komen, maar anderzijds mag dit niet leiden tot een degeneratie van de klassieke muziek of tot het vijandig tegenover elkaar plaatsen van de beoefenaars van de verschillende genres.

De minister erkent dat het toekennen van meer middelen enkel verantwoord is indien dit gepaard gaat met een artistieke meerwaarde. Hij is zich eveneens bewust van de moeilijkheden die zullen opduiken bij de effectieve verdeling van de middelen over de vragende partijen. Daarom werden in het ontwerp van decreet talrijke criteria vastgelegd waaraan moet worden voldaan om voor subsidie in aanmerking te komen. Dit neemt echter niet weg dat er zeer selectief met het beschikbare budget zal moeten worden omgesprongen. Dit zal tot de nodige discussies leiden, maar dit is niet te vermijden. Wat de geschrapte BTW-vrijstelling betreft zal met de federale regering onderhandeld moeten worden.

- Commerciële versus niet-commerciële muziek

De heer Joachim Coens wijst erop dat de erkenningsvoorwaarden voor muziekverenigingen onder andere gebonden zijn aan het niet-commerciële karakter ervan. Het is wenselijk om niet-commerciële organisaties prioritair te steunen. Tijdens de hoorzittingen bleek echter dat het onderscheid tussen commercieel en niet-commercieel in de praktijk zeer moeilijk is.

De minister meent dat hier een belangrijke taak is weggelegd voor de beoordelingscommissie die via haar kennis van de sector de ingediende dossiers zal moeten beoordelen en een onderscheid zal moeten maken tussen commerciële en niet-commerciële muziek. Het is duidelijk dat enkel een goed gestoffeerd en geargumenteed dossier voor subsidiëring in aanmerking zal komen.

Mevrouw Kathy Lindekens merkt in dit verband op dat de programmatie van de culturele centra vanuit het nastreven van de eigen rendabiliteit steeds zal gericht zijn op het programmeren van min of meer commerciële muziekgenres. Indien niet-commerciële muziekgenres in dit circuit willen aan bod komen zal dit enkel kunnen gebeuren via speciaal hierop gerichte stimulansen.

De minister bevestigt dat programmatie vaak gebonden is aan de beschikbare budgetten en aan de te verwachten respons van het publiek. Commerciële producties scoren beter dan niet-commerciële. De sector zal hierin creatief moeten optreden.

- Rock- en popbeleid

Vooruitlopend op de behandeling van zijn voorstel van resolutie betreffende een rock- en popbeleid in Vlaanderen (Stuk 865 (1997-1998) – Nr. 1) vraagt de heer Peter De Ridder op welke wijze het muziekdecreet de thans bestaande initiatieven op lokaal en zelfs regionaal vlak zal honoreren en inpassen in het beleid. Hierbij wordt gedacht aan het clubcircuit, de jeugdhuisen, de rockfabriek, de muziek-o-droom, Zamu, de Ancienne Belgique Algemeen kan ook de vraag worden gesteld waar het privé-initiatief in deze aangelegenheden eindigt en de taak van de overheid begint. Het opnemen van de verschillende muziekgenres die in aanmerking komen voor subsidiëring is een zeer positieve evolutie. Dit betekent echter nog niet dat er een effectief rock- en popbeleid wordt gevoerd, aangezien een beleid veel verder reikt dan enkel subsidiëren.

De minister erkent dat in het verleden een meer dan proportioneel deel aan subsidiëring van klassieke muziek werd uitgegeven. Hij wijst erop dat het beleid vroeger steunde op de grotere appreciatie die toen voor de klassieke muziek werd uitgesproken. In de huidige situatie wordt de waarde van heel diverse muziekgenres erkend die alle een uiting zijn van een eigen cultuurbeleving. Dit komt tot uiting in het erkennen van een veelheid van actoren. Qua infrastructuur werd in het verleden vooral de nadruk gelegd op het klassieke genre. Toch werd in totaal voor de Ancienne Belgique meer dan 600 miljoen frank vrijgemaakt, zij het dat dit ook kaderde in het ondersteunen van de Vlaamse aanwezigheid te Brussel.

– Het economische belang van de muzieksector

De heer Joachim Coens benadrukt de economische impact van de muzieksector, die in verschillende landen als zeer waardevol wordt gepercipieerd. De economische dimensie ervan vergt echter een aparte economische benadering in overleg met minister Eric Van Rompuy als ter zake bevoegde minister. In dit kader kan, net als voor andere economische sectoren, worden overwogen om ook aan de muzieksector financiële stimuli te geven om de muziekindustrie te ondersteunen.

De heer Peter De Ridder sluit zich hierbij aan en benadrukt dat de erkenning van het economisch belang van de muzieksector voor een belangrijke stimulans in de muziekwereld kan zorgen.

De minister wijst erop dat hij het economisch belang van de muziekindustrie zelf benadrukt. In overleg met minister Eric Van Rompuy kan worden onderzocht in hoever er bijkomende middelen kunnen worden vrijgemaakt om stimulerend op te treden. Tot op heden kan dit enkel gebeuren via investeringssubsidies die worden toegekend voorzover er rechtstreekse investeringen plaatsvinden in de muziekindustrie, en waarbij tevens de nodige tewerkstelling wordt gegenereerd.

– Onderzoeksopdracht betreffende de ondersteuning van populaire muziek door de overheid

De heer Peter De Ridder vraagt of het mogelijk is om inzage te krijgen in de onderzoeksopdracht betreffende de ondersteuning van populaire muziek door de overheid.

De minister verwijst naar het overeenstemmende document dat als bijlage bij dit verslag wordt opgenomen (bijlage 3). De resultaten van dit onderzoek zullen aan de commissie ter bespreking worden

voorgelegd. Eventueel kan dit worden besproken samen met het voorstel van resolutie van de heer Peter De Ridder betreffende een rock- en popbeleid in Vlaanderen (Stuk 865 (1997-1998) – Nr. 1).

– Geografische spreiding

De heer Joachim Coens vraagt zich af, op welke wijze de geografische spreiding die in het muziekdecreet wordt beoogd, kadert in de cultuurspreiding in het algemeen, en op welke wijze dit in de beoordelingscriteria zal worden opgenomen.

De minister benadrukt dat cultuurspreiding niet alleen vanuit het centrale beleid kan worden gerealiseerd. Hiervoor is een inspanning vereist van alle actoren. De programmatie in de culturele centra is hierbij niet zonder belang. Ze moet niet alleen kwalitatief worden benaderd, maar ook vanuit het oogpunt van de democratische toegankelijkheid, wat o.a. interfereert met de problematiek van de witte vlekken en met de prijs van een ticket.

Op de vraag van de heer Joachim Coens of er reeds onderzoek is gebeurd naar de elasticiteit van ticketprijzen, antwoordt de minister dat dit in een onderzoeksopdracht is opgenomen waarvan de resultaten echter nog niet bekend zijn. Er zal ook een internationale vergelijking van de prijzen worden doorgevoerd. De muziekwereld is echter zeer divers en er zijn zeer veel variabelen die in rekening moeten worden gebracht. Dit maakt vergelijkingen zeer moeilijk.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Bij dit artikel worden er geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 2

Bij dit artikel worden er geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 3

Mevrouw Nelly Maes vraagt zich af waarom dit decreet niet van toepassing is op de Philharmonie

van Vlaanderen, het Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor, en op de Vlopera zoals in §2 werd opgenomen.

De minister verduidelijkt dat dit zeer grote symfonische orkesten zijn met een eigen en grote bezetting. Dit maakt een specifieke organisatie- en financieringsvorm noodzakelijk. Zij bestaan integraal uit professionele en voor het grote deel zelfs vaste medewerkers. De betrokkenheid van de Vlaamse Gemeenschap bij de activiteiten van deze orkesten is bovendien erg groot. Door al deze factoren wordt voor deze orkesten geopteerd voor een nominatim subsidie. De artistieke appreciatie van deze orkesten moet in de toekomst echter verlopen volgens specifieke normen. Bovendien wordt met hen ook een strikt beheerscontract afgesloten.

De heer Felix Strackx vraagt wat wordt bedoeld met “professioneel” en “beroepsmatig” zoals in §3 is omschreven.

De minister verduidelijkt dat de regeling voor professionelen verschilt van deze voor de amateuristische kunsten. Amateurs genereren hun belangrijkste inkomen niet uit hun kunstenaarsactiviteiten. Dit is wel het geval voor professionelen die zich beroepsmatig binnen een overeenstemmend statuut bevinden.

Op de opmerking van de heer Emiel Verrijken dat bijvoorbeeld leraars aan muziekscholen ook actief kunnen zijn als muzikant, antwoordt de minister dat hun hoofdberoep leraar is, terwijl hun activiteit als muzikant niet als hoofdberoep wordt beschouwd.

De heer Felix Strackx vraagt wat wordt begrepen onder de ‘internationale uitstraling’ van een festival zoals omschreven in §4.

De minister verduidelijkt dat dit niet slaat op de nationaliteit van de optredende muzikanten, maar wel op de roem en erkenning die het festival in het buitenland geniet. Hiervoor bestaan immers gangbare appreciatiecodes.

In verband met de ‘muziekeducatieve organisatie’ in §5, vraagt de heer Felix Strackx of dit ook kan slaan op een niet erkende muziekschool.

De minister stelt dat indien deze school niet erkend is, zij wordt beschouwd als een feitelijke organisatie waarvan de juridische structuur en de activiteiten zullen onderzocht worden om te controleren of zij al dan niet een muziekeducatieve

organisatie is. Een erkende school die gebonden is aan het normale onderwijsaanbod en hiervoor binnen dit systeem op specifieke tegemoetkomingen kan rekenen, komt niet in aanmerking als muziekeducatieve organisatie. Dit geldt trouwens evenzeer voor de gemeentelijke muzikateliers.

De heer Peter de Ridder meent dat de decreetgever de intentie heeft om enkel deze muziekverenigingen te erkennen en te subsidiëren, die een niet-commercieel karakter hebben. Om dit juridisch beter te kaderen stelt hij voor om artikel 3 aan te vullen met enkele definities. Met dit doel wordt door de heren Peter De Ridder, Joachim Coens, Marino Keulen, Jos Stassen, mevrouw Nelly Maes en de heer Louis Bril een amendement ingediend (Stuk 903 (1997-1998) – Nr. 2) om na § 3 een nieuwe § 3bis en § 3ter invoegen, die luiden als volgt :

"§ 3bis. Een concertorganisatie als bedoeld in § 1, 1° is een organisatie die onafhankelijk van het commerciële concertcircuit op een continue wijze concerten programmeert. Deze concertprogrammatie kan door de concertorganisatie in verschillende locaties georganiseerd worden.

§ 3ter. Een muziekclub als bedoeld in § 1, 1° is een organisatie die in een vaste locatie onafhankelijk van het commerciële concertcircuit, op een continue wijze concerten programmeert. Dit concertaanbod is gekenmerkt door een grote diversiteit aan genres en sub-genres."

Deze definities drukken volgens de indieners de bedoeling explicieter uit en geven daarenboven meer precies aan op welke wijze "muziekclub" en "concertorganisatie" moeten begrepen worden. Betreffende de ‘vaste locatie’ wordt verduidelijkt dat dit niet betekent dat enkel daar activiteiten kunnen plaatsvinden. Ze heeft ook betekenis om het onderscheid te kunnen maken met een concertorganisatie.

De heer Felix Strackx vindt de woorden ‘commerciële concertcircuit’ van het amendement nogal vaag en dringt aan op een betere aflijning. Het commerciële karakter is niet alleen subjectief en dus moeilijk af te bakenen, maar ook veranderend in de tijd.

De heer Peter De Ridder erkent dit probleem. Samen met de minister stelt hij dat de uitvoeringsbesluiten dit begrip operationeel moeten afbakenen via het vastleggen van o.a. de uitbatingsvorm, de organisatievorm, de hoeveelheid eigen middelen, georganiseerde activiteiten en dergelijke.

Artikel 4

De heer Felix Strackx meent dat de definitie van §1, 2°, b) niet nauwkeurig genoeg is. Bovendien stelt zich de vraag wat Vlaamse muziek precies is.

De minister verduidelijkt dat de definitie zo ruim mogelijk wordt gehouden om te voorkomen dat bepaalde projecten gewoon niet kunnen gerealiseerd worden. Wat de Vlaamse muziek betreft stelt de minister dat de muziek moet gemaakt zijn binnen de Vlaamse muziekwereld, door mensen die hier minstens vijf jaar wonen of actief zijn. Dit betekent dat zij van oorsprong niet-autochtoon kunnen zijn.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Peter De Ridder, Joachim Coens, Marino Keulen, Jos Stassen, mevrouw Nelly Maes en de heer Louis Bril (Stuk 903 (1997-1998) – Nr. 2) om in § 2, eerste lid, op de laatste regel vóór het woord "gedetailleerde" het woord "*meer*" in te voegen.

De heer Peter De Ridder stelt dat het de bedoeling is van de decreetgever om een zo nauwkeurig mogelijk beeld te bekomen van de beleidsplannen van de muziekverenigingen. Anderzijds wordt er wel begrip voor opgebracht dat de gedetailleerde programma-opgave niet verschillende jaren vooraf reeds definitief kan opgesteld worden. Door de voorgestelde toevoeging wordt aan de muziekverenigingen duidelijk gemaakt dat niet alle details moeten opgegeven worden. Hieraan kan toegevoegd worden dat in de jaarlijkse controles de actualisering van het beleidsplan en dus ook de concrete invulling van de artistieke programmatie voorzien is, waardoor de door de Vlaamse regering aangewezen dienst verslag kan uitbrengen over de overeenstemming tussen het beleidsplan en de jaarlijkse concrete invulling ervan.

Artikel 5

De heer Emiel Verrijken vraagt waarom in punt 1° werd bepaald dat het muziekensemble moet bestaan uit minstens vier musici.

De minister antwoordt dat werd aangenomen dat er vanaf vier musici een bepaalde organisatievorm aan het muziekensemble moet worden gegeven, wat niet het geval is indien het muziekensemble uit minder dan vier musici bestaat.

De heer Felix Strackx meent dat de erkenningsvoorwaarden te veel zijn geschreven met het oog op de reeds gevestigde ensembles.

De heer minister verduidelijkt dat o.a. specifiek voor beginners de mogelijkheid werd ingeschreven tot het bekomen van projectsubsidies.

De heer Felix Strackx merkt op dat om voor deze subsidie in aanmerking te komen de muzikant reeds professioneel moet bezig zijn.

De minister bevestigt dit. Er is immers geen contradictie tussen nieuw zijn en professioneel. Amateurmuzikanten daarentegen vallen onder de regelgeving voor de amateurkunsten en niet onder het voorliggende decreet.

De heer Joachim Coens deelt mee dat tijdens de hoorzitting van 29 januari 1998 is gebleken dat de in de punten 2° en 3° opgenomen 'arbeidsovereenkomst voor bedienden' een te zware belasting betekent voor de betrokken professionele ensembles. Het opleggen van de verplichting om de artistieke en zakelijke leider met een arbeidsovereenkomst voor bedienden aan het ensemble te verbinden, zou immers een aantal van deze ensembles budgettair zwaar belasten. Daarenboven zijn in bepaalde muzieksectoren andere werkwijzen met betrekking tot het zakelijk management gangbaar. Zo is het gebruikelijk dat de zakelijke leiding van pop- en rockgroepen toevertrouwd wordt aan een externe manager, die deze opdracht op zelfstandige basis vervult. Deze werkwijze voldoet alle partijen. Het opleggen van een andere verplichting zou ten aanzien van deze groepen eerder verhinderend dan bevorderend werken.

Om deze visie in het decreet in te schrijven wordt door de heren Peter De Ridder, Joachim Coens, Marino Keulen, Jos Stassen, mevrouw Nelly Maes en de heer Louis Bril een amendement A ingediend (Stuk 903 (1997-1998) – Nr. 2) om punt 2° te vervangen door "*het muziekensemble moet zijn dagelijks artistiek beleid toevertrouwen aan een artistiek verantwoordelijk persoon die contractueel verbonden is met het muziekensemble en deze functie volwaardig uitoefent*";".

In een tweede amendement B van dezelfde indieners (Stuk 903 (1997-1998) – Nr. 2) wordt voorgesteld om punt 3° te vervangen door wat volgt: "*het muziekensemble moet zijn dagelijks zakelijk beleid toevertrouwen aan een zakelijk verantwoordelijk persoon die contractueel verbonden is met het muziekensemble en deze functie volwaardig uitoefent*; *het dagelijks artistiek beleid en het dagelijks*

zakelijk beleid kunnen aan dezelfde persoon worden toevertrouwd ;".

Artikel 6

Bij dit artikel worden er geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 7

Mevrouw Nelly Maes herinnert aan de hoorzitting van 29 januari 1998, waar bleek dat het maken van een beleidsplan met een planning voor vier jaren in de muziekwereld niet evident is. Nochtans is de erkenning o.a. afhankelijk van het voorleggen van een dergelijk plan. Wat kan er bij ensembles al dan niet veranderen zonder de geldigheid van het plan in het gedrang te brengen ? Is het niet aangewezen dat een ensemble moet bestaan uit een vaste kern met slechts enkele wisselende musici waardoor Vlaamse muzikanten over een zekere waarborg voor tewerkstelling kunnen beschikken en het ensemble tegelijkertijd een zekere eigenheid verwerft ?

De minister verduidelijkt dat het beleidsplan zelf een zekere continuïteit in zich moet dragen als garantie voor het aanbieden van de kwaliteit waarop de erkenning stoelt. In relatie ermee zijn in artikel 17 de beoordelingscriteria opgesomd om de grootte van het financieringsbudget te bepalen bij subsidiëring. Het betreft criteria met betrekking tot de artistieke kwaliteit van de activiteit en criteria met betrekking tot de werking en het beheer van de erkende organisatie. De al dan niet wisselende bezetting is mogelijk een probleem, maar hier moet ook de muziekwereld zich schikken naar de arbeidswetgeving die steeds toelaat om contracten van bepaalde en onbepaalde duur af te sluiten. De waarborg voor de eigen muzikanten is gedeeltelijk meegenomen in de beoordelingscriteria van artikel 17 met bepalingen rond de grootte van het muziekensemble, het geven van kansen aan jonge musici en het creëren van stageplaatsen voor musici in opleiding.

De heer Joachim Coens vraagt wanneer de eerste vierjarige erkenningen zullen worden toegekend.

De minister deelt mee dat de eerste erkenningen via een verkort circuit zullen verlopen om het alsnog mogelijk te maken deze uiterlijk 1 januari 1999 te laten ingaan.

Artikel 8

Op de vraag van mevrouw Nelly Maes op welke wijze is voorzien in het indienen van een beroep tegen het afwijzen van een erkenningsverzoek, verwijst de minister naar de memorie van toelichting waar op de bladzijden 15 en 16 de volledige procedure is weergegeven (Stuk 903 (1997-1998) – Nr. 1).

Op de vraag van de heer Marino Keulen of de betrokkenen ook kunnen worden gehoord, antwoordt de minister dat in deze mogelijkheid wordt voorzien.

De heer Peter De Ridder vestigt er de aandacht op dat de beoordelingscommissie qua samenstelling momenteel nog niet beantwoordt aan de gediversifieerde samenstelling die tijdens de hoorzitting als noodzakelijk werd naar voren geschoven. Een correcte samenstelling is echter dringend, gezien de eerste erkenningen op 1 januari 1999 worden toegekend.

De minister stelt dat rekening zal worden gehouden met de opmerkingen die tijdens de hoorzitting werden gemaakt. Hij vestigt er de aandacht op dat dit probleem zich ruimer stelt. Alle adviescommissies voorzien in de Raad voor Cultuur moeten immers opnieuw worden samengesteld. Deze beoordelingscommissie zal moeten bestaan uit mensen die de muziekwereld zeer goed kennen en die bovendien het ingediende dossier inhoudelijk zeer efficiënt kunnen beoordelen.

De heer Joachim Coens verwijst naar de argumentatie bij de bespreking van artikel 5, waar werd voorgesteld om de woorden 'arbeidsovereenkomst voor bedienden' te vervangen door een andere definitie. In dezelfde geest wordt op artikel 8 door de heren Peter De Ridder, Joachim Coens, Marino Keulen, Jos Stassen, mevrouw Nelly Maes en de heer Louis Bril een amendement ingediend (Stuk 903 (1997-1998) – Nr. 2) om in § 2, tweede lid, 1° en 2° op de eerste en tweede regel de woorden "arbeidsovereenkomst voor bedienden" telkens te vervangen door het woord "overeenkomst".

Artikelen 9 tot 10

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 11

Op de vraag van mevrouw Nelly Maes op welke wijze een verlenging van de erkenning wordt aangevraagd, antwoordt de minister dat dit gelijk staat met het indienen van een nieuw erkenningsdossier volgens de vastgelegde procedure. Indien de regering echter niet tijdig beslist over het ingediende dossier, wordt de reeds vroeger toegekende vierjarige erkenning verlengd met één jaar, zoals in §2 werd opgenomen.

Artikelen 12 tot 15

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 16

Mevrouw Nelly Maes vraagt of er een bepaald plafond is voorzien voor het aantal muziekverenigingen die kunnen worden gesubsidieerd, en of een jaarlijks op te stellen begroting wel rekening kan houden met de subsidiëring voor vier jaar.

De minister stelt dat er niet uitdrukkelijk in een plafond is voorzien. Het engagement van de regering tot subsidiëring zou in theorie echter wel kunnen worden doorbroken door een afwijzing door het parlement van de voorgelegde begroting waarin de subsidiëeringsmiddelen zijn opgenomen.

Bij §3, 2° vraagt de heer Felix Strackx of het voorziene minimumpercentage van 50% voor honoreren van het artistiek personeel jaarlijks wordt vastgesteld.

Volgens de minister wordt dit beoordeeld op basis van het ingediende beleidsplan en dus op een termijn van vier jaar.

De heer Marino Keulen stelt dat het professioneel muziekensemble de CAO's slechts moet toepassen voor zover deze echt van toepassing zijn op zijn medewerkers. Voor medewerkers met wie een andere overeenkomst dan een arbeidsovereenkomst werd afgesloten, zijn de CAO's uit de aard van de zaak niet van toepassing. Paragraaf 3, 1° zou in deze zin moeten worden aangepast.

Met dit doel wordt er een amendement ingediend door de heren Peter De Ridder, Joachim Coens, Marino Keulen, Jos Stassen, mevrouw Nelly Maes en de heer Louis Bril (Stuk 903 (1997-1998) – Nr.

2) om § 3, 1° te vervangen door : *“het naleven van de toepasselijke collectieve arbeidsovereenkomsten gesloten tussen de erkende vakbonden en werkgeversfederaties en geregistreerd op het ministerie van Arbeid en Tewerkstelling ;”*

Artikel 17

Mevrouw Nelly Maes en de heer Peter De Ridder merken op dat qua personeelsbestand bij de beoordelingscriteria niet alleen rekening moet gehouden worden met de situatie van de muziekensembles, maar ook met het organiseren van muziekactiviteiten en muziekeducatieve activiteiten in het algemeen.

De minister bevestigt dat de beoordelingscommissie rekening moet houden met de aard van de muziekvereniging om de grootte en samenstelling van het personeelsbestand te evalueren. Het is echter belangrijk dat in het decreet de verschillende parameters voor de beoordeling van het dossier zijn vastgelegd.

Artikelen 18 tot 20

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 21

De heer Gilbert Vanleenhove meent dat de bepaling dat een opdrachtwerk geen bewerking mag zijn van een ander muziekstuk, een te grote beperking oplegt aan de creativiteit van de kunstenaar en aanleiding geeft tot verwarring. Sommige belangrijke originele muziekwerken in de muziekgeschiedenis zijn gebaseerd op thema's die ontleend worden bij andere componisten of uit de volksmuziek. Ook vandaag worden dergelijke werken geschreven, die beschouwd worden als een originele bijdrage van de componist en dus voor subsidiëring in aanmerking moeten kunnen komen. De loutere transcriptie van een bestaand werk bijvoorbeeld voor een ander instrument of een andere zetting, wordt niet beschouwd als origineel werk en komt dus niet voor subsidie in aanmerking.

Daarom wordt door de heren Gilbert Vanleenhove, Peter De Ridder, Marino Keulen, Jos Stassen, mevrouw Nelly Maes en de heer Louis Bril een amendement voorgesteld (Stuk 903 (1997-1998) – Nr. 2) om § 2, 4° te vervangen door : *“het opdracht-*

werk moet een origineel muziekstuk zijn ; een transcriptie komt niet in aanmerking ;".

Artikel 22

Mevrouw Nelly Maes vraagt zich af of een werkbeurs ook kan worden toegekend aan een cultuurmanager die een buitenlandse opdracht krijgt.

De minister meent dat een werkbeurs enkel aan een cultuurmanager kan worden toegekend indien deze zich via deze werkbeurs verder wenst te vervolmaken in zijn ambt. De nadruk moet echter liggen op het artistieke en niet op het zakelijke aspect van zijn taak. Indien deze vervolmaking noodzakelijk in het buitenland moet worden gevolgd, kan ook hiervoor een werkbeurs worden toegekend.

Op de vraag van Marino Keulen of dit geen aanleiding kan geven tot een dubbele subsidiëring, antwoordt de minister dat de bepalingen van artikel 19 een dubbele subsidiëring uitsluiten.

Artikel 23

Betreffende §3 vraagt mevrouw Nelly Maes op welke basis de beoordelingscommissie jaarlijks een advies zal uitbrengen over de artistieke kwaliteiten van de gesubsidieerde activiteiten. Zij benadrukt dat dit niet enkel via een administratief dossier kan gaan, en legt de nadruk op het effectief bezoeken en beoordelen van de gesubsidieerde activiteiten.

De minister meent dat een bezoek ter plaatse in de opdracht van de beoordelingscommissie moet worden ingecalculeerd. Een en ander is echter noodzakelijk verbonden aan de honorering van de leden van de beoordelingscommissie. Er wordt kwaliteit gevraagd en een grote arbeidsinspanning. De vraag is echter welke prijs men hiervoor kan betalen. Dit is een probleem voor de hele 'zachte' sector, in tegenstelling tot de economische en financiële sectoren waar rijkelijk wordt omgesprongen met vergoedingen.

Mevrouw Kathy Lindekens merkt op dat een bezoek ter plaatse niet steeds noodzakelijk is. Meer dan in de podiumkunsten die visueel worden beoordeeld, kan in de muziekwereld gebruik worden gemaakt van geluidscassettes, CD's ... zodat het uitbrengen van een beoordeling hier iets gemakkelijker ligt.

Mevrouw Nelly Maes benadrukt dat de beoordeling objectief, onafhankelijk en gefundeerd moet gebeuren.

Artikel 24

Bij dit artikel worden er geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 25

De heer Peter De Ridder vindt het belangrijk dat het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap gedragen wordt door de professionele muzieksector zelf en daarin ook een belangrijke legitimering vindt. Daarom is de rechtstreekse participatie van deze muzieksector in de beheersorganen van het Muziekcentrum essentieel, en dit via het opnemen van representatieve partners en deskundigen. Hierbij wordt gedacht aan organisaties als de Ancienne Belgique, ZAMU, Musica die op dit ogenblik reeds in deze materie deskundigheid verworven hebben.

Om deze participatie in de beheersorganen van het Muziekcentrum te garanderen, wordt door de heren Peter De Ridder, Joachim Coens, Marino Keulen, Jos Stassen, mevrouw Nelly Maes en de heer Louis Bril een amendement ingediend (Stuk 903 (1997-1998) – Nr. 2) om aan artikel 25 een § 3 toe te voegen die luidt als volgt : "*De Vlaamse regering zal in de beheersorganen van deze vereniging zonder winstgevend doel, naast afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap op een evenwichtige wijze ook representatieve partners en specialisten uit de diverse genres en onderdelen van de professionele muzieksector opnemen, die een wezenlijke bijdrage kunnen leveren aan de werking van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap.*"

Deze bepaling is volgens de indieners in overeenstemming met artikel 9, b van de cultuurpactwetgeving en met de door de Vlaamse Raad op 6 april 1995 goedgekeurde resolutie betreffende de toepassing van de beginselen van non-discriminatie en gewaarborgde inspraak.

Artikel 26

Op dit artikel is er een amendement van de heren Peter De Ridder, Joachim Coens, Marino Keulen, Jos Stassen, mevrouw Nelly Maes en de heer Louis Bril (Stuk 903 (1997-1998) – Nr. 2) om in § 1, 1°, op

de derde regel het woord "aandacht" te vervangen door de woorden "*een evenwichtige inspanning*".

De heer Joachim Coens verduidelijkt dat de woorden "een evenwichtige inspanning" sterker uitdrukken dat het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap een verantwoordelijkheid heeft ten aanzien van alle genres van de muziek, zonder onderscheid.

Artikelen 27 tot 30

Bij deze artikelen worden er geen opmerkingen geformuleerd.

IV. STEMMING EN EINDSTEMMING

De artikelen 1 tot 30, evenals de ingediende amendementen worden unaniem goedgekeurd met 11 stemmen.

Het aldus gewijzigde ontwerp van decreet houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals, het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, het subsidiëren van muziekprojecten en compositieopdrachten en het verlenen van werkbeurzen wordt unaniem aangenomen met 11 stemmen.

De verslaggever,

Joachim COENS

De voorzitter,

Louis BRIL

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° muziek : alle gangbare muziekvormen met uitzondering van het muziektheater;
- 2° een werkingsjaar : de periode van 1 januari tot en met 31 december;
- 3° een subsidie : financiële steun toegekend door welke overheid ook en door de Nationale Loterij;
- 4° eigen inkomsten : alle inkomsten verkregen per werkingsjaar na aftrek van de subsidies;
- 5° een financieringsbudget : een forfaitair bedrag voor een periode van vier jaar ter subsidiëring van de werking van erkende verenigingen;
- 6° de beoordelingscommissie muziek : de commissie bedoeld in artikel 9 van het decreet van 19 december 1997 houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden.

Artikel 3

§ 1. Dit decreet is van toepassing op :

- 1° professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, festivals en muzikeducatieve organisaties, hierna muziekverenigingen te noemen;

2° muziekprojecten;

3° compositieopdrachten en werkbeurzen;

4° het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. Dit decreet is niet van toepassing op het symfonisch orkest gevormd door de vzw 'Philharmonie van Vlaanderen', op het symfonisch orkest en het kamerkoor gevormd door de vzw 'Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor' en op het symfonisch orkest en koor gevormd door de openbare instelling 'Vlaamse Opera', afgekort 'VLOPERA'.

§ 3. Een professioneel muziekensemble als bedoeld in § 1, 1°, is een vocale, een instrumentale of een gemengde groep van uitvoerende musici die beroepsmatig met het ensemble verbonden zijn.

§ 4. Een concertorganisatie als bedoeld in § 1, 1°, is een organisatie die onafhankelijk van het commerciële concertcircuit op een continue wijze concerten programmeert. Deze concertprogrammatie kan door de concertorganisatie in verschillende locaties georganiseerd worden.

§ 5. Een muziekclub als bedoeld in § 1, 1°, is een organisatie die in een vaste locatie onafhankelijk van het commerciële concertcircuit, op een continue wijze concerten programmeert. Dit concertaanbod is gekenmerkt door een grote diversiteit aan genres en sub-genres.

§ 6. Een festival als bedoeld in § 1, 1°, is een organisatie met internationale uitstraling die zich toelegt op het organiseren, binnen een welbepaalde tijdspanne, van culturele manifestaties waarbij muziek de hoofdcomponent vormt.

§ 7. Een muzikeducatieve organisatie als bedoeld in § 1, 1°, is een organisatie die educatieve activiteiten organiseert met betrekking tot de individuele en groepsgewijze muziekbeoefening, de muziekbeleving, de muziekwetenschap, de muziekgeschiedenis en de muziekcultuur in het algemeen. Deze educatieve activiteiten moeten aanvullend zijn aan het bestaande onderwijsaanbod van de onderwijsinstellingen die reeds door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd worden.

HOOFDSTUK II

Erkenning van professionele muziekensembles,
concertorganisaties, muziekclubs, muziek-
educatieve organisaties en festivals

AFDELING 1

Erkenningsvoorwaarden

Artikel 4

§ 1. De Vlaamse regering erkent, na advies van de beoordelingscommissie muziek aangaande de artistieke aspecten, de muziekverenigingen, genoemd in artikel 3, § 1, 1°, indien zij voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° formele erkenningsvoorwaarden :

- a) beschikken over rechtspersoonlijkheid met niet-commercieel karakter, zoals de vereniging zonder winstgevend doel en de instelling van openbaar nut;
- b) gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- c) per erkenningsperiode en gespreid over deze periode een minimum aantal muziekproducties, muziekuitvoeringen en/of muzikeducatieve activiteiten brengen; de Vlaamse regering bepaalt dit minimumaantal en de modaliteiten ervan;

2° kwalitatieve erkenningsvoorwaarden :

- a) een artistiek en financieel beleidsplan indienen en uitvoeren;
- b) een repertoire uitvoeren of laten uitvoeren waarin de Vlaamse en/of hedendaagse muziek van diverse genres geregeld aan bod komt;
- c) inzake programmatie onder meer getuigen van voldoende originaliteit en/of diversiteit;
- d) het streven naar een zo groot mogelijke, zinvolle en systematische spreiding en/of publiekswerving.

§ 2. Het artistiek en financieel beleidsplan, bedoeld in § 1, 2°, a, van dit artikel, is een nota waarin de muziekvereniging uiteenzet op welke manier zij aan kwaliteitsontwikkeling doet, haar artistieke en zake-

lijke beleidsvisie toelicht en haar artistieke, organisatorische en financiële planning voor de periode van vier jaar waarvoor zij erkenning vraagt, op realistische en, minstens wat de eerste twee jaar van deze periode betreft, meer gedetailleerde wijze uiteenzet.

De muziekvereniging is verplicht om met betrekking tot elk jaar van de erkenningsperiode een geactualiseerd, verder uitgewerkt en aan de noodzakelijke en mogelijke veranderingen aangepast artistiek en financieel beleidsplan in te dienen.

De Vlaamse regering bepaalt nader de inhoud van het artistiek en financieel beleidsplan, de wijze waarop dit jaarlijks geactualiseerd, uitgewerkt en aangepast moet worden en de wijze waarop en de termijn waarbinnen de muziekvereniging dit geactualiseerd en aangepast beleidsplan moet indienen.

§ 3. Voor de beoordeling van de originaliteit en/of diversiteit van de voorgestelde programmatie, bedoeld in § 1, 2°, c, van dit artikel, worden - rekening houdend met de specificiteit van de betrokken muziekvereniging - onder meer de volgende elementen in aanmerking genomen de keuze van de uitgevoerde muziekstukken, met bijzondere aandacht voor de minder bekende muziekstukken, voor de creaties en voor de moeilijkheidsgraad van de uitvoering van de gekozen muziekstukken; de keuze van de uitvoerende musici, solisten en dirigenten; de wijze waarop de muziekstukken benaderd worden; de samenwerking met andere musici en kunstenaars; de wisselwerking met andere kunstsectoren; de betrokkenheid van jonge musici, solisten en dirigenten en de muzikeducatieve omkadering.

Concertorganisatoren, muziekclubs en festivals moeten tevens pogen om, in de mate van het mogelijke en passend binnen de eigen artistieke opties en het nagestreefde hoog artistiek kwaliteitsniveau, Vlaamse muziekensembles en musici, solisten en dirigenten op significante wijze aan bod te laten komen.

§ 4. Voor de beoordeling van het streven naar spreiding en/of publiekswerving, bedoeld in § 1, 2°, d, van dit artikel, worden - rekening houdend met de specificiteit van de betrokken organisatie - onder meer de volgende elementen in aanmerking genomen : de geografische spreiding in en buiten het bevoegdheidsgebied van de Vlaamse Gemeenschap; de keuze van de lokaliteit waar de activiteiten plaatshebben, met bijzondere aandacht voor de geschiktheid en de capaciteit ervan; de regelmaat waarmee gelijkaardige activiteiten op dezelfde locatie georganiseerd worden; de uitkoopsommen, deelname- en ticketprijzen; de initiatieven die genomen worden om een vast publiek te creëren en/of een nieuw publiek aan te trekken; de

bijzondere initiatieven die genomen worden om bepaalde bevolkingsgroepen bij de activiteiten te betrekken; de wijze waarop het publiek op de hoogte wordt gebracht van de activiteiten.

Artikel 5

Onverminderd de erkenningsvoorwaarden bepaald in artikel 4, mag de Vlaamse regering een professioneel muziekensemble slechts erkennen indien dit voldoet aan de volgende voorwaarden :

- 1° het muziekensemble moet bestaan uit minstens vier musici en moet zich, wat deze musici betreft, gedragen naar de terzake toepasselijke wetgeving op het vlak van de arbeidsverhouding en de sociale zekerheid; de Vlaamse regering kan het vereiste aantal musici verhogen ;
- 2° het muziekensemble moet zijn dagelijks artistiek beleid toevertrouwen aan een artistiek verantwoordelijk persoon die contractueel verbonden is met het muziekensemble en deze functie volwaardig uitoefent ;
- 3° het muziekensemble moet zijn dagelijks zakelijk beleid toevertrouwen aan een zakelijk verantwoordelijk persoon die contractueel verbonden is met het muziekensemble en deze functie volwaardig uitoefent ; het dagelijks artistiek beleid en het dagelijks zakelijk beleid kunnen aan dezelfde persoon worden toevertrouwd ;
- 4° het muziekensemble moet ieder werkingsjaar muziekkuitvoeringen brengen in minstens twee provincies gelegen binnen het Nederlandse taalgebied of in minstens één provincie gelegen binnen het Nederlandse taalgebied en in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Artikel 6

Muziekverenigingen die zich specialiseren in een welbepaalde muziekstijl moeten niet voldoen aan de kwalitatieve erkenningsvoorwaarde, bedoeld in artikel 4, § 1, 2°, b, voorzover zij, redelijkerwijze gezien, niet aan deze voorwaarde kunnen voldoen omdat er onvoldoende Vlaamse en/of hedendaagse muziekstukken in de uitgevoerde of gekozen stijl bestaan.

Artikel 7

Een erkenning geldt voor vier jaar. Er kunnen geen tussentijdse erkenningen worden verleend.

AFDELING 2

Gemeenschappelijke procedures met betrekking tot een erkenning

ONDERAFDELING A

Procedure om een erkenning te verlenen

Artikel 8

§ 1. Een erkenning kan alleen worden verleend als daartoe een ontvangelijke aanvraag wordt ingediend, met inachtneming van de erkenningsvoorwaarden.

De aanvragen tot erkenning van de muziekverenigingen, genoemd in artikel 3, § 1, 1°, moeten schriftelijk worden ingediend uiterlijk 1 september van het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan elke vierjarige periode waarvoor de erkenning wordt aangevraagd.

Deze aanvragen moet ofwel per aangetekende zending verstuurd worden naar, ofwel tegen ontvangstmelding bezorgd worden bij de door de Vlaamse regering aangewezen dienst. Onverminderd § 1, tweede lid, bepaalt de Vlaamse regering op welke wijze de tijdigheid van de aanvragen tot erkenning onderzocht en bepaald wordt.

Uit de aanvraag tot erkenning moet afgeleid kunnen worden dat de muziekvereniging, die de erkenning aanvraagt, op uiterlijk 1 september van het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan de vierjarige periode waarvoor zij erkenning vraagt, voldoet aan alle gestelde erkenningsvoorwaarden.

§ 2. Een aanvraag tot erkenning dient minimaal de volgende gegevens en documenten te bevatten :

- 1° de vermelding van de perso(o)n(en) met wie contact opgenomen kan worden voor nadere toelichting bij de aanvraag tot erkenning en de adres(sen), telefoon- en/of faxnummer(s) waarop dit kan gebeuren;
- 2° een kopie van de statuten van de aanvrager van de erkenning zoals deze op het ogenblik van zijn aan-

vraag van kracht zijn en in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad gepubliceerd werden;

- 3° de ledenlijst van de raad van beheer van de aanvrager zoals deze samengesteld was op het ogenblik van de aanvraag en gepubliceerd werd in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad;
- 4° het organogram van de aanvrager en een lijst met vermelding van de naam en de functie van alle personen die op bestendige wijze betrokken zijn bij de werking van de aanvrager en dit op leidinggevend, artistiek, zakelijk en technisch vlak;
- 5° indien de aanvrager van erkenning op het ogenblik van zijn aanvraag reeds actief is, een overzichtsverslag van zijn werking tot op het ogenblik van de aanvraag;
- 6° het artistiek en financieel beleidsplan bedoeld in artikel 4, § 1, 2°, a.

Indien de muziekvereniging die de erkenning aanvraagt een professioneel muziekensemble is als bedoeld in artikel 3, § 1, 1°, dan moet de aanvraag tot erkenning minimaal nog de volgende bijkomende documenten bevatten :

- 1° een kopie van de overeenkomst door het professioneel muziekensemble gesloten met de artistiek verantwoordelijk persoon genoemd in artikel 5, 2°;
- 2° een kopie van de overeenkomst door het professioneel muziekensemble gesloten met de zakelijk verantwoordelijk persoon genoemd in artikel 5, 3°.

De Vlaamse regering bepaalt in hoeveel exemplaren de aanvraag tot erkenning overgemaakt moeten worden.

§ 3. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst onderzoekt de tijdigheid, de volledigheid en de ontvankelijkheid van de aanvraag tot erkenning.

Indien de aanvraag tot erkenning niet tijdig werd ingediend, dan is deze aanvraag onontvankelijk. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst brengt de betrokken muziekvereniging op de hoogte van de onontvankelijkheid van haar aanvraag tot erkenning wegens laattijdigheid. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

Indien een aanvraag tot erkenning tijdig, maar onvolledig is, dan brengt de door de Vlaamse regering aangewezen dienst de muziekvereniging die de aanvraag

indiende hiervan op de hoogte. De Vlaamse regering bepaalt de termijn die aan deze muziekvereniging toegestaan wordt om haar aanvraag tot erkenning te vervolledigen. Indien deze muziekvereniging haar onvolledige aanvraag tot erkenning niet tijdig vervolledigt, dan is haar aanvraag onontvankelijk. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst brengt de betrokken muziekvereniging op de hoogte van de onontvankelijkheid van haar aanvraag tot erkenning wegens onvolledigheid. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

Indien de aanvraag tot erkenning tijdig, volledig maar onontvankelijk is omdat de muziekvereniging die de erkenning aanvroeg op het ogenblik van haar aanvraag niet voldeed aan de formele erkenningsvoorwaarden bepaald in artikel 4, § 1, 1°, of, als de muziekvereniging die de erkenning aanvroeg een professioneel muziekensemble is als bedoeld in artikel 3, § 1, 1°, niet voldeed aan de bijkomende erkenningsvoorwaarden bepaald in artikel 5, dan brengt de door de Vlaamse regering aangewezen dienst de betrokken muziekvereniging hiervan op de hoogte met vermelding van de reden waarom de aanvraag tot erkenning onontvankelijk werd verklaard. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

Indien de aanvraag tot erkenning ontvankelijk is, dan brengt de door de Vlaamse regering aangewezen dienst de muziekvereniging die deze aanvraag indiende hiervan op de hoogte. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

§ 4. De beoordelingscommissie muziek beoordeelt, onder meer aan de hand van de aandachtspunten vermeld in artikel 4, § 3 en § 4 en mits rekening te houden met de uitzondering bepaald in artikel 6, of de muziekvereniging die de aanvraag tot erkenning indiende, voldoet aan de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden bepaald in artikel 4, § 1, 2°.

De beoordelingscommissie muziek kan alle initiatieven nemen die zij nodig acht om de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden op adequate wijze te kunnen toetsen. Zij kan onder meer de muziekvereniging die de aanvraag tot erkenning indiende, horen, bijkomende documenten en gegevens opvragen en een bezoek ter plaatse brengen.

§ 5. Een muziekvereniging die een aanvraag tot erkenning indiende, moet op de hoogte gebracht worden van alle voorlopige adviezen waarin advies uitgebracht wordt over de vraag of, en zo ja, in welke mate zij voldoet aan de gestelde erkenningsvoorwaarden. Zij moet de reële mogelijkheid krijgen om haar standpunt terzake mee te delen. Slechts nadat deze

mogelijkheid effectief geboden werd, mogen de adviesorganen hun definitieve adviezen met betrekking tot de naleving van de erkenningsvoorwaarden opstellen.

Alle voorlopige en definitieve adviezen met betrekking tot de naleving van de erkenningsvoorwaarden moeten op uitdrukkelijke en afdoende wijze gemotiveerd worden.

§ 6. Na kennisname van de adviezen en - in voorkomend geval - van het standpunt van de muziekvereniging die de aanvraag tot erkenning indiende met betrekking tot deze adviezen, uit de Vlaamse regering het voornemen om de door deze muziekvereniging aangevraagde erkenning te weigeren of beslist zij om deze muziekvereniging te erkennen.

§ 7. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen het door de Vlaamse regering geuite voornemen om de aangevraagde erkenning te weigeren formeel betekend moet worden aan de muziekvereniging die deze aanvraag indiende. De betekening van dit door de Vlaamse regering geuite voornemen gebeurt per aangetekende brief.

§ 8. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen de muziekvereniging bij de Vlaamse regering bezwaar kan indienen tegen het formeel betekende voornemen van de Vlaamse regering om de door de betrokken muziekvereniging aangevraagde erkenning te weigeren.

Dit bezwaar moet schriftelijk en gemotiveerd zijn en moet per aangetekende brief of tegen ontvangstbewijs bezorgd worden bij de door de Vlaamse regering aangewezen dienst. De Vlaamse regering bepaalt in hoeveel exemplaren dit bezwaar ingediend moet worden.

Indien het ingediende bezwaarschrift niet gemotiveerd is of laattijdig werd ingediend, dan is het bezwaar onontvankelijk en wordt het voornemen van de Vlaamse regering om de erkenning te weigeren van rechtswege omgezet in een beslissing van de Vlaamse regering tot weigering van de erkenning. De Vlaamse regering bepaalt op welke wijze de tijdigheid van de ingediende bezwaren onderzocht en bepaald wordt.

Indien het ingediende bezwaar onontvankelijk is en het voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege werd omgezet in een beslissing van de Vlaamse regering tot weigering van de erkenning, dan brengt de door de Vlaamse regering aangewezen dienst de indiener van het bezwaar hiervan op de hoogte met vermelding van de reden waarom zijn bezwaar onont-

vankelijk werd verklaard. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

Indien een muziekvereniging geen bezwaar indient tegen het per aangetekende brief aan haar betekende voornemen van de Vlaamse regering om de door haar aangevraagde erkenning te weigeren, dan wordt dit voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege omgezet in een beslissing tot weigering van de erkenning. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst brengt de muziekvereniging die de erkenning aanvraag hiervan op de hoogte. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

§ 9. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen de muziekvereniging die een ontvankelijke aanvraag tot erkenning indiende, op de hoogte gebracht wordt van de beslissing van de Vlaamse regering om deze muziekvereniging te erkennen. De Vlaamse regering bepaalt ook de wijze waarop haar beslissing tot erkenning wordt meegedeeld aan de muziekvereniging die deze erkenning aanvraag.

§ 10. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen en de wijze waarop de muziekvereniging, die een ontvankelijk bezwaar indiende tegen het voornemen van de Vlaamse regering om de door haar aangevraagde erkenning te weigeren, op de hoogte gebracht wordt van de beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot het ingediende bezwaar en de aangevraagde erkenning. Deze termijn wordt gerekend vanaf het ogenblik waarop de muziekvereniging haar ontvankelijk bezwaar indiende.

ONDERAFDELING B

Toezicht op de naleving van de erkenningsvoorwaarden

Artikel 9

§ 1. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst oefent jaarlijks ter plaatse of op stukken toezicht uit op de naleving van de erkenningsvoorwaarden door een erkende muziekvereniging.

De erkende muziekverenigingen verlenen hun medewerking aan de uitoefening van dat toezicht. Zij bezorgen op verzoek van de door de Vlaamse regering aangewezen dienst de stukken die met de erkenning verband houden.

§ 2. De beoordelingscommissie muziek brengt jaarlijks advies uit, onder meer aan de hand van de aan-

dachtspunten vermeld in artikel 4, § 3 en § 4 en mits rekening te houden met de uitzondering bepaald in artikel 6, over het naleven van de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden bepaald in artikel 4, § 1, 2°. Dit advies moet op uitdrukkelijke en afdoende wijze gemotiveerd worden.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt nader de modaliteiten van de uitoefening van het toezicht, zoals vermeld in § 1 en § 2.

ONDERAFDELING C

Procedure voor schorsing en intrekking van een erkenning

Artikel 10

§ 1. Indien de door de Vlaamse regering aangewezen dienst of, wat de naleving van de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden betreft, de beoordelingscommissie muziek vaststelt dat een erkende muziekvereniging niet meer voldoet aan één of meer erkenningsvoorwaarden of als een erkende muziekvereniging niet langer meewerkt aan de uitoefening van het toezicht, dan brengt de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen dienst de betrokken erkende muziekvereniging per aangetekende brief op de hoogte van de vastgestelde inbreuken. In voorkomend geval wordt het voorlopige advies van de beoordelingscommissie muziek bijgevoegd.

§ 2. De betrokken erkende muziekvereniging moet de reële mogelijkheid krijgen om haar standpunt aangaande deze inbreuken mee te delen. Slechts nadat deze mogelijkheid effectief geboden werd mogen de adviesorganen hun definitieve adviezen met betrekking tot deze inbreuken en de mogelijke sanctieering ervan, opstellen. Deze adviezen moeten op uitdrukkelijke en afdoende wijze gemotiveerd worden.

§ 3. De Vlaamse regering mag, na kennisname van deze adviezen en - in voorkomend geval - van het meegedeelde standpunt van de erkende muziekvereniging, het voornemen uiten om ofwel de erkenning van de betrokken muziekvereniging te schorsen en haar een termijn toe te staan waarbinnen zij de vastgestelde inbreuken moet regulariseren, ofwel de erkenning in te trekken. De Vlaamse regering houdt hierbij rekening met de aard van de vastgestelde inbreuk en de mogelijkheid tot regularisatie van deze inbreuk.

Het voornemen van de Vlaamse regering wordt per aangetekende brief aan de betrokken erkende muziekvereniging meegedeeld.

Indien de Vlaamse regering het voornemen formuleert om de erkenning te schorsen, dan wordt de toegestane regularisatietermijn vermeld in de aangetekende brief waarmee het voornemen van de Vlaamse regering om de erkenning te schorsen meegedeeld wordt aan de betrokken erkende vereniging. Deze regularisatietermijn wordt bepaald in functie van de vastgestelde inbreuk en moet de betrokken erkende muziekvereniging redelijkerwijze toelaten om deze inbreuk te regulariseren.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen de erkende muziekvereniging bezwaar kan indienen tegen het formeel aan haar betekende voornemen van de Vlaamse regering.

Dit bezwaar moet schriftelijk en gemotiveerd zijn en moet per aangetekende brief of tegen ontvangstbewijs ingediend worden bij de door de Vlaamse regering aangewezen dienst. De Vlaamse regering bepaalt in hoeveel exemplaren dit bezwaar ingediend moet worden.

§ 5. Indien het ingediende bezwaarschrift niet gemotiveerd is of laattijdig werd ingediend, dan is het bezwaar onontvankelijk en wordt het voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege omgezet in, naargelang van het geval, een beslissing van de Vlaamse regering tot schorsing van de erkenning of een beslissing van de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning. De Vlaamse regering bepaalt op welke wijze de tijdigheid van de ingediende bezwaren onderzocht en bepaald wordt.

Indien het ingediende bezwaar onontvankelijk is en het voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege werd omgezet in, naargelang van het geval, een beslissing van de Vlaamse regering tot schorsing van de erkenning of een beslissing van de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning, dan brengt de door de Vlaamse regering aangewezen dienst de indiener van het bezwaar hiervan op de hoogte met vermelding van de reden waarom zijn bezwaar onontvankelijk werd verklaard. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

Indien de betrokken muziekvereniging geen bezwaar indient tegen het per aangetekende brief aan haar betekende voornemen van de Vlaamse regering, dan wordt, naargelang van het geval, dit voornemen van de Vlaamse regering van rechtswege omgezet in een beslissing van de Vlaamse regering tot schorsing van de erkenning of een beslissing van de Vlaamse rege-

ring tot intrekking van de erkenning. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst brengt de betrokken muziekvereniging hiervan op de hoogte. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen dit moet gebeuren.

§ 6. De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen en de wijze waarop de erkende muziekvereniging, die een ontvankelijk bezwaar indiende tegen het voornemen van de Vlaamse regering om haar erkenning te schorsen of in te trekken, op de hoogte gebracht wordt van de beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot het ingediende bezwaar. Deze termijn wordt gerekend vanaf het ogenblik waarop de muziekvereniging haar ontvankelijk bezwaar indiende.

§ 7. Indien de Vlaamse regering beslist om de erkenning van een muziekvereniging te schorsen dan wordt de betrokken erkende muziekvereniging hiervan per aangetekende en gemotiveerde brief op de hoogte gebracht. De erkenning van deze vereniging wordt geschorst vanaf de datum waarop deze aangetekende brief naar haar werd verstuurd. In deze brief wordt tevens de termijn meegedeeld waarbinnen zij de vastgestelde inbreuken moet regulariseren.

Indien de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen dienst vaststelt dat de muziekvereniging na afloop van de in de aangetekende brief gestelde termijn niet opnieuw voldoet aan alle erkenningsvoorwaarden of nog niet meewerkt aan de uitoefening van het toezicht, dan mag de Vlaamse regering onmiddellijk een beslissing nemen tot intrekking van de erkenning.

In afwijking van hetgeen bepaald wordt in § 8, tweede lid van dit artikel heeft deze beslissing tot intrekking van de erkenning uitwerking met terugwerkende kracht vanaf de datum waarop de erkenning van de betrokken erkende muziekvereniging werd geschorst.

Indien de daartoe door de Vlaamse regering aangewezen dienst vaststelt dat de muziekvereniging tijdig de vastgestelde inbreuken regulariseerde, dan wordt de schorsing opgeheven. De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de beoordelingscommissie muziek wat de naleving van de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden betreft, vanaf wanneer de schorsing van de erkenning wordt opgeheven. Deze opheffing kan met terugwerkende kracht gebeuren. De betrokken muziekvereniging wordt op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse regering

met betrekking tot de datum van opheffing van de schorsing.

§ 8. Indien de Vlaamse regering beslist om de erkenning van een muziekvereniging in te trekken, dan wordt de betrokken erkende muziekvereniging hiervan per aangetekende en gemotiveerde brief op de hoogte gebracht.

De beslissing van de Vlaamse regering tot intrekking van de erkenning heeft uitwerking vanaf het jaar volgend op het jaar waarin de betrokken erkende muziekvereniging op de hoogte gebracht werd van deze beslissing.

§ 9. In afwijking van hetgeen bepaald wordt in § 1 tot en met § 8 van dit artikel mag de Vlaamse regering een erkenning onmiddellijk intrekken indien dit in het belang is van de Vlaamse Gemeenschap en door zwaarwegende feiten wordt verantwoord.

In dergelijk geval wordt de betrokken erkende vereniging per aangetekende brief op de hoogte gebracht van de beslissing van de Vlaamse regering om haar erkenning onmiddellijk in te trekken. In deze aangetekende brief wordt gemotiveerd waarom de erkenning onmiddellijk werd ingetrokken. De intrekking van de erkenning heeft uitwerking vanaf de datum waarop de aangetekende brief naar de betrokken erkende muziekvereniging werd verstuurd.

§ 10. De Vlaamse regering bepaalt nader de modaliteiten van de procedure voor schorsing of intrekking van een erkenning.

ONDERAFDELING D

Verlenging en/of stopzetting van een erkenning

Artikel 11

§ 1. De Vlaamse regering neemt, uiterlijk zes maanden voor het begin van de nieuwe vierjarige periode, de beslissing inzake de verlenging van de erkenning.

§ 2. Als de Vlaamse regering niet tijdig een beslissing neemt, zoals bedoeld in § 1 van dit artikel, wordt de erkenning met één jaar verlengd.

HOOFDSTUK III

Subsidiëring

AFDELING 1

Subsidiëring van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziek-educatieve organisaties en festivals

ONDERAFDELING A

Technieken en vormen van subsidiëring

Artikel 12

§ 1. Erkende professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muzikeducatieve organisaties en festivals kunnen voor het geheel van hun werking subsidies krijgen.

§ 2. De jaarlijks door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten bepalen het maximale bedrag aan subsidies dat jaarlijks aan de in § 1 vermelde begunstigen toegekend kan worden.

§ 3. Het in artikel 13, § 1, vooropgestelde vierjarige financieringsbudget van de begunstigde wordt in het betrokken begrotingsjaar verminderd indien de naleving van de budgettaire beperking vermeld in § 2 dit noodzakelijk maakt.

Artikel 13

§ 1. De subsidies, bedoeld in artikel 12, § 1, worden om de vier jaar toegekend in de vorm van een vierjaarlijks financieringsbudget. Dit budget bevat de nodige middelen voor de subsidiëring van basis-, personeels- en werkingskosten van deze verenigingen.

§ 2. Bij de aanvang van elk werkingsjaar mag de Vlaamse regering de subsidies aanpassen ter financiering van de extra personeelsuitgaven die voortvloeien uit de stijging van het indexcijfer op basis waarvan de salarissen van de Vlaamse ambtenaren worden berekend. Onverminderd artikel 12, § 2, gebeurt de aanpassing van deze subsidies binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten.

Artikel 14

§ 1. De aanvragen tot subsidiëring van de muziekverenigingen moeten schriftelijk bij de door de Vlaamse regering aangewezen dienst worden ingediend uiterlijk 1 september van het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan de vierjarige periode waarvoor de subsidiëring wordt aangevraagd.

Een aanvraag tot subsidiëring is slechts ontvankelijk op voorwaarde dat de muziekvereniging die de aanvraag tot subsidiëring indiende, met betrekking tot de vierjarige periode waarvoor zij subsidiëring aanvraagt, ook een ontvankelijke aanvraag tot erkenning als bedoeld in artikel 8 indiende. Is dit niet het geval, dan wordt de aanvraag tot subsidiëring onontvankelijk verklaard.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt nader de procedure voor het aanvragen en toekennen van de subsidies bedoeld in artikel 12, § 1.

§ 3. Een muziekvereniging die een aanvraag tot subsidiëring indiende, moet op de hoogte gebracht worden van alle voorlopige adviezen waarin advies uitgebracht wordt over de vraag of, en zo ja, in welke mate zij voldoet aan de gestelde subsidiëeringsvoorwaarden en over de toetsing van de beoordelingscriteria, bedoeld in artikel 17. Zij moet de reële mogelijkheid krijgen om haar standpunt terzake mee te delen. Slechts nadat deze mogelijkheid effectief geboden werd, mogen de adviesorganen hun definitieve adviezen met betrekking tot de naleving van de gestelde subsidiëeringsvoorwaarden en met betrekking tot de toetsing van de beoordelingscriteria, bedoeld in artikel 17, opstellen.

§ 4. De Vlaamse regering beslist aan de hand van de beoordelingscriteria, bedoeld in artikel 17, over de grootte van het toe te kennen financieringsbudget.

§ 5. De Vlaamse regering neemt deze beslissing uiterlijk 6 maanden vóór het begin van de vierjarige periode.

§ 6. Als de Vlaamse regering niet tijdig een beslissing neemt zoals bedoeld in § 4 van dit artikel, wordt de subsidiëring van de erkende muziekverenigingen, die reeds in toepassing van artikel 12, § 1, voor het geheel van hun werking gesubsidieerd werden, met één jaar verlengd. Onverminderd artikel 12, § 2, is de voor dat jaar uitgekeerde subsidie gelijk aan een vierde van het financieringsbudget van vier jaar, eventueel met een aanpassing, zoals bedoeld in artikel 13, § 2.

Artikel 15

De subsidies, bedoeld in artikel 12, § 1, kunnen in de vorm van voorschotten beschikbaar gesteld worden. De Vlaamse regering bepaalt hoe de voorschotten berekend, uitbetaald en teruggevorderd kunnen worden.

ONDERAFDELING B

Subsidiëeringsvoorwaarden en beoordelingscriteria

Artikel 16

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, moeten de muziekverenigingen, bedoeld in artikel 12, § 1, voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° erkend worden voor een duur van vier jaar, zoals bedoeld in artikel 4, § 1, en deze erkenning gedurende deze vier jaar onbetwist behouden;
- 2° jaarlijks een gemiddeld minimumpercentage aan eigen inkomsten verwerven; de Vlaamse regering bepaalt dit percentage;
- 3° de boekhouding voeren conform de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekening van de ondernemingen, met uitsluiting van de regels met betrekking tot het voeren van de vereenvoudigde boekhouding.

§ 2. Om te bepalen of een muziekvereniging effectief gedurende de subsidiëeringsperiode van vier jaar jaarlijks het overeenkomstig § 1, 2°, van dit artikel vereiste gemiddelde minimumpercentage aan eigen inkomsten verworven heeft, wordt de gemiddelde jaarlijkse verhouding berekend tussen de eigen inkomsten van de betrokken muziekvereniging gedurende de volledige subsidiëeringsperiode en haar globale omzet gedurende deze periode.

§ 3. De professionele muziekensembles moeten tevens aan de volgende bijkomende subsidiëeringsvoorwaarden voldoen :

- 1° het naleven van de toepasselijke collectieve arbeidsovereenkomsten gesloten tussen de erkende vakbonden en werkgeversfederaties en geregistreerd op het ministerie van Arbeid en Tewerkstelling ;
- 2° uit het toegekende financieringsbudget minimum 50 % voor de honorering van het artistiek perso-

neel gebruiken; de overige beschikbare middelen worden gebruikt als werkings- en basissubsidies;

- 3° binnen de subsidiëeringsperiode van vier jaar minstens één compositieopdracht toevertrouwen aan een componist die sinds vijf jaar bij het muziekleven van de Vlaamse Gemeenschap betrokken is; de Vlaamse regering zal de modaliteiten hiervan nader bepalen.

Artikel 17

§ 1. Om de grootte van het financieringsbudget te bepalen, worden - rekening houdend met de specificiteit van de betrokken muziekvereniging - de volgende beoordelingscriteria gehanteerd voorzover deze relevant zijn voor de beoordeling van de gesubsidieerde activiteit :

- 1° beoordelingscriteria met betrekking tot de artistieke kwaliteit van de activiteit :

- a) de artistieke keuze en de benaderingswijze;
- b) de culturele uitstraling ervan in binnen- en buitenland;
- c) de aandacht voor Vlaamse en/of hedendaagse muziek;
- d) de moeilijkheidsgraad van de uitvoering van de muziekstukken;
- e) de keuze van de uitvoerders in functie van het uitgevoerde muziekstuk en in functie van de gekozen benaderingswijze;
- f) de professionaliteit en de pedagogische capaciteit van docenten en sprekers;
- g) de inhoudelijke kwaliteit van de muziekeducatieve publicaties;

- 2° beoordelingscriteria met betrekking tot de werking en het beheer van de erkende organisatie :

- a) de grootte van het personeelsbestand;
- b) het aantal activiteiten;
- c) de geografische spreiding van de activiteiten;
- d) het organisatorisch, financieel en boekhoudkundig management en het personeelsbeleid;

- e) het publieksbereik, de prijspolitiek en de publiciteit;
- f) het creëren van stageplaatsen voor musici in opleiding;
- g) het geven van kansen aan nieuwe muzikensembles en jonge musici, solisten en dirigenten, met bijzondere aandacht voor Vlaamse muzikensembles, musici, solisten en dirigenten, teneinde hun professionaliteit te ontwikkelen;
- h) de professionele aanpak en de kwantiteit van de muzikeducatieve publicaties en cursussen;
- i) het verlenen van compositieopdrachten aan Vlaamse componisten;
- j) de samenwerking met andere culturele organisaties.

§ 2. In aanvulling van de beoordelingscriteria, genoemd in § 1, mag de Vlaamse regering aanvullende beoordelingscriteria bepalen.

De beoordelingscommissie muziek adviseert de Vlaamse regering bij het bepalen van aanvullende beoordelingscriteria met betrekking tot de artistieke kwaliteit van de gesubsidieerde activiteit. Zij kan zelf ook aanvullende artistieke beoordelingscriteria ter goedkeuring voorstellen aan de Vlaamse regering.

Artikel 18

De lijst van de aanvullende beoordelingscriteria, bedoeld in artikel 17, § 2, moet kenbaar gemaakt worden vóór 31 mei van het jaar waarin de aanvraag tot subsidiëring moet worden ingediend. Als deze aanvullende beoordelingscriteria niet tijdig kenbaar gemaakt worden, gelden de aanvullende beoordelingscriteria die het laatst van toepassing zijn.

Artikel 19

Onverminderd hetgeen bepaald werd in artikel 16, mag de Vlaamse regering bijkomende subsidiëringvoorwaarden opleggen met de uitsluitende bedoeling dubbele subsidiëring vanwege de Vlaamse Gemeenschap te voorkomen.

AFDELING 2

Subsidiëring van muziekprojecten

Artikel 20

§ 1. De Vlaamse regering mag, binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten, subsidies toekennen aan professionele muzikensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muzikeducatieve organisaties, festivals en andere organisaties, voor het realiseren van welbepaalde muziekprojecten.

Een muziekproject is een cultureel initiatief waarbij muziek de hoofdcomponent vormt.

§ 2. Erkende professionele muzikensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muzikeducatieve organisaties en festivals die een subsidie hebben ontvangen voor het geheel van hun werking, zoals bepaald in artikel 12, § 1, kunnen geen subsidie verkrijgen voor een welbepaald muziekproject.

§ 3. De Vlaamse regering zal de voorwaarden voor en de procedure voor het aanvragen en het toekennen van de in § 1 bedoelde projectsubsidies nader bepalen.

AFDELING 3

Compositieopdrachten en werkbeurzen

Artikel 21

§ 1. De Vlaamse regering mag, binnen de perken van de door het Vlaams parlement goedgekeurde kredieten, subsidies toekennen aan compositieopdrachten om muziekstukken te componeren.

§ 2. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring zoals bedoeld in § 1 van dit artikel, moeten de volgende voorwaarden worden voldaan :

- 1° de componist moet sinds minstens vijf jaar betrokken zijn bij het muziekleven van de Vlaamse Gemeenschap;
- 2° de opdrachtgever, dit is de natuurlijke of de rechtspersoon die aan de componist de opdracht heeft gegeven om een muziekstuk te componeren, moet het opdrachtwerk uitvoeren of laten uitvoeren.

ren; de Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen het opdrachtwerk voor het eerst uitgevoerd moet worden;

3° het grootste deel van de partituur van het opdrachtwerk dient volledig te zijn genoteerd;

4° het opdrachtwerk moet een origineel muziekstuk zijn ; een transcriptie komt niet in aanmerking ;

5° het opdrachtwerk mag niet worden geschreven door de componist in opdracht van een onderwijsinstelling als proef die hij moet afleggen aan dezelfde onderwijsinstelling.

§ 3. Elke compositieopdracht dient te worden bewezen door een schriftelijke overeenkomst, gesloten tussen de componist en de opdrachtgever. Deze overeenkomst moet minimaal de aard, de bezetting en de minimumduur van de compositie vermelden, het overeengekomen honorarium, de uiterste datum waarop de compositie voltooid moet zijn evenals de datum of de periode waarin het opdrachtwerk voor het eerst uitgevoerd zal worden. De Vlaamse regering mag de modaliteiten van deze overeenkomst nader bepalen.

§ 4. De subsidie voor een compositieopdracht moet door de opdrachtgever worden aangevraagd. Deze aanvraag moet bij de door de Vlaamse regering aangewezen dienst worden ingediend.

De beoordelingscommissie muziek beoordeelt de artistieke aspecten van de compositieopdracht en brengt hierover advies uit.

§ 5. De subsidie wordt verleend aan de opdrachtgever. Ze wordt echter rechtstreeks aan de componist uitbetaald.

Indien de componist niet of laattijdig het opdrachtwerk voltooit, dan is hij of zij verplicht om de aan hem of haar uitbetaalde subsidie onmiddellijk terug te betalen. De terugvordering hiervan kan gebeuren overeenkomstig artikel 94 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

§ 6. De Vlaamse regering bepaalt nader de aanvullende voorwaarden voor het toekennen van subsidies aan compositieopdrachten, de procedure voor het aanvragen van deze subsidies en de wijze waarop deze subsidies uitbetaald worden.

§ 7. Van elk opdrachtwerk waarvan de compositie door de Vlaamse Gemeenschap werd gesubsidieerd, moet een exemplaar gedeponeerd worden bij het

Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap, bedoeld in artikel 25.

Artikel 22

§ 1. De Vlaamse regering mag, binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten, werkbeurzen toekennen aan componisten, uitvoerende musici, musicologen en cultuurmanagers uit de muzieksector om hem of haar in staat te stellen een belangrijke opdracht uit te voeren of zich verder te vervolmaken.

§ 2. Bij de toekenning van de werkbeurzen en de vaststelling van de bedragen van deze werkbeurzen wordt onder meer rekening gehouden met de volgende elementen :

- de kwaliteit van vroeger gepresteerd werk of van vroegere activiteiten;
- het werkplan.

De Vlaamse regering mag aanvullende subsidiëeringsvoorwaarden en beoordelingscriteria bepalen.

§ 3. Het werkplan, genoemd in § 2 van dit artikel, is een schriftelijk document waarin de aanvrager van een werkbeurs een schematisch overzicht geeft van de geplande activiteit(en) waarvoor hij of zij de werkbeurs aanvraagt en waarin hij of zij alle noodzakelijke informatie vermeldt met betrekking tot deze activiteit(en), met inbegrip van de financieringswijze.

De Vlaamse regering bepaalt nader de inhoud van dit werkplan.

§ 4. Onverminderd § 2 van dit artikel, bepaalt de Vlaamse regering de wijze waarop de werkbeurzen berekend en uitbetaald worden en de procedure voor het aanvragen van een werkbeurs.

AFDELING 4

Toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden en de beoordelingscriteria

Artikel 23

§ 1. De door de Vlaamse regering aangewezen dienst oefent jaarlijks ter plaatse of op stukken toezicht uit op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden en

de beoordelingscriteria door diegenen aan wie een subsidie werd verleend.

§ 2. De natuurlijke of rechtspersonen aan wie een subsidie werd verleend, verlenen hun medewerking aan de uitoefening van het toezicht. Zij bezorgen op verzoek van de door de Vlaamse regering aangewezen dienst, de stukken die met de subsidietoekenning verband houden.

§ 3. De beoordelingscommissie muziek brengt jaarlijks advies uit over de artistieke aspecten van de gesubsidieerde activiteiten.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt nader de modaliteiten van de uitoefening van het toezicht, zoals vermeld in § 1, § 2 en § 3.

Artikel 24

§ 1. Als de door de Vlaamse regering aangewezen dienst vaststelt dat de subsidiëeringsvoorwaarden, zoals bedoeld in de artikelen 16 en 17, niet geheel werden vervuld, dan kan de Vlaamse regering op advies van de door de Vlaamse regering aangewezen dienst een aantal sancties treffen. De Vlaamse regering zal de sancties en de te volgen procedure nader bepalen.

§ 2. Tegen sancties kan een bezwaar worden aangetekend. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van dit bezwaar.

HOOFDSTUK IV.

Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 25

§ 1. De Vlaamse regering wordt gemachtigd mee te werken aan de oprichting van een vereniging zonder winstgevend doel met als benaming “Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap”.

§ 2. De statuten van deze vereniging zonder winstgevend doel worden onmiddellijk na de oprichting ervan meegedeeld aan het Vlaams Parlement. Wijzigingen van de statuten moeten onmiddellijk meegedeeld worden aan het Vlaams Parlement.

§ 3. De Vlaamse regering zal in de beheersorganen van deze vereniging zonder winstgevend doel, naast

afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap op een evenwichtige wijze ook representatieve partners en specialisten uit de diverse genres en onderdelen van de professionele muzieksector opnemen, die een wezenlijke bijdrage kunnen leveren aan de werking van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 26

§ 1. Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap moet als doel hebben organiserend en/of coördinerend op te treden met betrekking tot de volgende taken :

- 1° de Vlaamse componisten, muziekensembles en het Vlaamse muziekleven in het algemeen promoten, zowel in binnen- en buitenland, met een evenwichtige inspanning voor de diverse muziekvormen;
- 2° fungeren als documentatie- en informatiecentrum op het domein van de muziek;
- 3° een partiturenbibliotheek uitbouwen;
- 4° fungeren als depot voor o.a. de composities die door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd;
- 5° eventueel andere taken op het vlak van de muziek, die in de overeenkomst met de Vlaamse regering, zoals bepaald in artikel 27, § 7, worden vastgesteld.

§ 2. Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap moet bepaalde taken bedoeld in § 1, of onderdelen van die taken, kunnen uitbesteden aan gespecialiseerde organisaties, en hiertoe overeenkomsten kunnen sluiten met deze organisaties. Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap moet verantwoordelijk blijven voor de effectieve uitvoering van de uitbestede taken.

Artikel 27

§ 1. De Vlaamse regering legt binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap, de subsidie vast voor de werking van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. De subsidie, zoals bedoeld in § 1, wordt toegekend in de vorm van een vierjaarlijks financieringsbudget. Dit budget bevat de nodige middelen voor de subsidiëring van basis-, personeels- en werkingskosten van het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 3. Het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap kan deze middelen deels bestemmen voor het uitbesteden van taken of onderdelen ervan, zoals bepaald in artikel 26, § 2.

§ 4. De subsidie, zoals bedoeld in § 1, kan in de vorm van voorschotten beschikbaar gesteld worden. De Vlaamse regering bepaalt hoe de voorschotten berekend en uitbetaald worden.

§ 5. De Vlaamse regering neemt de beslissing over de grootte van het toe te kennen financieringsbudget uiterlijk 6 maanden voor het begin van de vierjarige periode.

§ 6. Het verlenen van deze subsidie wordt afhankelijk gemaakt van het voorleggen van een beleidsplan voor een duur van vier jaar. Dit plan wordt ieder jaar geëvalueerd en aangepast aan de noodzakelijke en mogelijke veranderingen. De Vlaamse regering bepaalt de inhoud van en de modaliteiten met betrekking tot het indienen en het evalueren van dit beleidsplan.

§ 7. Er wordt een overeenkomst gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap. Deze overeenkomst betreft de samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Muziekcentrum en het toezicht op de aanwending van de ter beschikking gestelde middelen. Deze overeenkomst wordt na goedkeuring door de Vlaamse regering, onverwijld meegedeeld aan het Vlaams Parlement. Deze overeenkomst kan jaarlijks worden herzien.

Artikel 28

De Vlaamse regering mag in voorkomend geval statutair personeel van haar diensten ter beschikking stellen.

Artikel 29

Aan het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap en aan de organisaties met wie het Muziekcentrum overeenkomsten sluit, zoals bepaald in artikel 26, § 2, kan door de Vlaamse Gemeenschap infra-

structuur ter beschikking worden gesteld. Die terbeschikkingstelling is onderworpen aan een overeenkomst die de voorwaarden van de terbeschikkingstelling regelt. De overeenkomst wordt na goedkeuring door de Vlaamse regering, onverwijld ingediend bij het Vlaams Parlement. De terbeschikkingstelling is tot wederopzegging toe, zonder dat hieruit enige eis tot schadeloosstelling kan worden gesteld.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 30

§ 1. In afwijking van artikel 8, § 1, tweede lid moeten de aanvragen tot erkenning, bedoeld in artikel 8, met betrekking tot de eerste vierjarige erkenningsperiode waarvoor erkenning kan worden aangevraagd, ingediend worden in het jaar dat voorafgaat aan deze eerste vierjarige periode.

De Vlaamse regering zal de datum waarop deze aanvragen tot erkenning ingediend moeten worden nader bepalen.

§ 2. In afwijking van artikel 8, § 6 tot en met § 8 en § 10 beslist de Vlaamse regering onmiddellijk na kennisname van de adviezen en - in voorkomend geval - van het standpunt van de muziekvereniging die de aanvraag tot erkenning indiende met betrekking tot deze adviezen, over het al dan niet erkennen van muziekverenigingen die een aanvraag tot erkenning hebben ingediend met betrekking tot de eerste vierjarige erkenningsperiode waarvoor erkenning kan worden aangevraagd.

De Vlaamse regering bepaalt de termijn waarbinnen de muziekvereniging die een ontvankelijke aanvraag tot erkenning indiende met betrekking tot de eerste vierjarige erkenningsperiode waarvoor erkenning kan worden aangevraagd, op de hoogte gebracht wordt van de beslissing van de Vlaamse regering om de aangevraagde erkenning te weigeren. De Vlaamse regering bepaalt ook de wijze waarop haar beslissing tot weigering van de erkenning wordt meegedeeld aan de muziekvereniging die deze erkenning aanvroeg.

§ 3. In afwijking van artikel 14, § 1, moeten de aanvragen tot subsidiëring, bedoeld in artikel 14, met betrekking tot de eerste vierjarige periode waarvoor subsidiëring aangevraagd kan worden, ingediend worden in het jaar dat voorafgaat aan deze vierjarige periode.

De Vlaamse regering zal de datum waarop deze aanvragen tot subsidiëring ingediend moeten worden nader bepalen.

§ 4. In afwijking van artikel 14, § 5, mag de Vlaamse regering de beslissing over de grootte van het eerste vierjaarlijks financieringsbudget dat wordt toegekend, op een andere datum nemen.

§ 5. In afwijking van artikel 18 moet de lijst van de aanvullende beoordelingscriteria, bedoeld in artikel 17, § 2, die aanvullend gehanteerd moeten worden om de grootte van de eerste toegekende financieringsbudgetten te bepalen, ten laatste één maand voor de datum, bedoeld in § 2, tweede lid van dit artikel, kenbaar gemaakt worden. Als deze aanvullende beoordelingscriteria niet tijdig kenbaar gemaakt worden, gelden alleen de beoordelingscriteria bepaald in artikel 17, § 1.

§ 6. In afwijking van artikel 27, § 5, mag de Vlaamse regering de beslissing over de grootte van het eerste vierjaarlijks financieringsbudget dat aan het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap wordt toegekend, op een andere datum nemen.

Artikel 31

Dit decreet wordt aangehaald als : ‘Muziekdecreet’.

Artikel 32

Dit decreet treedt in werking op de datum van bekrachtiging ervan door de Vlaamse regering.

BIJLAGE 1

Hoorzitting van 29 januari 1998 in de Commissie voor Cultuur en Sport betreffende het muziekbeleid

Hoorzitting van 29 januari 1998 in de Commissie voor Cultuur en Sport betreffende het muziekbeleid

Voormiddagvergadering onder het voorzitterschap van mevrouw Nelly Maes, met :

- Mevrouw Erna Metdepenningen, voorzitter van de Vereniging Belgische Muziekpers
- De heer Peter Vantighem, popjournalist
- De heer Wabbes, muziekprogrammatore van de Vooruit te Gent
- De heer Roger Van Ransbeek, gedelegeerd bestuurder van Sabam
- De heer Stefaan Leys, voorzitter van de Werkgroep Orkesten en Ensembles van de Vlaamse Directies Podiumkunsten (VDP)
- De heer Jean-Pierre Grootaers, lid van de Werkgroep Orkesten en Ensembles van de VDP
- De heer Johan Verminnen, voorzitter Zangers en Muzikanten (ZAMU)
- De heer Robrecht Dewitte, voorzitter van de Vlaamse Adviescommissie voor de Muziek
- De heer Walter Hus, componist

Namiddagvergadering onder het voorzitterschap van de heer Louis Bril, met :

- De heer Eugène Van Lent, ondervoorzitter van Fevecc
- De heer Gert Keunen, muziekprogrammatore Vooruit te Gent
- De heer Eddie Brebels, diensthoofd Provinciale Jeugddienst Limburg
- De heer André Posman, voorzitter van de vzw De Verenigde Cultuurfabrieken
- De heer Michaël Scheck, voorzitter van de Concertvereniging van het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium
- De heer Jaspers, kabinet van minister Luc Martens
- De heer Jan Deboever, Clubcircuit VZW
- De heer Jan Briers jr., coördinator Festival van Vlaanderen
- De heer Jari Demeulemeester, algemeen directeur Ancienne Belgique
- De heer Chokri Mahassine, organisator Pukkelpop
- De heer Herman Schueremans, organisator Torhout-Werchter
- De heer Herman Baeten, directeur Musica
- De heer Gunther Broucke, voorzitter Jeugd en Muziek Vlaanderen en verantwoordelijke voor het Filharmonisch Jeugdorkest Vlaanderen

Hoorzitting van 29 januari 1998 in de Commissie voor Cultuur en Sport betreffende het muziekbeleid : Voormiddagvergadering

Mevrouw Erna Metdepenningen, voorzitter van de Vereniging Belgische Muziekpers : Onze vereniging werd opgericht in 1953, een periode waarin bijna uitsluitend over klassieke muziek werd geschreven. Dat is nu nog steeds het geval. Het rock- en popbeleid is me dan ook vreemd.

We zijn een nationale vereniging zonder communautaire problemen. De oprichting van een Vlaams Muziekcentrum vind ik positief. Ik hoop dat met onder meer Sabam positief zal worden samengewerkt. De oprichting van een Vlaamse jeugdconcert negeert het bestaan van een ensemble als de Jonge Filharmonie. Het gaat om de top van de Belgische jeugdconcerten. Dit wordt door de musici zelf erkend. Jongeren krijgen er heel wat kansen.

We hebben het voorliggende dossier vrij laat van het Vlaams Parlement gekregen. Ik heb moeite met enkele termen. Waar ligt bijvoorbeeld de grens tussen commerciële en niet-commerciële muziek ? De grens tussen professionele en amateurgezelschappen is duidelijker, maar ook daar zijn er problemen. Is bijvoorbeeld voor ***telefoonorkesten erkenning en subsidiëring mogelijk ? Ik was verbaasd dat de moeilijkheidsgraad van een werk als criterium zou gebruikt worden. Waar ligt de grens ?

Het is positief dat er wordt ingegaan tegen willekeur en favoritisme. Bovendien wordt een redelijke zekerheid geboden dankzij de erkenning voor vier jaar. Ik stel me echter vragen bij het apart stellen van het VRT-orkest, het Koninklijk Filharmonisch orkest voor Vlaanderen en de Vlaamse Opera. Wordt de subsidieregeling daardoor niet scheefgetrokken ? De 100 miljoen frank zou voornamelijk gebruikt worden om een en ander in orde te stellen met de sociale wetgeving. Ik vraag me af in hoever de kunst daarmee gebaat is. De sector vraagt 380 miljoen frank. Kunstenaars hebben nog steeds geen statuut. Ze worden beschouwd als een werknemer, niet als een zelfstandige. Dit is voorbijgestreefd.

Er moet ook aandacht worden besteed aan de neerslag van het muziekgebeuren in de geschreven pers. De Vlaamse kranten verworden steeds meer tot tabloids. De aandacht voor klassieke muziek neemt af. Enkel programma's als 'Tien om te zien' kunnen nog op belangstelling rekenen. Er is een algemene tendens waarbij voorinformatie geprefereerd wordt boven recensies. Mijn eigen krant, De Standaard, vindt dat het weinig zin heeft om een

eigen ensemble in het buitenland te begeleiden. Dit is spijtig.

De heer Peter Vantyghem, popjournalist : Ik ben blij dat in het ontwerp van decreet eindelijk over lichte muziek en over muziekclubs wordt gesproken en dat er meer ruimte wordt gemaakt voor lichte muziek. Toch is dit ontwerp niet meer dan een aanzet.

Er wordt gesproken over een rock- en popbeleid. Wat is pop ? Populaire muziek is alles wat geen klassieke muziek is. De omschrijving gebeurt dus negatief. Al wat is, is cultuur en al wat niet is, is geen cultuur. Het gebruik van het woord pop is dus problematisch. Een en ander staat haaks op de actualiteit. In Frankrijk werd een commissie van 40 leden opgericht om zich te bezinnen over de muziek van vandaag. Dit stemt overeen met wat wij lichte muziek noemen. Er wordt een antwoord gezocht op vragen als : hoe kunnen artiesten geholpen worden ? Wat is het statuut van een d.j. ? Hoeveel mag een cd kosten ? Frankrijk beschikt over een Bureau Export dat artiesten uit eigen land in het buitenland promoot. Alleen al het werkbudget bedraagt 20 miljoen frank.

In Groot-Brittannië heeft de regering van Tony Blair vorig jaar een Task Force opgericht om het potentieel van creatieve zaken – creative business – te maximaliseren. De muziekindustrie krijgt hierin een belangrijke plaats, naast film, mode en letteren. Het departement Cultuur sponsort de muziekindustrie (de term komt van de Engelse pers), die daarmee naast de andere industrieën komt te staan. In Frankrijk neemt de overheid maatregelen, in Groot-Brittannië onderkent ze het belang van de cultuureconomie ; in beide gevallen wordt pop beschouwd als een volwaardige cultuuruiting.

In Vlaanderen, daarentegen, krijgen we een heel ander verhaal. Een jonge muzikant stort zich op de muziek en verlaat op zijn zestiende de school. Hij leert het vak, en speelt in verschillende groepjes. Eén van die groepen krijgt internationaal succes ; de muzikant leidt echter ook een andere groep, die eveneens succes heeft en 25.000 CD's verkoopt. Hij vertelt me, na die succesvolle verkoop, dat hij nu nog slechts 2 miljoen frank schulden heeft. Hij heeft nog 60.000 frank om de volgende vier maanden door te komen. Zijn statuut is nog steeds dat van schoolverlater.

Uit de sector komt duidelijk de vraag naar geld en beleid. Er zijn dan twee denksporen : men kan de sector het geld verschaffen, waarna de betrokkenen er hun plan mee trekken, zoals het in Neder-

land gebeurt. Of de overheid houdt de maatregelen zelf in de hand. Een bijkomende vraag is of men de artiesten rechtstreeks gaat ondersteunen, of dat men eerder de organisatorische kant steunt, in het achterhoofd houdend dat groepen in dit genre snel van bezetting wisselen. Gaan we enkel het zogenaamde eigen volk steunen – in Frankrijk moet men goed Frans spreken eer men wat krijgt -, of zien we het breder – in Nederland maakt het niet uit of men in het Nederlands dan wel in een andere taal zingt.

Het ministerie van Cultuur heeft de KU Leuven een onderzoeksopdracht gegeven, en dat is al een stapje in de goede richting. Er is echter een mentaliteitswijziging nodig. Daar heb ik drie vragen bij. Waarom, ten eerste, wordt pop gelijkgeschakeld met commercie? Pop is niet per definitie commercieel. Veel artiesten moeten zich aanpassen, bijvoorbeeld door in een andere taal te zingen of hun stijl bij te schaven, om een platencontract te kunnen krijgen. Een platencontract is bij gebrek aan statuut een soort van sociale zekerheid. Sommigen zoeken een andere oplossing omdat ze zich niet willen aanpassen aan de commercie, en proberen bijvoorbeeld het hoofd boven water te houden door in verschillende groepen te spelen.

Als pop dan in een aantal gevallen commercieel succesvol is, is het dan zo verkeerd een bloeiende industrie in moeilijker perioden te steunen? Een produkt dat verkoopt, genereert werk en geld dat opnieuw geïnvesteerd kan worden in jong talent.

Ten derde moeten we stilstaan bij de vraag hoe oud de gemiddelde popfan nu eigenlijk is. Pop is niet langer de tegencultuur waarvoor het nog steeds wordt versleten. In Nederland wees een onderzoek uit dat de gemiddelde leeftijd van de popfan 29 jaar is. Pop is een cultureel bindmiddel geworden tussen 4 generaties.

In heel Vlaanderen werden er vorig jaar her en der initiatieven genomen om het popbeleid een aanzet te geven. De mensen uit Limburg staan het verst, de VZW Clubcircuit heeft ook hard aan de bel getrokken. Deze initiatieven ontstonden los van mekaar, maar bundelen dezelfde soort eisen.

Dit is dus niet iets dat kunstmatig werd aangewakkerd, zij verwoorden een reële nood. Dit heeft te maken met een veranderde situatie, als we vergelijken met zo'n twintig jaar geleden. Er is een enorm aanbod aan culturele centra en concertzalen, aan festivals, groepen, concerten, zelfs aan cursussen. Toch blijven folk, rock, dance en blues veelal buiten het gesubsidieerde circuit vallen.

Liever dan iets nieuws uit de grond te stampen, lijkt het me logisch wat we al hebben, aan mekaar te plakken. Wij hebben een goed net van muziekscholen opgebouwd. Een beetje verder staan de commerciële muziekmarkt en de enkele professionele groepen. Ertussen is er echter een gat, zonder bescherming, zonder opvang, zonder ruimte. Wij moeten verbinden wat we hebben, en ons afvragen welke gaten er dan nog moeten opgevuld worden.

Mevrouw Kathy Lindekens : Waar dienen we volgens u het zwaartepunt van de subsidies te leggen : op de artiesten of op de organisatoren ?

De heer Peter Vantighem : Ik denk dat het zwaartepunt dient te liggen bij de organisatoren. Voorlopig is de situatie echter nog niet bestudeerd en ik stel dan ook voor dat men alles in rekening brengt in het onderzoek van de KU Leuven. We kunnen straks aan de heer Verminnen vragen wat hij hierover denkt als artiest. De heer Deboever zal dan op zijn beurt het standpunt van de muziekclubs verdedigen.

Wanneer we het geld geven aan de muziekclubs, gaan ze dat aan de artiesten geven. Veel jonge artiesten zitten in een experimentele fase en wisselen van groep zoals ze bij wijze van spreken hun kleding veranderen. Het is bijzonder moeilijk om jonge artiesten te subsidiëren. Er is een verschillend beleid nodig voor jonge en reeds gevestigde artiesten. Hier verwijs ik naar het beroemde gat : men heeft de muziekschool en dan niets meer. Het is echter niet gemakkelijk om een goed beleid te voeren, maar er is hierover nog niets bestudeerd.

De heer Joachim Coens : U maakt een onderscheid tussen commerciële muziek en de andere muziekluiken, onder meer de muziekscholen. Heeft u zelf een scheidingslijn ?

De heer Peter Vantighem : Het komt erop aan een harmonisch klimaat te creëren waarin artiesten kunnen groeien. Momenteel kunnen bepaalde groepen in culturele centra optreden omdat ze gesubsidieerd worden. Het grootste probleem is de broedplaats van talent. Op dat niveau kan men nauwelijks over commercie praten.

Jonge groepen hebben de keuze om zich ofwel harmonisch te ontwikkelen ofwel om geld te gaan verdienen en dus de commerciële toer op te gaan. Ik geef het voorbeeld van Bretagne, waar men een ander beleid voert dan in de rest van Frankrijk. Wanneer daar een groep in 1996 een plaat uitbrengt en in 1997 42 concerten speelt, dan kan men het volgende jaar genieten van een goede werklo-

zensteun. Dat laat toe om opnieuw een plaat uit te brengen en te gaan toeren.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Het is duidelijk dat er oplossingen zijn, maar ik stel voor om het daar nu niet uitgebreid over te hebben.

Mevrouw Erna Metdepenningen : Het is duidelijk dat jonge mensen die beginnen, commerciële moeilijkheden hebben.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik vind het zeer boeiend om geconfronteerd te worden met de problemen van bepaalde muziekgenres en de specifieke noden, onder andere van de gespecialiseerde muzikpers. Ik heb begrip voor deze noden maar ik denk dat deze een grondig debat op een ander tijdstip verdienen. Ik denk dat we het hier vooral dienen te hebben over de problemen in verband met het voorstel van decreet.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Mevrouw Metdepenningen heeft een provocerende stelling naar voren gebracht. Zo werd in twijfel getrokken of de drie groepen van een aparte subsidieregeling kunnen genieten.

Mevrouw Erna Metdepenningen : Wanneer we de volledige subsidiëringsspot bekijken, blijkt dat de drie instellingen hun leefbaarheid hebben bewezen. Mijn bemerking is dat men over het algemeen van de kleine instellingen de kritiek krijgt dat er aan de grote niet geraakt mag worden, terwijl ze het moeten doen met de overschot. Dit is bijvoorbeeld ook het geval met het Ballet Van Vlaanderen, dat met het merendeel van de subsidies gaat lopen. We dienen de totaliteit te bekijken.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Dat is een mooi discussiepunt. Ik dank mevrouw Metdepenningen en de heer Vantighem voor hun toelichting.

De heer Wabbes, muziekprogrammator van de Vooruit te Gent : Wegens ziekte heb ik het ontwerp van decreet niet erg grondig kunnen lezen. Ik hoop dan ook dat ik geen fouten maak in mijn analyse ervan. Verder wijs ik erop dat ik hier het standpunt breng vanuit de sector van de kunsten centra.

Ik ben gelukkig met het feit dat er eindelijk een welomschreven regeling is uitgedokterd die het muzikleven in Vlaanderen op een zinvolle manier kan ondersteunen. Ik vind het belangrijk dat men bij de bepaling van het decreet, muziek in een brede context heeft geplaatst en dat men bij de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden de nadruk

heeft gelegd op de diverse muziekgenres en op de originaliteit en de diversiteit in de programmering.

Anderzijds wordt daarmee de vinger op de wonde gelegd, waar het decreet toch ergens faalt. De omschrijving van muziek en het hanteren van bepaalde termen beantwoordt mijns inziens namelijk niet aan het huidige tijdsbeeld. Termen als lichte muziek als antoniem van klassieke muziek zijn bijzonder vaag en nietszeggend. Ik denk dat het nodig is om een nieuwe terminologie te bepalen om de zaken juister te benoemen. Termen zoals kunstmuziek, die dan eveneens welomschreven dienen te worden, kunnen daar volgens mij bij helpen. In ieder geval denk ik dat het nodig is om de muziek domeinen accurater te omschrijven, bijvoorbeeld wereldmuziek, improviserende muziek, jazz, pop- en rockmuziek, enzovoort, om op die manier een duidelijkere interpretatie van de decreettekst te krijgen.

Aansluitend daarbij denk ik dat het belangrijk is dat de beoordelingscommissie, naast de noodzakelijke toepassing van de cultuurpactwet, bij zijn samenstelling rekening houdt met de competentie ten aanzien van deze diverse muziekgenres en dat die dan eens te meer welomschreven aangeduid worden.

Ik heb wel vertrouwen in de procedure en manier waarop de beoordelingscommissie zijn beslissingen dient te funderen en de mogelijkheden tot verhaal voor de muziekverenigingen om hun beleid te verdedigen, alvorens men de uiteindelijke beslissing neemt. Dat is een belangrijke en positieve verwezenlijking van het decreet.

Er wordt voldoende belang gehecht aan de ontwikkeling van het Vlaamse muzikwezen, meer bepaald muziekverenigingen en ensembles. Dit mag echter niet leiden tot het louter en alleen programmeren van Vlaamse muziek. De dialoog met het buitenland moet blijven bestaan.

Bij de subsidiëeringsvoorwaarden en de beoordelingscriteria wordt een gemiddeld minimumpercentage aan eigen inkomsten gevraagd. Heeft men rekening gehouden met tweejaarlijkse initiatieven? Dreigen deze initiatieven niet uit de boot te vallen?

In artikel 17 heeft men het bij beoordeling van de artistieke kwaliteit over 'hedendaagse muziek'. Ik stel voor deze term breder te interpreteren. Ook in de artikelen met betrekking tot de compositieopdrachten zijn een aantal vaagheden geslopen. Wat wordt precies bedoeld met de vereiste dat de com-

ponist minimaal vijf jaar bij het Vlaamse muziekwezen betrokken moet zijn ? Vanaf wanneer beginnen die vijf jaar te lopen ? Bovendien moet het grootste deel van de compositie volledig worden genoteerd. Wat is het grootste deel precies ? We mogen geïmproviseerde muziek niet uit het oog verliezen. Het is wel belangrijk dat buitenlandse organisatoren en ensembles een compositieopdracht kunnen aanvragen.

Ik sta volledig achter het op te richten Muziekcentrum en heb alle lof voor het toekomstige documentatie- en archiefcentrum. Toch zal het grootste deel van de aandacht van het centrum naar actieve promotie moeten gaan. Het is belangrijk dat het centrum verzamel-cd's kan uitbrengen. Er moeten meertalige publicaties komen en het centrum moet aanwezig zijn op buitenlandse manifestaties.

Ik heb niets gezegd over het pop- en rockbeleid omdat een collega van mij dat deze namiddag zal doen.

De heer Joachim Coens : Ik zou de heer Wabbes willen vragen zijn voorstellen voor een goede definitie van de term kunstmuziek op papier te zetten.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Als er geen vragen meer zijn voor de heer Wabbes, geef ik het woord aan de heer Van Ransbeek, gedelegeerd bestuurder van Sabam.

De heer Roger Van Ransbeek, gedelegeerd bestuurder van Sabam : Wij hebben het ontwerp van decreet in de eerste plaats vanuit het standpunt van de componist gelezen. We zijn het in grote lijnen eens met de vorige spreker.

We hebben de bundel nog niet kunnen voorleggen aan al onze commissies. We zullen dat doen, en alle relevante informatie zal overgemaakt worden aan deze commissie.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Aanvullende informatie is meer dan welkom.

De heer Roger Van Ransbeek : In artikel 4 van het ontwerp-decreet worden vier kwalitatieve erkenningsvoorwaarden opgesomd. Eén ervan is dat het om Vlaamse en/of hedendaagse muziek moet gaan. Omdat Vlaamse op die manier uit de boot zou kunnen vallen, stellen wij voor het woord of te schrappen.

Het artikel 16 over de subsidiëeringsvoorwaarden is evenmin duidelijk. In de bijkomende voorwaarden

stelt men dat een componist ten minste vijf jaar betrokken moet zijn bij het muziekleven van de Vlaamse Gemeenschap. Een buitenlandse medewerker van de Vlaamse opera die al vijf jaar in dienst is, zou de opdracht in de wacht kunnen slepen.

Dit artikel is analoog met een artikel uit het decreet op de podiumkunsten dat ieder professioneel gezelschap verplicht een opdracht te geven. Deze verplichting functioneert echter niet goed. Door dit artikel beter te omschrijven willen wij niet aan muziekprotectionisme doen.

Volgens de minister van Cultuur moeten de Vlaamse componisten meer aan bod komen en mogen geen waardevolle stukken verdwijnen. Daarom vragen wij ons af waarom ensembles niet verplicht worden een minimaal aantal werken van eigen bodem te spelen. Velen zullen verwijzen naar Frankrijk en zeggen dat dit een protectionistische maatregel is, maar in bepaalde landen is dit de meest vanzelfsprekende zaak ter wereld. Bij dichte mist zegt men in Londen dat het continent geïsoleerd is.

Mevrouw Kathy Lindekens : Wat wilt u precies schrappen in artikel 4 ?

De heer Roger Van Ransbeek : Ik vraag om het woord of te schrappen. Dan wordt duidelijk dat we de Vlaamse en de hedendaagse muziek bedoelen. Men mag nergens een poortje open laten dat kan worden gebruikt om de Vlaamse muziek aan de kant te schuiven.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Acht u samenwerking tussen Sabam en het Steunpunt Muziek mogelijk ?

De heer Roger Van Ransbeek : Sabam verleent onrechtstreeks steun aan Sebedem. Binnen Sabam zijn ook verschillende werkgroepen rond verschillende muziekgenres actief, aan wie ik deze documenten zal doorspelen.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Het woord is aan de heer Stefaan Leys.

De heer Stefaan Leys, voorzitter van de Werkgroep Orkesten en Ensembles van de Vlaamse Directies Podiumkunsten (VDP) : De VDP is een VZW die als werkgeversfederatie fungeert in de sector van de podiumkunsten. Sinds 1996 zijn een twintigtal gesubsidieerde muziekensembles aangesloten. Zo werd de VDP een representatieve gesprekspartner bij de totstandkoming van het muziekdecreet. Ik

wijs er terloops nog op dat we de rockensembles niet vertegenwoordigen.

Het statuut van de musicus is weliswaar een federale bevoegdheid, maar de VDP wil zich toch inzetten om dit al te stringente statuut te versoepelen. Het huidige statuut staat te ver van het werkveld.

We zijn blij dat de minister inziet dat de muzieksector nood heeft aan bijkomende middelen. De ensembles zijn vanzelfsprekend bereid om hun sociale verplichtingen na te komen, maar het in de pers geciteerde bedrag van 90 miljoen frank zal niet volstaan. De budgettaire inhaaloperatie mag trouwens niet louter sociaal zijn, ook de artistieke werking heeft bijkomende investeringen nodig.

Wij vrezen dat het moeilijk zal zijn om de beoordelingscommissie Muziek tijdig op te richten. Hoe zal die commissie zijn samengesteld ?

Voorts vinden we het vreemd dat men zich in het decreet beperkt tot de kleine en middelgrote ensembles. Ook de grote symfonieorkesten moeten steeds meer commercieel gaan werken. Zij komen met een enorme voorsprong op de markt.

In artikel 5 wordt bepaald dat de artistiek en zakelijk leider met het ensemble verbonden moet zijn door middel van een bediendecontract. Dat staat ver van de realiteit. De ensembles hebben bewezen dat ze ook continuïteit kunnen garanderen als de directeur gewoon contractueel in dienst is. Die bepaling nemen we over uit het decreet op de podiumkunsten.

In verband met artikel 7 pleiten we voor een soort instapregeling, waarbij nieuwe ensembles nog een erkenning kunnen krijgen voor het resterende deel van de lopende periode. Zeker voor de eerste periode, die toch een proefperiode is, is deze aanpak aangewezen.

De erkenningsprocedures zijn aan strikte termijnen gebonden, wat we toejuichen. Hoe zullen ze afdwingbaar worden gemaakt ? En is er voorzien in en overgangsregeling ?

VDP stelt in verband met artikel 8 voor om het overzichtsverslag te beperken tot nieuwe aanvragers. Wie al gesubsidieerd wordt, heeft immers al heel wat materiaal ingediend.

Artikel 16 bepaalt dat minimum 50 procent van de subsidie moet worden aangewend voor de betaling van artistiek personeel. Wij vragen dat een minimumpercentage van de enveloppe wordt besteed

aan personeelskosten tout court. De administratieve omkadering wordt immers groter en zal dus heel wat geld opslokken.

Inzake de voorschottenregeling is in het ontwerp van uitvoeringsbesluit in een uitbetalingsregeling voorzien op basis van vaste schijven van 22,5 procent en een saldo van 10 procent na controle. Dit zou tot ernstige liquiditeitsproblemen bij de betrokken groepen kunnen leiden. De VDP wenst dat de uitbetalingsregeling die van toepassing is voor de podiumkunsten, ook voor de muzieksector zou weerhouden worden, met name een uitbetaling in schijven van 25 procent en één schijf van 23 procent, waardoor het saldo slechts twee procent bedraagt.

We zijn zeer blij met de oprichting van een muziekcentrum voor de Vlaamse Gemeenschap. Het is ons echter niet duidelijk hoe dat centrum zal georganiseerd worden. Wij menen dat een dergelijk centrum enkel behoorlijk kan functioneren indien de sector mee aan de basis ligt van de oprichting en van de werking ervan. Daarom pleiten we ervoor dat zo snel mogelijk een overleg met alle betrokkenen zou georganiseerd worden. We dringen er tenslotte op aan dat de beslissing over het eerste financieringsbudget uiterlijk in juni 1998 zou genomen worden. Zo niet kan VDP zich onmogelijk engageren in de CAO-bespreking.

De voorzitter : Dit was een zeer praktische bijdrage.

De heer Joachim Coens : Eerst was er sprake van een artistiek directeur met een bediendecontract. Deze tekst werd bijgestuurd. Nu is er nog sprake van een contractueel verband. Komt dit overeen met de realiteit ?

De heer Stefaan Leys : Inderdaad.

De heer Jean-Pierre Grootaers, lid van de Werkgroep Orkesten en Ensembles van de VDP : Het is de hoogste tijd dat er iets gebeurt rond het statuut van de kunstenaar. Ons land heeft 170 jaar nodig gehad om de podiumkunsten georganiseerd te krijgen. Men heeft deze sector lang bekeken als de nar van de samenleving. Nochtans zijn hier veel mensen en een groot creatief potentieel mee gemoeid. De Vlaamse Gemeenschap gaat prat op de grijze massa die ze produceert, maar vertelt weinig over de aanwezige creativiteit.

Het statuut van de kunstenaar werd vijftig jaar geleden omschreven vanuit de arbeidswetgeving, maar werd nooit getoetst aan de realiteit. Dit sta-

tuut blijkt nu sterk achterhaald te zijn. Daarom pleiten we voor politieke initiatieven ter zake. We weten dat dit een federale materie is. Daardoor is het moeilijk een gesprek te voeren.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : We zullen het nu onmiddellijk hebben over het statuut van de kunstenaar. De uiteenzetting van de heer Grootaers was daarop wellicht een mooie inleiding. We zijn dankbaar voor zijn concrete suggesties. Toch denk ik niet dat het zijn wens is dat de honderd miljoen frank aan bijkomende middelen volledig naar de sociale zekerheid zou gaan, zonder dat er iets voor de muziek zelf zou overblijven.

De heer Johan Verminnen, voorzitter Zangers en Muzikanten (ZAMU) : Ik ben blij met de uiteenzetting van de vorige spreker. Hij heeft de tere punten in de uitvoeringsbesluiten duidelijk belicht.

ZAMU, de vereniging voor zangers en muzikanten, wil een steunpunt zijn voor de lichte muziek. Ze wil de artistieke activiteiten van haar leden stimuleren en maatschappelijk en juridisch onderbouwen. ZAMU verleent niet enkel gratis juridisch en fiscaal advies, maar organiseert ook druk bijgewoonde informatiesessies en debatten over thema's uit de muzikale actualiteit. We publiceren ook de Zamukrant en de Zamugids, reiken jaarlijks de ZAMU Awards uit en bouwen samen met de Ancienne Belgique aan een informatie- en documentatiecentrum. Uiteraard kunnen we deze projecten slechts ten volle realiseren wanneer we beschikken over voldoende middelen.

Als voorzitter van ZAMU ben ik zeer blij met de vermelding van jazz, volksmuziek en lichte muziek in het ontwerp van decreet, en met het vrijmaken van meer middelen voor de muziek in het algemeen. Ik ga ermee akkoord dat niet alles naar de sociale zekerheid mag gaan.

Ik meen echter dat het huidige muzikantenstatuut voor muziekensembles uit de lichte muziek een obstakel vormt om voor erkenning in aanmerking te komen. Deze ensembles kunnen ook uit minder dan de vier vereiste leden bestaan. Het dagelijks beleid in de sector wordt vaak toevertrouwd aan managers die niet voldoen aan de criteria vermeld in het ontwerp van decreet. Indien professionele ensembles een beroep zouden moeten doen op een persoon die via een bediendecontract aan het ensemble verbonden is, dan zou dit de werkingskosten nodeloos verhogen. CAO's worden in deze sector zelden afgesloten. Omwille van het onwerkbaar statuut organiseren muzikanten zich vaak in verenigingsvormen als BVBA's en VZW's om de

factureerbaarheid te vergemakkelijken. Dit is een illegale situatie, maar de belastingdiensten vinden dit een goede werkwijze. Deze verenigingsvorm voldoet echter niet aan de formele erkenningsvoorwaarden. Het aanmaken van subsidiedossiers behoort niet tot de dagelijkse ervaring van de beoefenaars van de lichte kunsten, dit in tegenstelling tot de goed georganiseerde ensembles van de klassieke muziek. Een werkplan voor vier jaar is binnen onze sector niet gebruikelijk. Meestal wordt er voor één of twee seizoenen gepland.

Wanneer is muziek niet commercieel en komt ze voor erkenning in aanmerking ? Criteria daarover zijn niet aangegeven in het decreet en zijn trouwens zeer moeilijk te bepalen. Wij hopen overigens dat er bij de samenstelling van de adviesorganen niet enkel naar een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen wordt gestreefd, maar ook naar een groter evenwicht in de vertegenwoordiging van de disciplines.

Mensen uit de lichte muziek komen, gezien de moeilijkheden rond het statuut van de muzikant, enkel in aanmerking voor projectsubsidie en niet voor erkenning. De uitvoeringsbesluiten voor projectsubsidie moeten nog worden uitgevaardigd. We hopen dat ze zo ruim zullen worden geïnterpreteerd als vermeld in de tekst. Projectsubsidie zou eigenlijk moeten gaan naar artistieke initiatieven die de dagelijkse werking van de artiest overstijgen, dit zowel voor gevestigde als voor beginnende artiesten.

Wat de compositieopdrachten betreft, hopen we dat er in de toekomst ook rekening zal gehouden worden met de specificiteit van het genre.

ZAMU wil in samenwerking met de Ancienne Belgique streven naar de realisatie van een documentatie- en informatiecentrum voor onze sector. Uiteraard zijn we bereid om actief mee te werken aan de uitbouw van een afzonderlijk steunpunt voor rock- en popmuziek zoals vermeld in het voorstel van resolutie van de heer Peter De Ridder.

Wij menen dat subsidies dienen om middelen te geven aan kunstenaars die ze nodig hebben, in de hoop dat ze een menswaardige positie in de maatschappij zullen verwerven, zodat ze in de toekomst geen beroep meer moeten doen op de overheid. Structurele subsidies brengen met zich mee dat bepaalde groepen steeds verder groeien en daardoor een steeds groter deel van de koek vragen.

ZAMU hoopt dat de positieve toon van het decreet zich zal vertalen in een effectieve steun aan de lichte muziek. Ik hoop dat het vermelden van de lichte muziek geen doekje voor het bloeden zal zijn. Het is de verantwoordelijkheid van de hier aanwezige politici om dat waar te maken.

Mevrouw Kathy Lindekens : U pleit voor een opwaardering van de lichte muziek. Pleit u ook voor de opname van een steunpunt als ZAMU in het decreet ?

De heer Johan Verminnen : Dat moet mogelijk zijn. Ik ben het eens met de heer Vantghem dat er een inventaris nodig is van alle momenteel bestaande organisaties. De vraag moet gesteld worden welk budget nodig is voor een apart steunpunt lichte muziek. Als er geen steunpunt komt, is op zijn minst een sterke vertegenwoordiging noodzakelijk.

De mensen uit de klassieke sector moeten beseffen dat andere muziekkunsten ook recht hebben op een deel van de koek. Momenteel is de wetgeving onwerkbaar. Ik ben me er wel van bewust dat de problematiek van de sociale lasten een federale materie is. Het is echter betreurenswaardig dat het statuut van de artiest al jarenlang geblokkeerd is. Het gaat om een zaak van algemeen belang. Het veld moet meer worden geraadpleegd. Hoorzittingen moeten niet alleen kort voordat over een decreet zal worden gestemd worden georganiseerd. De mensen uit de sector worden al jarenlang onrechtvaardig behandeld. Ik hoop echter dat een en ander effectief zal worden ingevuld.

De heer Felix Strackx : Er zijn drie manieren om de muzieksector te steunen : steun aan de muzikanten zelf, steun aan de organisatoren en ten slotte aan de consumenten. Ik begrijp dat u kiest voor rechtstreekse steun aan muzikanten ?

De heer Johan Verminnen : Bij projectsubsidies kunnen de projecten van de muzikanten worden gesteund. Ook organisatoren moeten echter op steun kunnen rekenen. De culturele sector werkt nog te veel louter receptief. Een cultureel centrum dat aan jongerenwerking doet, zou kunnen verplicht worden om gedurende een seizoen een bepaalde jongerenactiviteit – bijvoorbeeld een rap-project – te subsidiëren. De organisaties moeten gestimuleerd worden tot een actievere manier van werken. Uiteraard zijn er daartoe meer middelen nodig. Momenteel reageren de centra te veel passief op het aanbod. Een verdere discussie hierover is noodzakelijk.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Vanmiddag wordt het woord gevoerd door vertegenwoordigers van culturele centra. Zij zullen ongetwijfeld klagen over een gebrek aan middelen. Als er inhaaloperaties nodig zijn mag de ene sector de andere niet tegen zich uitspelen. De sectoren moeten samen voldoende middelen krijgen.

De heer Peter De Ridder : Het decreet is geschreven door mensen die vooral verwant zijn met de klassieke sector, niet met die van de hedendaagse niet-klassieke muziek. Dit blijkt ook uit de tekst : een term als artistiek directeur wordt bijvoorbeeld voor het hele veld gebruikt. Eigenlijk is het een term uit het domein van de klassieke muziek. Het zou de kwaliteit van het decreet ten goede komen als andere organisatievormen erin zouden worden opgenomen. Zoniet moet de lichte muziek uitsluitend met projecten werken of ingewikkelde constructies opzetten om in aanmerking te komen voor subsidies.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Het statuut van de kunstenaar wordt niet door het decreet geregeld. Wat is volgens de heer Verminnen een realistische benadering van het probleem ?

De heer Johan Verminnen : Volgens het koninklijk besluit van 1969 is het de organisator die verplicht is de sociale lasten van de kunstenaar te dragen. Dit koninklijk besluit is echter dode letter. De organisator schraapt deze bepaling gewoon uit de overeenkomst. Als de muzikanten niet tevreden zijn kunnen ze vertrekken.

ZAMU stelt voor om het koninklijk besluit aan te vullen. De tussenpersoon, de manager, moet inhoudingsplichtig worden gemaakt. Mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan, moet de zelfstandigheidsverklaring van de artiest mogelijk worden. Als iemand geen manager heeft en de organisator weigert om aan zijn verplichtingen te voldoen, moet een aparte cel in de sociale zekerheid worden opgericht waar een bruto bedrag wordt gestort, waarvan de artiest zijn deel krijgt. Een dergelijk voorstel heeft geen politieke kleur. Het dient enkel het algemeen nut.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Sommige organisatoren betalen toch zelf de lasten, bijvoorbeeld de officiële culturele centra.

De heer Johan Verminnen : Dat doen ze niet. Ze komen hun verplichtingen niet na. Ze sluiten een contract af met een tussenpersoon. De muzikant betaalt dan ook de eigen sociale zekerheid. Zelfs bij de VRT was tot voor kort een aannemingscon-

tract onmogelijk. Ik werkte als zelfstandige, maar moest een bediendecontract ondertekenen voor opdrachten bij de openbare omroep. De VRT heeft de statuten echter gewijzigd. De wetgeving loopt achterop op de praktijk.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik ben blij dat de vinger op de wonde wordt gelegd in verband met het statuut van de kunstenaar. We zullen een signaal geven aan onze federale collega's.

Voor lichte muziek zijn enkel projectsubsidies mogelijk, en geen structurele subsidies. Heeft dat niet te maken met de aard van het genre ? Voor structurele subsidies wordt een engagement verwacht van vier jaar. Zijn er criteria voor een garantie ten aanzien van de overheid dat er in die tijd effectief iets zal gebeuren ? Het gaat immers om een zeer vluchtig domein.

De heer Johan Verminnen : Misschien kan het verkorten van de termijnen tot twee seizoenen een deel van de oplossing zijn. Bovendien moet de hele sector van de tussenpersonen dringend uitgezuiverd worden en moeten er normen komen voor het uitoefenen van het beroep van impresario of manager. Dit is een vraag die ook uit de sector zelf komt, waar men geconfronteerd wordt met een wildgroei. Die tussenpersonen kunnen dan verantwoordelijk gemaakt worden.

Mevrouw Kathy Lindekens : Is het niet zo dat de evoluties hier zoveel sneller verlopen dan in de klassieke muziek, dat men moeilijk kan plannen over vier jaar ?

De heer Johan Verminnen : Dat is inderdaad niet realistisch. Een cultureel centrum vraagt anderhalf jaar op voorhand wat de titel en de inhoud van een programma zullen worden. Het is al heel moeilijk om daar een antwoord op te geven.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Dat toont nogmaals aan hoe moeilijk het is om de ondersteuning een structureel karakter te geven.

De heer Peter De Ridder : In de klassieke muziek ligt het meer voor de hand de artiesten rechtstreeks te steunen. Maar in de lichte muziek is het wel mogelijk de organisatorische kant structureel te steunen.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Op die manier kan er dan wel continuïteit gecreëerd worden.

Mag ik dan nu de heer Dewitte uitnodigen om zijn opmerkingen bij het voorontwerp te formuleren.

De heer Robrecht Dewitte, voorzitter van de Vlaamse Adviescommissie voor de Muziek : Wij hebben kennis genomen van het voorontwerp, en wij hebben onze opmerkingen reeds overgebracht aan de administratie, die er rekening mee hield. Een eerste opmerking sloeg op het feit dat de technische moeilijkheidsgraad van de betrokken muziekstukken moeilijk kan worden beschouwd als een criterium voor de beoordeling van de artistieke kwaliteiten van muziekactiviteiten.

Een tweede opmerking betreft de verplichting tot contractueel dienstverband van de artistieke en zakelijke leiders. Als de werking correct verloopt, maakt het echter weinig uit of dit werk door contractuelen of vrijwilligers wordt verricht. Veel organisaties werken noodgedwongen met vrijwilligers.

Er wordt in een sanctionering voorzien indien een gesubsidieerd componist niet wordt uitgevoerd zoals dat in het contract is opgenomen. Zoals het nu in het uitvoeringsbesluit is opgenomen, zal in een dergelijk geval de subsidie van de componist worden teruggevorderd. Het al dan niet uitvoeren of laten uitvoeren van een compositie is echter de verantwoordelijkheid van de opdrachtgever, en niet van de componist.

Op 3 februari hebben wij een definitieve bespreking over het uitvoeringsbesluit.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Mag ik u vragen dan ook de resultaten van latere zittingen aan de commissie over te maken, zodat wij kunnen volgen hoe de administratie inspeelt op uw argumenten ?

Wij nodigen nu de heer Walter Hus uit.

De heer Walter Hus, componist : Ik betreur dat ik hier de enige vertegenwoordiger ben van de schepende kunstenaars, en het is voor mij moeilijk het standpunt van de componist in het algemeen te verwoorden. Daarnaast wil ik opmerken dat wij geen cijfers hebben kunnen inkijken, en dat we dus in zekere mate praten over een lege doos.

Het verheugt me wel dat men duidelijke lijnen wil uitzetten voor een beter functionerend muziekbeleid, dat de zogenaamde niet-klassieke muziek eindelijk en terecht erkenning krijgt en dat er een muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap komt.

Als componist zal ik me echter beperken tot de hoofdstukken die betrekking hebben op mijn beroep, met name waar sprake is van compositieopdrachten, werkbeurzen en het muziekcentrum.

Vooraf heb ik enkele opmerkingen over fundamentele tekortkomingen in het systeem waarop ook deze decreettekst geen antwoord biedt.

Ten eerste is er een behoefte aan een beroepsvereniging voor componisten. De lijst van aanwezigen voor deze hoorzitting toont aan dat er inzake besluitvorming een onevenwicht bestaat in de verhouding waarin het muziekmanagement en omringende activiteiten enerzijds, en de scheppende kunstenaars zelf anderzijds geraadpleegd worden. Ik ben hier de enige Vlaamse hedendaagse componist, en heb op geen enkele wijze een volmacht gekregen van mijn honderden collega's. Dit toont aan dat er in de dialoog met de overheid nood is aan een duidelijke gesprekspartner. Ik pleit ervoor dat bij de bevoegdheden van het op te richten muziekcentrum ook de taak tot oprichting van een beroepsvereniging van componisten zou gevoegd worden. Die beroepsvereniging moet een vrije koers kunnen varen. Zij kan ook een rol spelen als mede-adviesorgaan bij de kwalitatieve beoordeling van muziekwerken en projecten.

Het decreet zwijgt ook in alle talen over het professionele kader waarin de componist fungeert. Er wordt geen duidelijk verband gelegd tussen de opdrachtgever en de componist. Is dit een relatie van werkgever tot werknemer? In welke schemerzone bevinden zich anders de inkomsten die aan de betrokkene worden uitgekeerd? Heeft de componist tussen opdrachten door recht op een werkloosheidsuitkering of wordt verondersteld dat hij nog een ander beroep uitoefent? Wil het beleid naast professionele muzikanten ook professionele componisten? Ik zou het op prijs stellen als het decreet minder vaag zou zijn en een juiste definiëring van het beroep in een correcte juridische context zou plaatsen.

Van structurele ondersteuning op langere termijn voor de componisten is helemaal geen sprake. De nieuwe vorm van subsidiëring met werkbeurzen biedt geen houvast, aangezien zij gericht is op vage uitzonderingssituaties als de uitbreiding van de inspiratiehorizon of werken aan grote composities. De gewoon doorwerkende componist is hiermee niet geholpen, dit is geen structurele oplossing. De basis van het systeem blijft een minimale vorm van projectsubsidie. De te verdelen pot blijft te klein en er worden geen duidelijke opties genomen. Ik heb daarnet informatie ingewonnen over het totaal budget voor muziekcreatie en dat blijkt zes miljoen frank te zijn. Zo weten we waarover we praten.

Ik stel me de vraag of het a priori ondenkbaar is om het begrip erkenning, dat de basis vormt van

het hele subsidiëringssysteem voor ensembles en organisaties, verder door te trekken naar componisten, waarbij op de erkenningsprocedure inhoudelijk dieper wordt gegaan dan het huidige kwalitatieve criterium, waarbij men sinds vijf jaar betrokken dient te zijn bij het muziekleven. Naar analogie met de politiek kan er bijvoorbeeld ten opzichte van uitvoerders en organisaties een splitting komen in enerzijds een structurele manier van subsidiëring, waarbij een aantal componisten, net zoals een ensemble, gedurende een bepaalde duur kan genieten van een doorlopende basissubsidie, en anderzijds de projectsubsidie die op specifieke compositie-opdrachten is gericht.

Elke regeling maakt ongelukken, en de storm van verontwaardiging die over het land zal gaan bij elke toekenning van subsidies is niet te overzien. Het is echter mijn vaste mening dat de overheid op lange termijn een veel grotere dynamiek kan creëren in de hedendaagse muziekcreatie dan nu het geval is, wanneer ze ervoor kiest om precies die kunstenaars meer te gaan ondersteunen die op dat moment als de meest getalenteerde, de origineelste en de meest briljante worden ervaren. Heeft de overheid tenslotte ook niet ooit het werk van De Keersmaeker, Fabre en Vandekeybus als toonaangevend genoeg beschouwd om er speciale financiële ruimte voor vrij te maken en daarmee de uitbouw van deze carrières mogelijk te maken? Wie de subsidies van gezelschappen en het totaalbudget voor muziekcreatie naast elkaar legt, weet genoeg. De muziekcreatie wordt in het culturele landschap onheus behandeld. Nochtans stel ik me de vraag of dit electoraal geen interessante materie is.

Tot slot wil ik nog kort enkele opmerkingen maken en vragen stellen bij de teksten over compositie-opdrachten, werkbeurzen en het muziekcentrum zoals ze in het ontwerp-decreet naar voor komen.

Wat de compositieopdrachten betreft, vind ik, zoals ik eerder al vermeld heb, dat er duidelijkheid moet komen over de juridische structuur van de compositieopdracht en dat het totaalbudget voor muziekcreatie te klein is. Verder ben ik van mening dat er minder opdrachten dienen te worden gesubsidieerd maar dat men welbepaalde keuzes dient te maken en meer geld moet geven per opdracht. Ten slotte stel ik voor dat men ervoor kiest om een onderscheid te maken tussen structurele en projectsubsidies.

Een andere opmerking betreft de opdrachten van gesubsidieerde ensembles. Dat men ensembles verplicht om per subsidieperiode van vier jaar een opdracht aan een Vlaams componist te geven, lijkt

me bijzonder weinig. Hoe wil men een band creëren met onze eigen muziek als daar slechts eenmaal om de vier jaar plaats voor is ? Verder stel ik me de vraag of men hiervoor een afzonderlijke subsidieaanvraag kan indienen, of naar de globale subsidies wordt verwezen. Ik stel voor om aan de ensembles de mogelijkheid te geven om voor compositieopdrachten een subsidieaanvraag in te dienen, bijkomend aan de structurele subsidie.

De inhoudelijke context van de werkbeurzen is uiterst vaag, voor interpretatie vatbaar en berust bovendien enkel op uitzonderingssituaties. De vraag is in hoeverre de beurs voor het creëren van een belangrijk werk zoals een opera of een groot symfonisch werk niet overlapt met de gewone projectsubsidie. Hoewel ik absoluut niet gekant ben tegen werk- en studiebeurzen als dusdanig, kan deze nieuwe maatregel nauwelijks beschouwd worden als een bijkomende steun voor muziekcreatie, aangezien de beurzen bovendien openstaan voor uitvoerders, musicologen en cultuurmanagers.

Ik vind het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap een prachtig initiatief. Toch wil ik een aantal suggesties doen. Zoals reeds gezegd pleit ik voor de uitbreiding van de bevoegdheid naar de oprichting van een beroepsvereniging van componisten. Dit is voor de overheid een noodzakelijk element.

De componisten kunnen dat niet zelf doen omdat het onverenigbaar is met de aard van het beroep, namelijk het feit dat ze geïsoleerd werken. Aangezien het de bedoeling is om een goed werkend muziekcentrum op te bouwen, is het noodzakelijk om een goede dialoog op te bouwen met de muzikanten zelf.

Verder ben ik voorstander van de uitbreiding van de bevoegdheid naar de oprichting van een juridische dienstverlening, een afdeling die componisten en musici kan bijstaan om in een correct juridisch kader te functioneren. Tot slot wil ik nog even de vraag stellen wat er gebeurd is met de prachtige dingen uit de beleidsbrief van minister Martens aangaande een steunfonds voor partituur- en cd-uitgaven. Hierover wordt in het ontwerp niet meer gesproken.

Ik hoop dat mijn uiteenzetting een positieve bijdrage kan leveren tot dit muziekdecreet, dat ik het allerbeste toewens.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : We hebben hier wel geen vertegenwoordiger van de componisten gehoord, maar toch een componist met een duidelijke

mening. Ik ben ervan overtuigd dat hij een belangrijke bijdrage kan leveren aan ons gesprek.

De heer Robrecht Dewitte : Ik heb een antwoord op een van de gestelde vragen. Ten eerste is iedereen vrij om een compositieopdracht te laten realiseren. Hierdoor kan het uiteindelijke aantal hoger liggen. Ten tweede kunnen ensembles die een opdracht geven een toelage krijgen, en wel tot negentig percent van hun kosten.

De heer Joachim Coens : Hoe ervaart een componist het criterium dat een opdrachtwerk geen bewerking mag zijn van een ander muziekstuk. Is dit voor iedereen duidelijk ?

De heer Walter Hus : Wat bijvoorbeeld dansvoorstellingen betreft zien we dat De Keersmaecker in haar huidige voorstelling nog exact dezelfde bewegingen maakt als in haar eerste voorstelling. De referentie naar het eigen werk is een noodzakelijk proces voor elke kunstenaar.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Wanneer ik het goed begrijp, kunt u de vraag met ja beantwoorden en is het criterium duidelijk.

De heer Walter Hus : Ik ben van mening dat men eerst een genereus beleid dient uit te werken vooraleer men over de details kan praten.

De heer Joachim Coens : Betekent deze clausule niet dat alles onmogelijk wordt ?

De heer Walter Hus : Ik vind de discussie een detail. Wie gaat erover oordelen of iets een herwerking is ?

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Ik denk dat hierover nog verder gediscussieerd dient te worden.

De heer Emiel Verrijken : Ik stel me de vraag of bijvoorbeeld de Haydn-varianten van Brahms mogelijk zouden geweest zijn.

De heer Walter Hus : Ik denk dat dit het geval zou zijn voor de helft van de muziekgeschiedenis.

De heer Emiel Verrijken : Men dient een zo groot mogelijke vrijheid aan de kunstenaar te laten.

De heer Walter Hus : Ik denk dat hier weinig mensen rondlopen die de praktische aspecten begrijpen van de muziekcreatie. Het feit dat er commissies worden samengeroepen om een budget van zes miljoen frank te verdelen over 300 mensen, zegt hierover voldoende.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Er is toch een proces wat de nieuwe creaties betreft.

De heer Emiel Verrijken : Gelet op het baanbrekend werk van de Vlaamse Opera vraag ik me af of men deze niet apart dient aan te moedigen. Moeten er geen subsidies komen voor eigen composities, eventueel in het Nederlands ?

De heer Walter Hus : Daarmee ga ik uiteraard akkoord. Voor mij heeft opera evenveel – zij het ook niet meer – bestaansrecht.

Mevrouw Nelly Maes, voorzitter : Opera is in de overeenkomst opgenomen.

De heer Emiel Verrijken : Inderdaad, maar onvoldoende.

De heer Walter Hus : Ik snap niet helemaal waarom een onderscheid wordt gemaakt met muziektheater. Maar wellicht is het niet de bedoeling dat u mij dat uitlegt.

De voorzitter : Neen, wij wilden uw mening horen en wij danken u daarvoor. Ik stel voor de hoorzitting hier te onderbreken. Iedereen is welkom op de hervatting van de hoorzitting deze middag.

Hoorzitting van 29 januari 1998 in de Commissie voor Cultuur en Sport betreffende het muziekbeleid : Namiddagvergadering

De heer Louis Bril, voorzitter : We hervatten de hoorzitting met een tussenkomst van de heer Van Lent, ondervoorzitter van de Federatie voor Vlaamse erkende Culturele Centra (Fevecc), de heer Keunen, muziekprogrammatrice in de Vooruit te Gent en muziksocioloog, en de heer Brebels, Diensthoofd Provinciale Jeugddienst Limburg.

De heer Eugène Van Lent, ondervoorzitter van Fevecc : Bij de culturele centra, aangesloten bij Fevecc, leeft duidelijk de vraag naar spreidingssubsidies. Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap trekt, via de afdeling Kunsten, wel geld uit voor de aanmaak van programma's en voor de werking van gezelschappen en orkesten. Het trekt echter weinig geld uit om deze producten en gezelschappen ook te spreiden. Of de nodige middelen daarvoor van Volksontwikkeling of van Kunsten moeten komen is een andere discussie.

Bovendien kunnen we de vraag stellen of naast de Vlaamse niet ook de Europese gezelschappen ondersteund moeten worden bij hun optredens in Vlaanderen.

De heer Gert Keunen, muziekprogrammatrice Vooruit te Gent : Ik wil het vooral hebben over de opening die dit ontwerp van decreet maakt voor de popmuziek in Vlaanderen. Ik ben blij dat die opening er komt. Hopelijk zal men zo van Vlaanderen een muziekoase kunnen maken. Muziek wordt daarbij ruim gedefinieerd. Soms liggen theorie en praktijk echter ver uit elkaar. Hoe zal dit in de praktijk worden ingevuld ?

De cultuursociologie leert dat een maatschappij diverse circuits kan kennen, ieder met een eigen culturele identiteit. Als die circuits willen overleven, dan moet hun structurele onderbouw stevig genoeg zijn. Bij de opbouw van een beleid moet men oog hebben voor de uitbouw van deze circuits, waarbij cultureel racisme moet worden tegengegaan. Dit komt een pluralistische samenleving ten goede. In een cultuurbeleid moet elk deel van de samenleving aan bod kunnen komen.

Tegenover de popmuziek mag men geen paternalistische houding aannemen. De term lichte muziek lijkt me denigrerend. Ik zou eerder pleiten voor het gebruik van de termen zoals jazz, popmuziek en etnische muziek.

Er is in de tekst sprake van de hedendaagse componisten. Daarbij wordt de nadruk gelegd op de professionele muzikanten. Dat gaat om een kleine sector. In de popmuziek voeren de componisten meestal zelf hun muziek uit. Noodgedwongen gaat het daarenboven vaak om amateurs.

We mogen niet voorbijgaan aan de interne dynamiek van elk muziekcircuit. Dat is ook vervat in de tekst van de heer De Ridder. Voor de popmuziek moet er vertrokken worden van de eigen structuur en infrastructuur. Dat de clubcircuits in aanmerking zullen komen voor subsidies is positief. Toch kunnen dit niet de enige gesprekspartners zijn. Er zijn tal van andere concertorganisatoren. De clubcircuits zijn slechts één schakel in de structurele onderbouw. Even essentieel zijn de kleine platenmaatschappijen en de tijdschriften.

Popmuziek zou ook in aanmerking komen voor projectsubsidies. Dat houdt het gevaar in dat er een ad hoc beleid zou worden gevoerd in plaats van een geïntegreerd beleid.

Het oprichten van een Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap is een lovenswaardig initiatief. Een dergelijk centrum mag echter niet louter een documentatiecentrum zijn. Het heeft ook een taak op het vlak van promotie. Het mag geen bibliotheek worden. Het moet een actief instrument zijn.

Er wordt onderlijnd dat de niet-muzikale activiteiten slechts een onderdeel zijn van de festivals. Dat is waar. Toch moet ook de genrevermenging gestimuleerd worden. De multidisciplinariteit komt ter sprake in het decreet van de podiumkunsten. Ook muziek is een vorm van podiumkunsten. Binnen deze sector moet ook een opening naar de popmuziek gemaakt worden. Dit kan via zaalverhuur, maar er kan ook een vernieuwende politiek voor de popmuziek gevoerd worden.

Popmuziek is niet enkel een deel van de jongeren-cultuur. Het is ook een jonge kunstvorm. Het hoort niet enkel tot het jeugdbeleid, maar ook tot het cultuurbeleid. Ik ben blij met dit decreet omdat het kan bijdragen tot de muziekcultuur in Vlaanderen.

De heer Eddie Brebels, Diensthoofd Provinciale Jeugddienst Limburg : Binnen de Limburgse Provinciale Jeugddienst proberen we al een viertal jaar een rock- en popbeleid te voeren. We zijn blij dat er nu een aantal teksten voorliggen waarin we ons in grote lijnen kunnen terugvinden. Toch hebben we ook een aantal bedenkingen. Moet de overheid wel een popbeleid voeren ? Deze vraag is eigenlijk

niet relevant. Beleid wil namelijk zeggen dat men na onderzoek en na overleg met de betrokkenen al dan niet beleidsmaatregelen neemt. Bewust niets doen kan ook een zinvol beleid zijn. Op dit ogenblik wordt er slechts een beperkt beleid gevoerd, maar er zijn wel diverse beleidsmaatregelen die rechtstreeks of onrechtstreeks ten goede komen aan de rock- en popmuziek. Ik denk daarbij aan de subsidies voor de Ancienne Belgique, aan de ondersteuning voor de 11 julivieringen of aan de middelen voor het lokaal of provinciaal jeugdwerkbeleid. Het wordt echter de hoogste tijd om een doordacht beleid te voeren.

Een beleid voeren wil zeggen keuzes maken op basis van objectief onderzoek en vragen uit de sector. De overheid kan echter niet iedereen tevreden stellen. Dat zou de middelen nodeloos versnipperen. Dus moet ze prioriteiten vastleggen en knopen doorhakken.

Uit de decreettekst blijkt onvoldoende de motivatie van de overheid. Daarom doe ik een suggestie in verband met deze doelstellingen : een rockbeleid moet jongeren kansen geven tot een zinvolle vrijetijdsbesteding ; jongeren moeten zich kunnen uiten in een cultuur die hen eigen is ; aankomende talenten moeten een duwtje in de rug krijgen.

Wie is de motor van dergelijk Vlaams popbeleid ? Ervaring in Limburg leert ons dat een dynamische administratie het beleid moet voorbereiden, uitvoeren en evalueren. In Vlaanderen lijkt de Ancienne Belgique ons daarvoor de meest geschikte kandidaat. De AB is immers zelfstandig genoeg en tegelijk voldoende verbonden met de overheid.

Ik som ook een paar beleidsprincipes op. Een Vlaams rockbeleid moet complementair zijn met het beleid dat lokaal en provinciaal wordt gevoerd. Het moet vooral de voorwaarden scheppen. En het moet de andere overheden en de diverse organisaties stimuleren. Die stimulerende rol kan de Vlaamse overheid spelen door een rockvriendelijk klimaat te scheppen en door op een gerichte manier middelen vrij te maken. Met andere woorden, ze heeft een voorbeeldfunctie voor lagere besturen.

We hebben ook nog enkele suggesties voor concrete Vlaamse beleidsmaatregelen. Inzake podiumgebeuren moet de overheid concerten ondersteunen die een ruime uitstraling hebben. Ze stopt heel wat geld in sport, literatuur, opera en theater. Het is democratisch niet meer dan billijk dat ook de rockliefhebber evenementen tegen een betaalbare prijs kan meemaken.

Hetzelfde geldt voor de vorming. Subsidies aan volwassenenvorming maken het mensen mogelijk om tegen schappelijke prijzen allerlei hooggestemde cursussen te volgen. Waarom moeten jongeren dan 600 frank per uur neertellen om in de lokale muziekwinkel gitaar- of drumles te volgen ?

En ten slotte zou de Vlaamse Gemeenschap veelbelovende groepen kunnen ondersteunen om zich ook in het buitenland te manifesteren.

Om te eindigen breek ik nog een lans voor de idee van de AB om in elke provincie een paar muziekcentra te openen, waar niet alleen concerten worden georganiseerd, maar waar ook aan vorming, informatie en bandcoaching wordt gedaan, en waar zich repetitie- en opnameruimtes bevinden. Laat die centra ondersteunen door de provinciale en lokale overheden, die zich bewust moeten worden van het economische nut van zulke centra.

De heer Joachim Coens : Vraagt de heer Keunen ook een decretale regeling voor de programmatie ?

De heer Gert Keunen : Neen, ik vraag dat de overheid een opening zou creëren. Kunstencentra programmeren kunst, maar daartoe reken ik ook àlle muziek. Daarom mogen ze niet buiten het muziekdecreet vallen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Wat bedoelt de heer Brebels met complementariteit inzake subsidiëring ? Moet er aan terreinafbakening worden gedaan ?

De heer Eddie Brebels : Het is niet de bedoeling dat organisaties aan de kassa van verschillende subsidiërende overheden gaan aanschuiven. Alles moet op het meest geschikte niveau gebeuren. Zo is het zinloos dat jeugdhuisen rechtstreeks bij de Vlaamse Gemeenschap zouden aankloppen. Die Vlaamse Gemeenschap is dan weer wel het goede niveau om muziekexport te betoelagen. Wel kan het ene niveau het volgende stimuleren. Als de Vlaamse Gemeenschap iets steunt, kan ze dat koppelen aan provinciale steun. De provincie kan dan op haar beurt weer de gemeente tot een inbreng overhalen.

Mevrouw Nelly Maes : Hoeveel begrotingsmiddelen worden gereserveerd voor de investeringssubsidies ? En hoe zit het met de overige middelen ? Hoe lang doet u dit al ? Hoe evolueert het budget ?

U wil het management van groepen niet steunen. Ik veronderstel dat uw steun evenmin gericht is op individuele groepen. Wie krijgt dan de middelen,

behalve de gemeenten ? Worden er subsidies uitgetrokken voor culturele centra ?

De heer Eddie Brebels : We zijn nu 4 jaar met beleid bezig. In 1995 hebben we het reglement op de repetitieruimten ingevoerd. Het budget bedroeg aanvankelijk anderhalf miljoen frank, maar is opgetrokken tot twee miljoen frank. Jaarlijks worden maximaal vier projecten gesubsidieerd voor een maximum van 500.000 frank. We willen het budget dit jaar optrekken tot twee miljoen frank. Daarvan moeten onder meer middelen uitgetrokken worden voor de geluidsisolatie van jeugdhuizen. Totnogtoe hebben we zes projecten gesteund. De eerste twee jaar hebben we slechts één miljoen frank opgebruikt : de dossiers gaan immers niet snel genoeg. Daarnaast is er een budget van anderhalf miljoen frank voor de musicodroom. Tussen 600.000 en 1.000.000 frank gaat naar steun voor concerten van Limburgse groepen. Uit een onderzoek enkele jaren geleden was immers gebleken dat er een gebrek was aan concertmogelijkheden. VZW's, gemeenten en dergelijke meer die concerten met Limburgse groepen organiseren krijgen per groep maximaal 10.000 frank subsidie. Vorig jaar hebben we 65 concerten gesteund. We steunen ook losse projecten, bijvoorbeeld een gemeente die met een groepje een cd wil maken. Er gaan ook middelen naar culturele centra, bijvoorbeeld voor de organisatie van rockconcerten. De subsidie gaat dus niet rechtstreeks naar de artiesten. Het is immers moeilijk om te beslissen aan wie de middelen moeten worden gegeven. Onrechtstreeks hebben de artiesten uiteraard wel voordeel bij de steun aan de organisatoren.

De heer Marino Keulen : Er wordt gepleit voor een geïntegreerd beleid voor genres, alle doelpublieken, alle segmenten. Ik hoor al de hele dag een pleidooi voor stimulerend, voorwaarden creërend werken. Bieden de voorliggende teksten voldoende houvast om deze doelstellingen te realiseren ? Zijn er hiaten ?

De heer Gert Keunen : De tekst biedt voldoende mogelijkheden. Vraag is wel hoe een en ander zal worden ingevuld. Hoe iets op kwaliteit zal worden geschat zal een zaak zijn van de beoordelingscommissie.

De heer Eddie Brebels : De tekst biedt inderdaad voldoende mogelijkheden. Een en ander dient te worden ingevuld door wie goed vertrouwd is met de sector. Kwaliteit mag niet het belangrijkste criterium zijn bij de beoordeling. Het is belangrijk dat jongeren ergens actief mee bezig zijn. Kwaliteit is dan een extra die mooi meegenomen is. Een kwaliteitsoordeel is trouwens gevaarlijk ; het is subjectief.

Mevrouw Nelly Maes : De concerten en dergelijke vinden plaats in de culturele centra van om het even welke gemeente. Dit wordt niet vertaald in steun van de overheid. Wat zou u meer kunnen doen als u meer middelen kreeg ?

De heer Eugène Van Lent : Dat hangt af van centrum tot centrum. Vele kleinere centra haken momenteel af als gevolg van de kostprijs van de gezelschappen. Daardoor wordt de aanwezige infrastructuur niet optimaal gebruikt. Er zou 21 percent BTW op uitkoopsommen worden geheven. Zo wordt het helemaal onbetaalbaar. Als de culturele centra een eigen programmatie moeten ontwikkelen is een spreidingsbeleid nodig.

Mevrouw Nelly Maes : Naarmate de federale overheid meer geld achterhoudt moet de Vlaamse Gemeenschap dus meer subsidies ter beschikking stellen ?

De heer Eugène Van Lent : De BTW is er nog niet. De uitkoopsommen worden te hoog. Centra die veel organiseren worden er de dupe van.

De heer André Posman, voorzitter van de VZW De Verenigde Cultuurfabrieken : Sedert 1993 organiseren wij jaarlijks een 100 tot 150 kamermuziekconcerten op het podium De Rode Pomp. Ons streefdoel is een continu kamermuziekpodium te kunnen organiseren, en daarmee te beantwoorden aan de noden van de Belgische kamermuziekcomponisten en -musici door hen een nieuwsoortig podium te verschaffen. Componisten en musici die zich willen toeleggen op kamermuziek zijn nu vaak verplicht ervoor te zorgen dat ze hun brood kunnen verdienen in het onderwijs of in grote orkesten. Je brood verdienen met kamermuziek alleen is erg moeilijk, slechts een paar ensembles slagen daar min of meer in. De reden is dat er geen specifieke podia zijn, die goed uitgerust zijn en risico durven nemen. Er zijn wel occasionele podia, bijvoorbeeld in kerken of andere historische gebouwen, maar die zijn niet voldoende continu.

Niet alleen de factor continuïteit is daarbij van belang, ook de factor risico. Wij krijgen mensen over de vloer die muziek brengen op een hoog niveau, maar die nog niet naar buiten hebben kunnen brengen, zodat hun werk ook nog geen weerklank heeft gekregen in de pers. Op die manier belanden zij in een vicieuze cirkel. Daardoor worden mogelijkheden minder benut dan dat zou kunnen.

nen. Het is een belangrijke reden waarom wij vijf jaar geleden met het podium begonnen zijn.

Van de ruim 100 concerten die wij organiseren, zijn er een kleine 40 met de creatie van een Belgisch werk, van een solostuk voor piano tot een langer werk voor meerdere musici. De nieuwe wet bemoeilijkt dit, terwijl de organisatie van een creatieconcert met alle risico's die daarmee verbonden zijn, vaak al in moeilijke omstandigheden gebeurt. Nu zouden wij bovendien nog 20 percent moeten betalen van het bedrag waarin voorzien wordt in de tarifiërende lijst. Voor ons loopt dat op tot een totaal van zowat 800.000 frank. Van de 1.500.000 frank die wij van de Vlaamse overheid ontvangen, moeten we er dus de helft alweer afgeven wanneer we een inspanning doen om Belgische componisten te helpen. Geen enkel uitvoerend musicus of ensemble geeft nu een opdracht aan een componist waarvoor ze zelf moeten betalen. Als ze zelf 20 percent van de betaalde som moeten bijdragen, geven ze dus geen opdrachten meer.

Een tweede opmerking bij de compositieregeling is dat ze met een onbegrijpelijke administratieve rompslomp verbonden is. Ik pleit ervoor dat de regeling zo simpel mogelijk gehouden wordt, muzikanten zijn administratief vaak niet erg onderlegd.

Uit ervaring weet ik dat de sector het ermee eens is dat het decreet voldoet aan een nood tot organisatie. Maar er is ook nood aan kamermuziekpodia. Er is in Vlaanderen plaats voor tien tot twintig podia als het onze, die jaarlijks elk 50 tot 150 concerten kunnen organiseren, mits enige structurele ondersteuning. Zo zou er eindelijk iets structureels gebeuren. Nu is de steun gratis bij gebrek aan een vruchtbare bodem. Het heeft geen zin geld te pompen in de sector als dit niet op een vruchtbare bodem – onder meer van infrastructuur – valt. Echt goede concerten kunnen slechts in echt goede omstandigheden gegeven worden, en daarvoor zijn specifieke kamermuziekpodia nodig. Hieraan geeft het decreet te weinig aandacht.

De heer Michaël Scheck, voorzitter van de Concertvereniging van het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium : De bemerkingen van de concertverenigingen van de Vlaamse muziekhogescholen betreffen niet het ontwerp van muziekdecreet zelf, maar wel twee bepalingen in het ontwerp van uitvoeringsbesluiten.

Om in aanmerking te komen voor subsidies over vier jaar, moeten verenigingen minimum 20 concerten per jaar organiseren. Dat aantal ligt hoger dan het tot nu toe gangbare gemiddelde bij de con-

certverenigingen van de muziekhogescholen. Die verenigingen spelen een aparte rol in het muziekleven. Zij zijn zowel op het artistieke als op het educatieve vlak werkzaam. Door hun specifieke programmatie zijn zij complementair aan andere muziekverenigingen. Zij propageren bij voorkeur minder bekende muziek en geven vooral kansen aan jonge uitvoerders die het grote podium nog moeten veroveren. Het is mogelijk het aantal concerten op te voeren, maar dat zou de kosten verhogen.

Er zou kunnen gewerkt worden met projectsubsidies, maar dat zou een coherente programmatie op langere termijn en een duurzame publieksvorming geenszins ten goede komen. De muziekhogescholen verkiezen kwaliteit boven kwantiteit. Hetzelfde geldt voor gespecialiseerde concertreeksen.

Ten tweede wordt het minimumpercentage aan eigen inkomsten voor concertverenigingen – een andere voorwaarde om in aanmerking te komen voor subsidiëring – in het ontwerp uitvoeringsbesluiten vastgelegd op dertig percent. Gezien het sterk educatief karakter van de werking van onze concertverenigingen, is dat percentage niet haalbaar. Ons publiek is niet kapitaalkrachtig. Wegens de specificiteit van hun programmatie kunnen onze verenigingen ook nauwelijks een beroep doen op sponsoring. Wij stellen voor het percentage eigen inkomsten vast te leggen op 15 percent, naar analogie met de muzikeducatieve organisaties.

De heer Felix Strackx : Aan de heer Posman wil ik vragen of ik het juist begrepen heb dat de gemiddelde kostprijs voor de organisatie van een concert 30.000 frank bedraagt.

De heer André Posman : We komen maximum aan een recette van 30.000 tot 35.000 frank. Voor kleine ensembles is dit haalbaar omdat zij hun prijs aanpassen.

De heer Felix Strackx : Wat is de gemiddelde prijs van een ticket ?

De heer André Posman : Een duur ticket kost 400 frank, een gewoon 300 frank ; studenten betalen 180 frank.

De heer Felix Strackx : Als de prijs met bijvoorbeeld 100 frank wordt verhoogd, hebt u dan minder publiek ?

De heer André Posman : Veel minder. Onze muziekconsumenten zijn lokale mensen van eenvoudige komaf. Dat volstaat voor ons. Daarom

werken we met een abonnementensysteem. Zeker in Gent kan de prijs voor een concert niet al te veel verhoogd worden. Het aantal bezoekers neemt met het jaar toe. Nu komen er gemiddeld dertig tot veertig luisteraars naar een concert. Voor een beginnend pianist is dat een perfect aantal.

Bovenop de gage van de artiest, kost een concert nog eens 20.000 frank aan voorbereiding, publiciteit en het stemmen en de afbetaling van de piano.

De heer Peter De Ridder : Ik zou het zeer op prijs stellen mochten de leden van de commissie over het ontwerp van uitvoeringsbesluiten kunnen beschikken.

De heer Jaspers, kabinet van minister Luc Martens : Nog voor de besprekingen in de commissie worden aangevat, zullen deze teksten, samen met het verslag van de bespreking met de commissie muziek, ter beschikking zijn.

De heer Louis Bril, voorzitter : Dan nodig ik nu enkele concertorganisatoren uit.

De heer Jan Deboever, Clubcircuit VZW : Clubcircuit is een vereniging van zeven muziekclubs en één concertorganisatie in de niet-klassieke sector. Ik ben blij dat de helft van de sprekers van vandaag uit onze sector komt. Als dat zijn vertaling krijgt in de subsidies, zou dat fantastisch zijn.

Hoewel onze sector vrij nieuw is voor de overheid en ook pas de jongste twintig, dertig jaar echt geapprecieerd wordt, bestaat hij al sinds jaar en dag. Waar de klassieke muziek zijn oorsprong vindt in de abdij- en hofcultuur, is onze muzieksector ontstaan in herbergen en op markten en feestelijkheden. De late appreciatie is dus niet gebaseerd op muzikale waarde, maar op historische tegenstellingen tussen sociale klassen. Als onze sector volledig naar waarde zou worden geschat, zou hij veel meer subsidies moeten krijgen. Onze sector is niet commerciëler dan het klassieke circuit.

De aandacht voor de niet-klassieke muziek in het muziekonderwijs was tot nu toe beperkt. Maar hier beweegt wat. In vijf Vlaamse conservatoria bestaat al een richting jazz en lichte muziek. Daarnaast loopt er nu ook in een twintigtal muziekscholen een proefproject om lichte muziek en jazz aan bod te laten komen. Het blijft wel zo dat veel muzikanten een scholing in niet-klassieke muziek verwerven via dure privé-initiatieven. De jazzstudio vraagt bijvoorbeeld een inschrijvingsgeld van 60.000 frank.

Net zoals Peter Vantyghem het vanmorgen gedaan heeft, zou ik er de nadruk willen op leggen dat onze muziek geen kwestie is van leeftijd. Ze moet dan ook niet bij de jeugdwerking worden ingedeeld.

Vorig jaar organiseerden de acht leden van Clubcircuit samen 721 muzikale acts op 299 concertavonden. We ontvingen iets meer dan acht miljoen frank aan structurele subsidies uit gemeentelijke en provinciale bronnen en van de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie) in Brussel. Hiermee realiseren we een tewerkstelling van zeven voltijdse en zeven deeltijdse arbeidskrachten. Dan spreken we nog niet over de bijbetalingen aan DAC's en Gesco's. De som van de structurele subsidies volstaat dus niet om de eigen tewerkstelling te betalen. Als men het zo bekijkt ontvangt onze VZW geen frank aan werkingskosten of infrastructuurtoelagen. Nochtans hebben zeven van de acht organisaties op dat vlak met een permanente kost te maken. Ze hebben op een onbeschrijflijke manier een infrastructuur uit de grond moeten stampen.

Vorig jaar ontvingen we ook anderhalf miljoen frank aan projectsubsidies van de dienst Muziek van het Ministerie van Cultuur. Dat is nog niet genoeg om de postzegels of de telefoon te betalen. Dat betekent dat we per concert de som van 2.080 frank ontvangen. De organisatoren van klassieke muziek moeten daar wellicht bij glimlachen. Daarenboven weten we nog niet eens waar we staan voor het jaar 1998. We hopen wel op een substantiële verhoging van deze subsidies.

Wij stellen dat de clubs die we vertegenwoordigen gerust kunnen geplaatst worden naast initiatieven als kunstencentra, theaters, dansgezelschappen en culturele centra die wel betoelaagd worden.

In grote lijnen gaan we akkoord met de tekst van het ontwerp van decreet. We vinden het positief dat er een opening gemaakt wordt naar onze sector. Veel zal echter afhangen van de samenstelling van de beoordelingscommissie, van het beschikbare muziekbudget en van de wil van de Vlaamse regering.

Ten slotte wil ik het nog hebben over een aantal cijfers die me ingefluisterd zijn door de heer Blair. Voor de export betekent de popmuziek in zijn land meer dan de staalindustrie. Op de binnenlandse markt is dit goed voor een bedrag van 95,2 miljard frank. Dat is meer dan wat uitgegeven wordt voor groenten en fruit. Het gaat dus wel om een weinig commerciële sector, maar die is ingebed in een

commerciële industrie. De politiek moet dit op verschillende niveaus uitwerken. De muziekindustrie moet bekeken worden zoals de andere economische sectoren. Voor een beleid voor de weinig commerciële aspecten zijn wij zeker vragende partij.

De heer Jan Briers jr., coördinator Festival van Vlaanderen : We zijn vrij gelukkig met het decreet dat voorligt. We zijn ook blij omdat we hierover geconsulteerd werden. Dat gebeurt niet zo vaak. We hebben ons wel de vraag gesteld of een dergelijk decreet wel nodig was. Zal de sector daardoor niet nog meer in een keurslijf gedwongen worden ? Naar het schijnt zou de wet het opstellen van een muziekdecreet opleggen.

We stellen vast dat er een apart decreet bestaat voor elk van de grote orkesten en voor de Vlaamse Operastichting. Men kan zich afvragen waarom dat dan niet kan voor het Festival van Vlaanderen. Toch is het leuk om in solidariteit met de rest van de muzieksector van dit decreet iets te maken. Ik ben wel ongerust omdat er slechts honderd miljoen frank extra voorzien is voor de uitwerking van dit muziekdecreet. Normaal moet er een bedrag van tachtig miljoen frank naar de orkesten gaan zodat ze hun personeel op een wettelijke manier kunnen betalen. Voor het Podiumdecreet en voor het Bibliotheekdecreet waren er telkens voldoende middelen voorzien voor een vernieuwende en dynamische koers.

Wij krijgen nu een subsidie van 43 miljoen frank. Op zich is dat een groot bedrag. We willen er wel op wijzen dat dit slechts twintig percent van onze omzet is. Vergeleken met het buitenland waar de subsidies 35 tot 55 percent van de omzet uitmaken is dit weinig. Toen we veertig jaar geleden met het Festival van Vlaanderen gestart zijn, was het de bedoeling de klassieke muziek op een hoger niveau te brengen. Nu hebben een aantal collega's hetzelfde niveau. Daardoor worden we verplicht te werken zoals de internationale festivals. Dergelijke festivals zijn enkel verantwoord als er vernieuwing optreedt. We moeten anders programmeren dan de concertverenigingen. Daarvoor doen we een beroep op ons publiek, op sponsors, op steden en provincies en op buitenlandse partners. We moeten echter ook kunnen rekenen op een basissubsidiëring. Naast het uitdragen van kwaliteit en van vernieuwing is voor ons ook de spreiding zeer belangrijk. Dat is niet het geval bij de buitenlandse festivals. We werken in zestig steden en gemeenten. Telkens werken we samen met een plaatselijke vrijwillistische organisatie. We hebben bijna driehonderd evenementen georganiseerd. Men kan zich afvragen of dit geen overaanbod is. Meestal wor-

den er per gemeente slechts een of twee concerten georganiseerd per jaar. Het moet wel gaan om uitzonderlijke activiteiten. Een laatste belangrijk punt is dat heel wat concertverenigingen te kampen hebben met een ouder publiek. Binnen onze staf werken er vier van de twaalf leden uitsluitend voor de nieuwe publieken die we naar de klassieke muziek willen brengen en aan het samengaan van de klassieke muziek met andere kunstvormen zoals dans of film.

Tot slot nog drie waarschuwingen. Ik vraag dat men niet te kwistig zou zijn met subsidies. Er is weinig geld, het is dus dwaas om orkesten gevraagd subsidies te geven en hen dan te dwingen om een bepaald aantal concerten te organiseren voor halfllege zalen.

En is het wel zinvol om in Brussel niet-Vlaamse muziekinitiatieven te subsidiëren, wat dan ten koste gaat van de eigen Vlaamse organisatoren ? De BTW-heffing van 21 percent, die nog bovenop de 18 percent bedrijfsvoorheffing komt, dreigt veel organisatoren de das om te doen. Daarenboven gaat die BTW naar de federale staat, terwijl de extra subsidies door Vlaanderen moeten worden opgehoest. Ik doe een dringende oproep om dit te keren.

De heer Jari Demeulemeester, algemeen directeur Ancienne Belgique : Omdat muziek ons recht is, onder die ambitieuze titel organiseren we op 14 maart in de Ancienne Belgique in samenwerking met ZAMU een Staten-Generaal, waar we de 10.000 muziekbeoefenaars in Vlaanderen een forum willen bieden. Momenteel heerst bij deze mensen, zowel bij de 2.000 professionelen als bij de 8.000 amateurs, een gevoel van scepticisme, onzekerheid en onvrede. De wielrennerij in Vlaanderen is, ten gevolge van een jarenlang gevoerd non-beleid, op sterven na dood. Wil men met muziek dezelfde weg op ?

Wij hebben het over eigentijdse muziek, wat we een sterkere term vinden dan hedendaagse muziek. Eigentijdse muziek is muziek van en voor tijdgenoten. De creatieve artiest maakt muziek die de eigen tijd becommentarieert. Het publiek herkent dit referentiekader. Dat is een bewust intellectuele activiteit.

Het moge duidelijk zijn dat de AB voluit gaat voor die eigentijdse muziek en dat ze de beoefenaars en verbruikers ervan alle kansen wil bieden. Is het niet normaal dat zulke mensen erkenning, respect en financiële leefbaarheid vragen ?

Als ik over defiscalisering spreek, denk ik niet in de eerste plaats aan de BTW. Die is immers Europees en aftrekbaar. Ik denk aan de Sabam-bijdragen, de bedrijfsvoorheffing, de sociale bijdragen. Allemaal samen zorgen die heffingen voor een fiscale druk van 50 tot 55 procent. De Vlaming wil intens cultuur consumeren tegen een betaalbare prijs. Een te hoge fiscale druk heeft het cultuurleven in Duitsland gedood. Men weze gewaarschuwd.

De AB vraagt expliciet dat Vlaanderen meer muziekhuizen zou krijgen. Een degelijk uitgebouwd netwerk van muziekinfrastructuur is essentieel als men musici volwaardige kansen wil geven. Inzake jeugdbeleid had al een grote delegatiebevoegdheid naar het lokale niveau plaats. De meeste amateurs zijn uitsluitend actief op het lokale vlak. Hun ondersteuning kan dus niet centraal worden geregeld en betoelaagd.

Het Vlaamse muziekbeleid begon jaren geleden met een bezoekje van cultuurminister Dewael aan Torhout-Werchter. En nu is er de AB. In al die tussenliggende jaren is bitter weinig gebeurd. Met enkele miljoentjes kan men de duizenden amateurs geen toekomst bieden. Dus vragen wij voor 1998 en 1999 dat een vaste begeleidingscel bij de cultuuradministratie constant overleg zou plegen met de muzieksector. We vragen ook dat men dat muziekbeleid zou inkaderen in het Vlaamse jeugdtewerkstellingsbeleid. We vragen twee grote muziekhuizen per provincie. Ze moeten regionaal en sociologisch gespreid zijn en als draaischijf fungeren voor de lokale clubs. De traditionele culturele centra spreken de jeugd niet aan, en dat heeft veel met hun theaterinfrastructuur te maken. Zij kunnen het lokale muziekbeleid wel ondersteunen, maar ze moeten daarvoor op zoek gaan naar de geschikte ruimtes.

Culturele centra kunnen samen met het clubcircuit de basis vormen voor een degelijk muziekcircuit. Voor wat betreft het sociaal statuut is het wachten op een advies van de Raad van State.

De subtop moet begeleid worden. Er zijn hoogstens 100 kanshebbers op een professionele carrière. Hoogstens 10 muzikanten maken kans op een internationale carrière.

Het is psychologisch belangrijk om een klimaat te scheppen van respect en comfort. De muzikanten mogen niet voortdurend door inspecteurs worden lastig gevallen zoals nu het geval is. Een goede begeleiding is noodzakelijk. Het is belangrijk dat er duidelijk omschreven budgettaire mogelijkheden

tot stand komen en er is behoefte aan een adequate adviescommissie. Er moet een eigen reglementering komen voor de sector, tussen de jeugthuizen en de kunstencentra in. Er moet één coherent beleid worden gevoerd.

Straks kunt u een tekst verkrijgen waaruit duidelijk wordt dat er in Vlaanderen niet enkel teveel kineitherapeuten rondlopen, maar ook teveel musici.

De heer Joachim Coens : U onderstreepte dat Vlaamingen niet gewoon zijn om veel te betalen voor muziek. Kan u dat aantonen ?

De heer Jari Demeulemeester : De concerttickets in Frankrijk, Duitsland en Groot-Brittannië kosten doorgaans dubbel zoveel als in Vlaanderen. Momenteel is cultuur bij ons nog ruim toegankelijk. Door de fiscale druk zullen de toegangsprijzen onvermijdelijk stijgen. Ongetwijfeld zullen veel muzikliefhebbers hierdoor afhaken.

Mevrouw Nelly Maes : Is het subsidiebeleid van de Vlaamse Gemeenschap voldoende efficiënt en gecoördineerd ?

De heer Jan Briers jr. : Een voorbeeld kan dit duidelijk maken. De minister van Cultuur heeft ons beloofd dat er bijkomende subsidies zullen komen. Tegelijk kregen we het bericht dat een subsidie van drie miljoen frank van de Nationale Loterij zal verdwijnen. Waar blijft dan het beleid ? Het Festival van Vlaanderen heeft momenteel 36 subsidiedossiers lopen. Soms gaat het om heel kleine bedragen. We willen gewoon één subsidie waarmee we deftig kunnen werken. Toch mag het subsidiebeleid streng zijn : verschillende subsidies mogen niet op één enkel project worden geënt.

De heer Jari Demeulemeester : De huidige mentaliteit is dat de kunstencentra produceren en dat de culturele centra alleen mogen kopen. Het aanbod is vaak eenzijdig. Vraag en aanbod moeten beter op elkaar kunnen worden afgestemd. Er is behoefte aan meer interactie.

Mevrouw Nelly Maes : Uit het betoog van de heer Briers bleek dat hij dacht aan een ander festival dat door de Vlaamse overheid in Brussel wordt gesubsidieerd. Vergis ik me ?

De heer Jan Briers : Ik verwees naar het Filharmonisch orkest van Brussel. In Brussel krijgen we 10 miljoen frank subsidies. We moeten 3 miljoen frank afstaan ten gevolge van het probleem met de Nationale Loterij, en het Filharmonisch orkest krijgt er 6 miljoen frank bij. Hierdoor ontstaat een

onevenwicht. Op heel korte tijd verandert het subsidielandschap. Dat zorgt voor zware problemen.

De heer Hugo Marsoul : Welke vrees koestert de heer Deboever in verband met de samenstelling van de beoordelingscommissie ?

De heer Jan Deboever : De wereld van de klassieke muziek en de onze verschillen veel van elkaar. We kennen elkaars wereld nauwelijks. De beoordelingscommissie moet dan ook evenwichtig zijn samengesteld. Onze sector heeft geen sterke traditie op het gebied van verenigen.

Alleen al de verschillende terminologie in beide muziekcircuits zorgt voor moeilijkheden. Het is belangrijk dat de vertegenwoordigers in de beoordelingscommissie onze sector goed aanvoelen.

De heer Chokri Mahassine, organisator Pukkelpop : Ik ben blij met het voorliggende decreet. Ik ben verheugd over de ruime invulling van het begrip muziek. Eindelijk worden pop- en rockmuziek ernstig genomen. Eindelijk wordt er plaats geruimd voor erkenning en subsidiëring in de sector.

De clubs geven vernieuwing een kans. Deze vernieuwing bij jongeren zit nog steeds in de alternatieve sector. Het clubcircuit houdt het alternatieve circuit levendig. Het zorgt voor een dynamiek.

Pop en rock worden te veel uitsluitend geassocieerd met jongeren. De kunstvorm bestaat echter al ruim 30 jaar. Verschillende generaties zijn erdoor beïnvloed. Via pop en rock worden vele politieke acties geïntroduceerd. Ik denk bijvoorbeeld aan rockconcerten als Live aid en Mandela free. Jongeren zijn zo bezig met politiek geladen onderwerpen op een moment dat er een algemene onverschilligheid bestaat tegenover politiek. Via de muziek worden belangrijke maatschappelijke signalen uitgezonden.

Bij de opsplitsing van de genres wordt jammer genoeg nog steeds de term lichte muziek gebruikt, terwijl het beter zou zijn de termen over te nemen die de jongeren zelf gebruiken.

Hoe zou de Vlaamse overheid de pop en rock best ondersteunen ? Om te beginnen kan zij de lagere overheden stimuleren. Ik verwijs daarbij naar de provincie Limburg, die mensen hebben zelf goed uitgelegd wat ze doen.

Niet enkel de clubs maar ook festivals bieden kansen aan vernieuwende, alternatieve groepen, die voor de rest nog weinig kansen kregen. Die festi-

vals hebben bovendien een internationale uitstraling waar de groepen ook voordeel bij hebben. Ik meen dat de festivals ook ondersteund mogen worden.

Als er dan initiatieven komen om pop en rock te steunen, dan is een goede spreiding belangrijk, zodat de steun niet enkel naar de steden gaat, maar naar het hele Vlaamse land. Tegelijk moet men ervoor opletten niet te geven en te nemen. Het zou typisch zijn dat men subsidies kan krijgen, maar dat men die bijna helemaal besteedt aan het betalen van extra personeel om de administratie te kunnen beheren die met de subsidie-aanvraag gepaard gaat.

De heer Herman Schueremans, organisator Torhout-Werchter : Deze vergadering vindt eigenlijk twintig jaar te laat plaats, maar goed, beter laat dan nooit.

Cultuur is een voorbode, cultuur verzacht de zeden, cultuur opent de geest, cultuur brengt jongeren samen in een geweldloze sfeer in een tijd waarin we overspoeld worden met negatieve dingen. Twintig jaar geleden zijn wij en anderen begonnen met het organiseren van een muziekcircuit en festivals. Wij hebben toen aangeklopt bij de culturele centra, maar we mochten daar niet binnen. De kunst werd ingepalmd door de bestaande, de nieuwe of de opkomende burgerij. Nu moeten we opletten want we lopen dit risico opnieuw.

Intussen is de wereld kleiner geworden, onder meer door de massamedia. Vroeger bewoog de nieuwe muziek aan de beide kusten van de Verenigde Staten en in stukjes van West-Europa. Nu zit ze overal. Wij zullen in Vlaanderen geïsoleerd raken als we niet snel wakker worden. Vlaanderen mag zijn eigenheid bewaren, maar het moet ook over de grenzen heen kijken. Ik kreeg bijvoorbeeld een kaart van een festival in Frankrijk. Her en der wordt geprobeerd ons te kopiëren, maar wat opvalt is dat zij subsidies krijgen van een hele rij verschillende instanties – zelfs de Franse tegenhanger van Sabam steunt het festival, terwijl Sabam bij ons nu zelfs zo ver gaat heffingen te willen invoeren op kampeerplaatsen en op het bier. In Vlaanderen zouden we trotser moeten zijn op wat we hebben, fier dat Vlaanderen op de wereldkaart van de muziek staat. Hier moeten dingen blijkbaar verdwijnen eer ze subsidies krijgen. Wij zien nu festivals heropstarten met subsidies.

In de afgelopen twintig jaar zijn er allerlei reglementen opgedoken in verband met BTW, bedrijfsvoorheffing enzovoort. Dit verhaal, en dat van de

tegenwerking tussen het federale en het Vlaamse niveau kunnen we alleen samen oplossen. De overheid moet er ook niet alleen zijn om te geven. Wij moeten ervoor zorgen zelf creatief te zijn, en niet te veel dank u te moeten zeggen tegen de politiek. Wij moeten vermijden dat de jongerencultuur ingekapseld wordt in de cultuur van de burgerij.

De heer Marino Keulen : Begrijp ik het goed en zegt u : zorg voor een doorzichtig kader en laat ons verder met rust, laat zelf desnoods de subsidies dan maar weer vallen ?

De heer Herman Schueremans : Ik bedoel dat we niet altijd moeten wachten op de overheid – dan kunnen we lang wachten. We moeten ook zelf initiatief nemen. Dit sluit echter niet uit dat de overheid haar rol opneemt en initiatieven van en voor jongeren steunt. Niet alle muziek is commercieel ; de jongerencultuur wint echter ook weer aan belang als tegencultuur.

Het is niet omdat we die steun twintig jaar geleden niet gekregen hebben, dat hij nu niet nodig is. Men moet zorgen dat men de context begrijpt, en dat men het kind niet met het badwater weggooit. Hier in Vlaanderen moet men momenteel aan allerlei instanties betalen om een festival te mogen organiseren.

De heer Marino Keulen : De realiteit is soms inderdaad een karikatuur geworden. Hoe kan een en ander in een werkbaar kader worden gegoten, dat tegelijk nog stimulerend blijft ?

De heer Herman Schueremans : Dat is een opdracht voor de minister en zijn medewerkers.

De heer Marino Keulen : Die moet ook rekening houden met het federale niveau en de lokale besturen. Ik kan hier het voorbeeld van Vlarem en het probleem van de brandveiligheid aanhalen.

De heer Herman Schueremans : Inderdaad. Door overregulering kan de organisatie van een festival met een uitstraling tot ver buiten de landsgrenzen door één persoon verhinderd worden. Ik ben dan ook blij dat minister Kelchtermans een wijziging in de regelgeving heeft aangebracht. Die regelgeving gaat soms immers veel te ver. Jongeren moeten in hun eigen leefgemeenschap kunnen communiceren en in contact kunnen komen met andere culturen. Hen wordt zoveel verboden. Ze zijn meer dan redelijk als ze zich afzetten tegen de – allicht goedbedoelende – overheid.

De heer Louis Bril, voorzitter : Dan horen we ten slotte de heren Baeten en Broucke.

De heer Herman Baeten, directeur Musica : Musica werkt in heel Vlaanderen aan het actief musiceren met kinderen, jongeren en volwassenen. Onze zeventien voltijdse personeelsleden organiseren zeer algemene maar ook zeer gespecialiseerde cursussen en sessies. Ze trekken jaarlijks ongeveer 250 docenten aan, ook uit het buitenland.

Musica is van start gegaan in 1978, maar pas in 1987 erkend, in het kader van het decreet op de amateuristische kunstbeoefening. In 1988 werden we verplicht een aparte VZW op te richten voor onze activiteiten als muziekuitleverij, om die te kunnen laten subsidiëren. Voor de activiteiten met kinderen en jongeren kregen we in 1991 een erkenning in het kader van het jeugdontwikkelingswerk. In 1996 konden we ten slotte gedeeltelijk terecht bij het nieuwe decreet op de volksontwikkeling. Daartoe moesten we 3.000 cursussen presteren. Om dit te realiseren, gingen we een samenwerkingsverband aan met Wisper uit Leuven. Ik was dan ook zeer gelukkig toen minister Martens ons, bij zijn bezoek vorig jaar in maart, aanraadde om als één organisatie naar buiten te treden en daarbij verwees naar het voorliggend ontwerp van decreet. Maar gaat deze overstap naar alweer een nieuw decreet onze organisatie niet in een vacuüm brengen ? Ik pleit voor de nodige overgangsmaatregelen, opdat we al onze personeelsleden kunnen behouden en zeer actief met muziek bezig kunnen blijven.

Het ontwerp van decreet is goed geschreven, maar wel specifiek op maat van de ensembles. Al de rest – ook de lichte muziek – valt daar buiten. Bovendien wordt een bevoorrechte plaats toegekend aan de uitvoerders. Wat met de componisten, wat met de consument ? Met betrekking tot de muziekeducatieve functies, wordt het aantal taken per jaar bepaald, zonder deze echter te specificeren. Een professionele omkadering is onontbeerlijk om kwaliteit af te leveren.

Een Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap heeft alleen zin wanneer het vanuit de sector wordt gesteund. Eenzelfde muziekcentrum zowel voor de lichte als voor de klassieke muziek lijkt me geen goed idee. Daarvoor verschillen het doelpubliek en de aanpak te zeer. Ik zou het ook betreuren wanneer een dergelijk centrum zou ontstaan zonder overleg met de sector. Voor een dergelijk centrum moet men ook beroep doen op mensen met de nodige deskundigheid.

Het is gevaarlijk een adviescommissie muziek op te zetten met mensen van de sector. Dan zoekt ieder een mannetje binnen de adviescommissie om zijn belangen te verdedigen. Anderzijds meen ik dat wie niet bij de muziekwereld betrokken is, geen recht van spreken heeft. Een tussenoplossing zou er kunnen in bestaan dat vertegenwoordigers van belangengroepen als waarnemers aanwezig zijn. Zo zou men een poging kunnen doen om al te grote willekeur te vermijden.

Wij menen dat het fout zou zijn de lichte en de klassieke muziek tegen elkaar uit te spelen. Jeugd en Muziek heeft met beide sectoren te maken. Het decreet werd opgesteld na een grondige dialoog met het kabinet en met de administratie. Er was vooral overleg met de ensembles en met de concertorganisatoren. In de beleidsbrief staat dat er maatregelen moeten genomen worden voor de pop- en de rockmuziek. Nu dreigen zowel de klassieke muziek als de rock- en popmuziek niet aan hun trekken te komen. De middelen zijn immers ontoereikend. Bepaalde zaken in het decreet staan diametraal tegenover de wereld van de pop- en de rockmuziek. Misschien is het wel beter om voor deze sector iets nieuws te schrijven. Een bijkomend voordeel zou zijn dat de sector zich daarop beter zou kunnen voorbereiden.

De heer Gunther Broucke, voorzitter Jeugd en Muziek Vlaanderen en verantwoordelijke voor het Filharmonisch Jeugdorkest Vlaanderen : Jeugd en Muziek Vlaanderen is groot geworden in een tijd toen ik nog in een korte broek rondliep. Intussen is ze aan herprofilering en aan professionalisering toe. Het is niet zomaar een concertorganisatie. Ze heeft de ambitieuze doelstelling om elke jongere de kans te geven om kennis te maken met levende muziek als kunstgebeuren en als pijler van een menswaardig bestaan. Dit impliceert een lage drempel, zowel financieel als op het vlak van de locatie. We brengen de muziek daar waar de jongeren zelf zijn : thuis, in de scholen of in de omgeving ervan. Dit heeft gevolgen voor onze structuur. Onze organisatie is verspreid over heel Vlaanderen. We organiseren 2.500 concerten per jaar. Helaas halen we daarmee de voorpagina's niet. We hebben aandacht voor genreoverschrijding en voor jonge musici. Centraal staat de communicatie tussen de muziek, de uitvoerders en de luisteraars.

Het decreet dat voorligt geeft ons de hoop dat we onze ambities verder zullen kunnen waarmaken. Toch willen we enkele kanttekeningen maken. We wensen aandacht voor de concretisering van de impliciet aanwezige aansporing tot samenwerkingsverbanden. We zijn bang dat de eilandenstruc-

tuur in het Vlaamse muzieklandschap zal blijven bestaan. De aandacht voor genreoverschrijding in het decreet vinden we een goede zaak. We pleiten er wel voor om goed na te denken over kwaliteitsparameters. Het moet mogelijk zijn op een constructieve manier te praten over muziek als een levend gegeven. Overleg hierover moet mogelijk zijn. Het beleid moet ook nadenken over de functie van muziek en muziekbeleid in de maatschappij. Als men zegt dat bepaalde zaken moeten gebeuren, dan moet men daar ook in investeren. Om keuzen te maken is er moed nodig, maar ik veronderstel dat die moed hier wel aanwezig is.

Jeugd en Muziek moet om aan de nodige middelen te geraken, uit verschillende ruiven eten. Enerzijds worden we gesubsidieerd door de dienst Muziek, anderzijds kunnen we een beroep doen op het landelijk georganiseerd jeugdwerk, dat jammer genoeg slechts voor een bepaald percentage wordt toegepast. Ik heb het gevoel dat een goed beleid bestraft wordt. Wij worden gesubsidieerd a rato van het aantal aanwezige personeelsleden. We hebben de laatste jaren gestreefd naar een verjonging en een inkrimping van het personeel. Uiteindelijk is dit alleen voor de subsidiegever gunstig geweest. Om een herprofilering door te voeren is de professionalisering noodzakelijk. Voor zover dit te becijferen is, vallen de kosten daarvan nog mee.

Ik wil ook aandacht vragen voor het aanwezige talent in Vlaanderen, zowel op het vlak van klassieke muziek als voor de pop- en de rockmuziek. Veel talent verwelkt omdat het wel tijdig ontdekt wordt zonder dat er verder veel mee gedaan wordt. Nu vinden een aantal jongeren elkaar in het Filharmonisch Jeugdorkest. Ook dit mag geen eiland vormen. Dat kan alleen als de overheid de nodige inspanningen blijft opbrengen.

Ik pleit dus voor het geven van actieve impulsen, voor verregaande samenwerkingsverbanden en voor het opnemen van verantwoordelijkheden tot het einde.

Ten slotte wil ik de ontwerpers van het decreet danken en feliciteren. Voor het eerst heb ik het gevoel dat er een poging werd gedaan om het muzieklandschap te ordenen.

De heer Louis Bril, voorzitter : Ik dank de sprekers voor hun toelichting.

BIJLAGE 2

Begrotingsenquête in de sector van de gesubsidieerde vaste orkesten en ensembles,
uitgevoerd door de Inspectie van Financiën van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

Inspectie van Financiën

BEGROTINGSENQUETE IN DE SECTOR VAN DE
GESUBSIDIEERDE VASTE ORKESTEN EN ENSEMBLES

Presentatie
van het
eindrapport

A. Vanhoof
Inspecteur-generaal van financiën
18 juni 1997

DE OPDRACHT

A. PERSONEEL

B. WERKING

C. FINANCIËLE SITUATIE

D. RELATIE ANDERE ORGANISATIES

RESULTATEN 1995 EN 1996

	<u>1995</u>	<u>1996</u>
CAT. A	- 6.081.489	- 5.046.329
CAT. B	- 9.235.898	+ 895.832
CAT. C	- 296.751	+ 203.676
CAT. D	- 2.219.152	- 173.619
TOTALEN	-17.833.290	- 4.120.440
 % van de Tot. Ink.	 5,56	 1,18

EIGEN VERMOGEN/TOTAAL VERMOGEN (1996)

0.501 -->	0.250	2
0.251 -->	0.000	5
- 0.001 -->	- 0.250	5
- 0.251 -->	- 0.500	2
- 0.501 -->	- 0.750	1
- 0.751 -->	- 1.000	2

SCHULDRATIO KORTE TERMIJN (1996)

0.000 -->	0.500	1
0.501 -->	1.000	7
1.001 -->	1.500	6
1.501 -->	2.000	3

BEDENKINGEN EN AANBEVELINGEN IN VERBAND MET DESUBSIDIERING

1. WEINIG TRANSPARANTIE BIJ TOEKENNING
2. OVERLAPPINGEN
 - DIVERSE SUSIDIES VOOR WERKING
 - VERANTWOORDING DOOR BOEKHOUDING
 - ADVIES: 1 WERKINGSSUBSIDIE
3. INTERFERENTIES
 - CULT. AMBASS. ---> STRUCTURELE SUBSIDIE
 - ADVIES: AANPASSING M.B. CULT. AMBASSADEUR
4. STIMULERING UITGAVEN
 - AANGROEI RESERVES MAX. 10 % SUBSIDIE
 - GECUMUL. RESERVES MAX. 20 % VAN GEMIDDELDE
KOSTEN VAN LAATSTE 3 JAAR
5. VERPLICHTING BOEKHOUDING TE VOEREN VOOR
KLEINERE ENSEMBLES
 - KOSTENVERHOGEN
 - NIET ALTIJD POSITIEF VOOR OVERHEID
6. REKENINGSTELSEL AAN TE PASSEN EN STRIKT TOE TE
PASSEN
7. HERZIENING ROL ADVIESCOMMISSIE MUZIEK

UITSPLITSING VAN DE INKOMSTEN (IN %)

	cat.A	cat.B	cat. C	cat.D
Toelagen	61	29,9	48,5	62,5
waarvan - Vl. Gemeenschap	46	28	46	58,5
Andere	15	1,9	2,5	4
Bedrijfsinkomsten	37,8	67,4	50,2	36,1
Niet-bedrijfsinkomsten	1,2	2,7	1,3	1,4
TOTALEN	100	100	100	100

UITSPLITSING VAN DE UITGAVEN (IN %)

	cat. A	cat. B	cat. C	cat. D
Bedrijfskosten	99,19	99,34	98,87	96,35
waarvan - Handelsgoederen	0,56	0,1	0,36	0,11
Diensten en goederen	49,97	84,26	83,33	50,8
Bezoldigingen	46,61	14,45	4,22	44,65
Afschrijvingen	1,92	0,4	10,76	0,79
And. bedrijfskosten	0,13	0,13	0,2	0
Niet-bedrijfskosten	0,81	0,66	1,13	3,65
TOTALEN	100	100	100	100

DEKKINGSCOEFFICIENTEN 1995 EN 1996 PER ORKEST

		1995	1996
CAT. A	Beethoven	49,52	48,59
	Symfonieorkest	26,81	32,41
	I fiamminghi	35,65	31,81
CAT. B	Huelgas	72,18	54,72
	Ictus	60,2	48,75
	Currende	60,49	65,9
	Champ d'Action	34,2	26,9
	Convivium	65,78	79,06
	Prima la Musica	65,48	57,1
	Collegium I. Brugense	73,07	67,61
	Capilla Flamenca	66,92	68,61
	Ex Tempore	70,11	76,99
	Collegium Vocale	66,14	89,95
CAT. C	Blindman	30,47	35,24
	Vier op 'n rij	66,74	78,41
CAT. D	Prometheus	26,59	38,68
	Q - O 2	17,8	31,02

UITSPLITSING VAN DE UITGAVEN PER KOSTENSOORT (IN %)

	cat. A	cat. B	cat. C	cat. D
Personeelskosten	71,53	77,36	37,06	71,52
waarvan - artistieke personeelskosten	56,87	70	37,04	37,4
administratieve personeelskost	14,66	7,36	0,02	34,12
Administratiekosten	12,64	10,21	29,71	14,19
Vervoer en verplaatsing	10,3	10,9	22,3	2,3
Infrastructuurkosten	4,24	1,07	1,27	8,08
Andere	1,29	0,46	9,66	3,91
TOTALEN	100	100	100	100

BINNEN- EN BUITENLANDSE CONCERTEN (%)

	<u>Cat. A</u>	<u>Cat. B</u>	<u>Cat. C</u>	<u>Cat. D</u>
Binnenland:	81	61	60	96
Buitenland:	19	39	40	4

INKOMSTEN EN UITGAVEN PER CONCERT

	<u>categorie A</u>	<u>categorie B</u>	<u>categorie C</u>	<u>categorie D</u>
Uitkoopsommen	268.184	281.703	51.857	78.936
Totale subsidies	715.640	127.711	50.809	125.000
Subs. VI. Gemeenschap	611.890	121.053	46.914	114.583
Artistieke personeelskosten	678.393	301.153	38.228	78.133

INKOMSTEN EN UITGAVEN PER BEZOEKER

	<u>categorie A</u>	<u>categorie B</u>	<u>categorie C</u>	<u>categorie D</u>
Uitkoopsommen	412	613	244	451
Totale subsidies	1099	278	239	745
Subsidie VI. Gemeenschap	940	263	221	683
Artistieke personeelskosten	1042	655	180	466

BIJLAGE 3

Onderzoeksopdracht betreffende de ondersteuning van populaire muziek door de overheid

ONDERZOEKSVOORSTEL

DE ONDERSTEUNING VAN POPULAIRE MUZIEK DOOR DE OVERHEID

1. Inleiding

In het verleden was het muziekbeleid gevoerd door de Vlaamse overheid gefixeerd op de ondersteuning van de muziekgenres die men als “ernstig” omschrijft. In de beleidsbrief “Muziek 1996-1999” van Minister Martens wordt echter gesteld dat naast klassieke muziek ook andere muziekgenres (de ‘populaire muziek’) in aanmerking komen om –indien nodig- ondersteund te worden door de Vlaamse overheid. Voorlopig liet Minister Martens open op welke manier en in hoeverre deze lichte muziek kan ondersteund worden. Een onderzoek moet uitwijzen hoe deze beleidsopatie kan ingevuld worden.

2. Doelstellingen van het onderzoek

2.1. Inventarisering van de bestaande regelgeving

Een eerste doelstelling van dit onderzoek is een overzicht te bieden van de bestaande regelgeving met betrekking tot de ondersteuning van de lichte muziek in Vlaanderen. We zullen nagaan via welke subsidieposten de populaire muziek thans ondersteund wordt en welke onrechtstreekse overheidsmaatregelen de populaire muziek in Vlaanderen vooruit helpen.

2.2. Overzicht van de regelgeving in het buitenland

Een tweede opdracht is het uitpluizen van een aantal buitenlandse modellen inzake het voeren van een zogeheten pop- en rockbeleid. Op welke manier steunt men de populaire muziek bijv. in Nederland en in Frankrijk? Welke overheidsmaatregelen zijn van kracht in deze door de voorvechters van een pop- en rockmuziekbeleid naar voren geschoven “voorbeeldlanden”. Bovendien zullen we onderzoeken in hoeverre deze buitenlandse regelgeving vruchten afwerpt.

De beperkte onderzoekstermijn noodzaakt ons echter om alleen een overzicht te bieden van de meest essentiële buitenlandse regelgeving.

2.3. De verschillende visies over een pop- en rockbeleid in Vlaanderen

Ten derde zal dit onderzoek de verschillende en vaak sterk uit elkaar lopende visies over een pop- en rockbeleid bij elkaar brengen. Welke zijn de visies van de belangrijkste actoren in het populaire muzieklandschap? Welke prioriteiten schuiven actoren zoals ZAMU, Ancienne Belgique, het Vlaamse clubcircuit e.a. naar voren? Welke zijn hun verwachtingen van een pop- en rockbeleid?

2.4. Op welke vlakken kan de overheid optreden?

Een vierde doelstelling van dit onderzoek is aan te geven op welke vlakken de Vlaamse overheid kan optreden om een gunstig pop- en rockklimaat te scheppen. Onderzocht moet worden: haar rol in het uitbouwen van infrastructuur, in de subsidiëring van circuitondersteunende projecten, in de onderwijstaak, in een quotabeleid van de openbare omroep, in het scheppen van een gunstig BTW-klimaat, in het aanmoedigen van lokale en provinciale overheden, in het erkennen van populaire muziek, in het aanwenden van de opbrengsten van de heffingen op blanco audiocassettes en audio-hardware, in het aanmoedigen van de auteursvereniging Sabam, e.a.

Ook het sociaal statuut van de muzikant zal –ondanks het feit dat de Vlaamse overheid hiervoor niet bevoegd is– in de mate van het mogelijke onderzocht worden. Het sociaal statuut vormt immers een essentieel onderdeel van een pop- en rockbeleid.

2.5. Het formuleren van beleidsgerichte suggesties

Een laatste doelstelling is het aanbrengen van beleidsgerichte suggesties zowel wat betreft een mogelijke aanpassing van de regelgeving als de budgettering.

Waar zou de Vlaamse overheid –indien zij van plan is om populaire muziek op te nemen in het muziekbeleid– haar prioriteiten moeten leggen?

Hoe kan de overheid op een doeltreffende en samenhangende manier de populaire muziek in Vlaanderen ondersteunen? Op welke manier kunnen de overheden op de verschillende beleidsniveaus op elkaar inspelen?

3. Resultaat van het onderzoek

Dit onderzoek zal een gedetailleerd en volledig, maar ook een overzichtelijk en begrijpbaar document opleveren. Een publicatie op basis waarvan de Vlaamse overheid beleidsgerichte voorstellen kan doen inzake een pop- en rockbeleid in Vlaanderen. Bovendien is het de bedoeling dat dit onderzoek na publicatie dienst doet als een discussiedocument.

4. Methodiek en werkwijze

De methodiek van dit onderzoek bestaat enerzijds uit een grondige literatuurstudie. Deze literatuurstudie zal evenwel aangevuld worden met up-to-date informatie, die we door het veelvuldig raadplegen van “het veld” zullen verkrijgen. Het interviewen van vooraanstaanden in het veld vormt een belangrijk deel in de methodiek.

5. Planning

Het onderzoek is realiseerbaar op een termijn van 3,5 maanden.

We stellen voor om met het onderzoek uiterlijk van start te gaan in februari 1998.

Midden mei 1998 worden de resultaten van het onderzoek gepubliceerd.